

Abstract Book of

12th Kalkan International Symposium on Human Horizons

8th Kalkan International Festival of Post-Contemporary Art

10 – 12 DECEMBER 2025
ÇANAKKALE – TÜRKİYE

Symposium Program

Education

Humanism

Artificial Intelligence

📍 Venue:

Çanakkale Onsekiz Mart University, Troia Cultural Center

🌐 hksymposium.comu.edu.tr

Abstract Book of
the 12th Kalkan International Symposium on Human Horizons

Editor:

Assoc. Prof. Dr. Fatih Mutlu Özbilen

All publishing rights of this book belong to
Pen Academic Publishing Software Limited Company.
Authors are ethically and legally responsible for their works.
Pen Academic Publishing - 2026

Publication Date: 15.03.2026

ISBN: 978-625-93630-3-5

Honorary Board

Prof. Dr. R. Cüneyt ERENOĞLU (Rector), Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Prof. Dr. Arda AYDIN (Vice Rector), Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye

Organizing Committee Chairs

Prof. Dr. Miguel Alberto GONZÁLEZ GONZÁLEZ, Manizales University, Colombia
Assoc. Prof. Dr. Fatih Mutlu ÖZBİLEN, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye

Organizing Committee Board

Prof. Dr. Gonzalo Tamayo GIRALDO, Manizales University, Colombia
Prof. Dr. Tuncay CANBULAT, Dokuz Eylül University, Türkiye
Asst. Prof. Dr. Tanju GÜDÜK, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Asst. Prof. Dr. Nancy Viviana GRANDE TRIVIÑO, La Sabana University, Colombia
Lecturer Derya KILIÇ, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye

Science Board

Prof. Dr. Salih Zeki GENÇ, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Prof. Dr. Bülent GÜVEN, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Prof. Dr. Sibel GÜVEN, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Prof. Dr. Nursel TOPKAYA, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Prof. Dr. Mustafa Yunus ERYAMAN, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Prof. Dr. Muhammad Zaheer ASGHAR, Oulu University, Finland
Prof. Dr. Besa HAVZIU-ISMAILI, University of Tetovo, North Macedonia
Prof. Dr. Dina BETHERE, Riga Technical University Liepāja Academy
Prof. Dr. Bendaoud NADIF, Sultan Moulay Slimane University, Morocco
Prof. Dr. Lulzim MEHMEDI, University of Tetovo, North Macedonia
Prof. Dr. Jehona RUSHIDI-REXHEPI, University of Tetovo, North Macedonia
Assoc. Prof. Dr. Yahya Han ERBAŞ, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Assoc. Prof. Dr. Giuseppina MARSICO, Salerno University, Italy
Assoc. Prof. Dr. Derya GİRGIN, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Assoc. Prof. Dr. Adil ÇORUK, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Assoc. Prof. Dr. Burcu SARI UĞURLU, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Assoc. Prof. Dr. Maija ROČĀNE, Riga Technical University Liepāja Academy, Latvia
Assoc. Prof. Dr. Inga ZEIDE, Riga Technical University Liepāja Academy, Latvia
Assoc. Prof. Dr. Tetiana KONOVALENKO, Riga Technical University Liepāja Academy, Latvia
Assoc. Prof. Dr. Agron ILJAZI, University of Tetovo, North Macedonia
Assoc. Prof. Dr. Anikó NAGY VARGA, Debrecen University, Hungary
Assoc. Prof. Dr. Nemes MAGDOLNA, Debrecen University, Hungary
Assoc. Prof. Dr. Katalin MEZŐ, Debrecen University, Hungary
Assoc. Prof. Dr. Ferenc MEZŐ, Eszterházy Károly Catholic University, Hungary
Assoc. Prof. Dr. Svetlana USCA, Riga Technical University, Rezekne Academy of Technologies, Latvia
Assoc. Prof. Dr. Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ, İstanbul Aydın University, Türkiye
Assoc. Prof. Dr. Yunus Emre AVCI, Siirt University, Türkiye
Assoc. Prof. Dr. Günay KAZIMOVA, Gence State University, Azerbaijan
Asst. Prof. Dr. Engin YILMAZ, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Asst. Prof. Dr. Melek KALIN SALI, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Asst. Prof. Dr. İsmail SATMAZ, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Asst. Prof. Dr. Nergis RAMO AKGÜN, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Asst. Prof. Dr. Barış ERİÇOK, Viyana University, Austria
Asst. Prof. Dr. Esra ULUKÖK, Kırıkkale University, Türkiye
Asst. Prof. Dr. Tuba SÜTLÜOĞLU, Bilecik Şeyh Edebali University, Türkiye
Asst. Prof. Dr. Murat BALCI, İstanbul Aydın University, Türkiye
Lecturer Dr. Mesout KALIN SALI, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Dr. Nadiia POSTRYHACH, The National Academy of Educational Sciences of Ukraine, Ukraine
Dr. Samet DOYKUN, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Dr. Gökhan GÜNAY, Ministry of National Education, Türkiye
Dr. Burak BAZ, Ministry of National Education, Türkiye
Dr. Alper AYTAÇ, Ministry of National Education, Türkiye

Secretaria

Mustafa Serkan DURDAĞI, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Mehmet Ziya BAHADIR, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
Hakan KURTOĞLU, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye

Contents

1. Pre-Service Teachers' Views on the Support to be Provided for Students with Specific Learning Disabilities – p. 1
2. AI-Supported Personalized Learning Model in Education: The Edulastic Application Case – p. 3
3. Education in the Border Trade Region: A Qualitative Study Based on the Perspectives of Teachers, Students, and Parents – p. 5
4. From Emotion to Action: Emotional Intelligence as the Heart of EFL Teacher Development – p. 7
5. Determining the Attitudes and Knowledge Levels of Special Education Teacher Candidates towards Sexual Education – p. 9
6. A Needs Analysis for the Integration of Simulation-Based Virtual Laboratories into the Teaching of “Ion Formation” in Ninth Grade Chemistry – p. 11
7. Aging Preparation Through Intergenerational Contact: Experiences of Middle-Aged Adult University Students – p. 13
8. Student Perceptions of Using AI for Business Through the Theory of Acceptance Model (TAM) Approach: Evidence from Indonesia – p. 15
9. The Role of Artificial Intelligence–Based Applications in Language and Early Literacy Skills in Early Childhood: A Scoping Review – p. 18
10. Building a Humanistic Entrepreneurial Spirit Through a Humanistic Approach Among Students in the Department of Entrepreneurship – p. 20
11. Education of Children with Specific Learning Disabilities – p. 23
12. AI as Technical Co-Editor: Mapping Human and Machine Boundaries in Screenplay Production – p. 25
13. British Science-Fiction Novels from Proto-Transhumanist *Frankenstein* to Post-Humanist *Machines Like Me* – p. 27
14. Bridging Theory and Mind: Exploring the Interplay Between Brain-Based Learning Practices of EFL Instructors and Their Teaching Styles – p. 29
15. Analysis of Perceptions towards Specific Learning Difficulties: What Do Future Teachers Think? – p. 31
16. Belonging on Screen: The Reproduction of Family, Representation, and Identity in the Age of Artificial Intelligence – p. 33
17. Problems Experienced by School Principals in the Adaptation Process of Foreign Students within the Framework of John W. Berry’s Acculturation Theory – p.35
18. The "OkTáv" Project for Facilitating International Mobility for Teachers and Students – p. 36
19. Issues in the Educational Processes of Immigrant Students and the Administrative Responses of School Management – p. 37
20. The Process of Formal Transformation from Concrete to Abstract Using the Zoom Method – p. 39
21. The Role of Teachers in Artificial Intelligence-Assisted Learning – p. 41
22. Examination of the Perceptions and Opinions of School Principles on Their Instructional Leadership Roles in the Implementation of Curriculums – p. 42
23. An Examination of Preschool Teachers’ Attitudes and Competencies toward Artificial Intelligence Technologies – p. 43
24. Developing Disaster Awareness in Social Studies through the Stop Disasters Game – p. 44
25. Teachers and Artificial Intelligence, Designing Learning with AI – p. 46
26. Evaluation of Learning Environments in the Context of Constructivism According to Preservice Classroom Teachers: A Longitudinal Study – p. 47
27. Digitalization and Artificial Intelligence Trends in Accredited Business Programs in Turkey – p. 50
28. Comparison of the 2018 and 2024 Primary School 4th Grade Social Studies Curricula – p. 52
29. Thinking about Humanity beyond Debacles. Stoic Philosophy and Aesthetics as Principles of hope – p. 54
30. Machine Learning Model to Identify Student Dropout at the University of Manizales – p. 55

31. Adaptive Education with Artificial Intelligence: A Platform for the Dynamic Personalization of Content and Assessments in Higher Education – p. 56
32. Primary School Students' Well-Being Journey Through Natural Production – p. 57
33. Humanitas and Medical Ethics in Celsus' *De Medicina*: A Humanistic Approach – p. 59
34. Cultivating Ethical AI Use in EFL Classrooms: A Humanistic Systematic Review – p. 60
35. Examining Artificial Intelligence-Assisted Social Stories for Students Diagnosed with Autism Spectrum Disorder (ASD) in the Context of Teachers' Views – p. 63
36. Marriage and Tragedy in 19th Century European And Russian Painting – p. 65
37. Visual Language of the Post-Human: Graphic Design Aesthetics in the Post-AI Era – p. 67
38. The Importance of Artificial Intelligence Integration in Smart City Planning – p. 69
39. Increasing Teachers' Professional Skills in the Application of New Educational Technologies – p. 71
40. A Questionnaire-Based Research on the Possibilities of Using Artificial Intelligence for Special Education – p. 73
41. Pedagogical Potential of Digital Activities with Canva in Preschool Values Education – p. 74
42. Accounting Student Intention to Use Artificial Intelligence (AI) in Accounting and Finance Activities: A Theory of Planned Behavior Approach (Evidence From Indonesia) – p. 76
43. An Examination of Classroom Teachers' Views on the Türkiye Century Education Model (TYMM) – p. 78
44. Can Education Be Conceived Outside of Evaluation? – p. 80
45. The Teacher in the School without Distinction – p. 81
46. Relational Aesthetics and Musical Accessibility: Contributions of Tiphlo-Musicography to the Training of Blind Musicians – p. 82
47. The Art of Being Human... – p. 83
48. The Paradox of Assessment in Turkish National Education: Centralized Exams versus Alternative Assessment Approaches – p. 84
49. The Impact of Educational Applications and the Role of Teachers in the Development of Critical and Creative Skills of Children in Primary Education (Grades I–III) – p. 86
50. Examining Digital Game Addiction among Gifted Middle School Students – p. 87
51. Analysis of Parents' Opinions on Their Self-Efficacy in Digital Parenting – p. 89
52. The Development and Accreditation of Counselor Education in Türkiye: The Establishment and Development of PDR-EPDAB – p. 91
53. Evidence from West Africa on the Interplay of Affective Behavioral Cognitive and Ethical Dimensions of AI Literacy in Ghanaian and Nigerian Universities – p. 93
54. An Examination of Graduate Theses on Brand Advocacy in Turkey: A Literature Review – p. 94
55. Evaluating Hotel Websites from A Humanist Perspective in the Context of Brand Hypocrisy – p. 96
56. Examining University Students' Digital Literacy and Online Privacy Perception Levels – p. 98
57. Transforming Business English Instruction: Adopting Tailored Artificial Intelligence Solutions for Teaching English to Business Students – p. 100
58. Trends and Research Mapping of Financial Literacy Education: A Systematic Literature Review and Bibliometric Analysis (2020–2025) – p. 101
59. A PRISMA-Guided Systematic Review of Academic Procrastination and Its Associations with Self-Regulation, Anxiety, and Imposter Syndrome Among University Students – p. 102
60. Examining Family Participation in the Educational Process of Children with Special Needs – p. 105
61. Students' Fears at the Start of Higher Education: Exploring the Dilemmas of Belonging and Connection – p. 106
62. Determining the Awareness Levels of Prospective Special Education Teachers Regarding the Rights of Individuals with Special Needs – p. 108
63. Horticultural Therapy-Based Instructional Design for Individuals with Special Needs: An Interdisciplinary Approach – p. 110
64. The Role of Leisure Time in the Emergence and Prevention of Juvenile Delinquency in North Macedoniap – p. 112

65. From Cultural Memory to Digital Culture: Keloğlan Tales and Artificial Intelligence – p. 113
66. Identification of the Problems Faced by Administrators Working in Special Education Preschools – p. 115
67. Primary Education Department Teacher Candidates' Awareness of Slow Food and Its Adaptation to Education – p. 117
68. Socio-Emotional Leadership and Emotion Management: Teachers' Views on the Role of School Principals in Educational Settings – p. 119
69. A Study on the Use of Artificial Intelligence in Primary Schools – p. 121
70. Artificial Intelligence in the Digital Economy: A Bibliometric Mapping and Future Research Directions – p. 123
71. AIVORA: An Artificial Intelligence-Supported, Multiple-Literacy-Based Instructional Model – p. 125
72. The Effect of 3D Printer-Supported Interactive Story Reading on Primary School Students' Reading Attitudes – p. 127
73. Climate Change Education in Early Childhood: A Scientific Evaluation – p. 129
74. Diversity and Humanism: Caring for the Other Who is Different – p. 131
75. Cultivating Opportunities: Feasibility and Development of an Inclusive Self-Sustaining Farm for Down Syndrome Communities – p. 132
76. Academic Transhumance: Legitimated Hegemonic Narrative or Singular Optional Capacity? – p. 133
77. From Innovation to Evidence: Educaplay as a Playful Strategy in Research Methodology Courses – p. 134
78. Trends in Transgender Inclusion Research in the Workplace: A Review – p. 135
79. User Perception of Admiarchi at the University of Caldas: Functionality and Efficiency – p. 136
80. From Guilt to Joy: Perceptions of Students' Bodies beyond TEDx Talks in the English Classroom – p. 137

Pre-Service Teachers' Views on the Support to be Provided for Students with Specific Learning Disabilities

Asst. Prof. Dr. Murat BALCI

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0003-3898-8651

E-mail: muratbalci@aydin.edu.tr

Assoc. Prof. Dr. Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-4576-0295

E-mail: hadiyekucukkaragoz@aydin.edu.tr

Asst. Prof. Dr. Nergis RAMO AKGÜN

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-0982-5733

E-mail: nergisramoakgun@comu.edu.tr

Nisa ATEŞ

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0009-0004-8858-7332

E-mail: ates44369@gmail.com

Abstract

The aim of this study is to examine the views of pre-service teachers regarding the types of support that should be provided to students with specific learning disabilities (SLD). A total of 37 pre-service teachers participated in the study, including students from Early Childhood Education (n=8), Guidance and Psychological Counseling (n=27), Primary Education (n=1), and Special Education (n=1) programs. The majority of participants were between 21 and 22 years old, and 86% were female. Data were obtained through responses to the open-ended question, "What kind of support do you think should be provided for students with specific learning disabilities?", and analyzed using content analysis. The results indicate that pre-service teachers conceptualize support for students with SLD as a multidimensional process. Participants frequently emphasized that the most essential requirement for these students is the development and implementation of an Individualized Education Program (IEP). They highlighted the need for instruction to be adapted to students' individual needs, enriched with visual, auditory, and kinesthetic materials, and delivered through step-by-step teaching, repetition, and frequent reinforcement. Furthermore, focusing on students' strengths, supporting their self-confidence, and adopting a patient and understanding instructional approach were consistently reported. Pre-service teachers also stressed the importance of strengthening family-teacher collaboration, increasing teachers' awareness through in-service training, and ensuring access to specialist support when necessary. Additionally, some participants suggested establishing special classrooms, utilizing peer support, and providing physically and emotionally safe learning environments. Overall, the findings demonstrate that pre-service teachers adopt a holistic, individualized, and collaborative perspective regarding the support needed for students with specific learning disabilities.

Keywords: Specific learning disability, individualized education program, pre-service teachers

Öğretmen Adaylarının Özel Öğrenme Güçlüğü Olan Öğrencilere Sağlanacak Desteklere İlişkin Görüşleri

**Dr. Öğr. Üyesi Murat BALCI, Doç. Dr. Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ,
Dr. Öğr. Üyesi Nergis RAMO AKGÜN, Nisa ATEŞ**

Özet

Bu çalışmanın amacı, öğretmen adaylarının özel öğrenme güçlüğü (ÖÖG) olan öğrencilere sağlanması gereken desteklere ilişkin görüşlerini ortaya koymaktır. Araştırmaya Okul Öncesi Öğretmenliği (n=8), Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık (n=27), Sınıf Öğretmenliği (n=1) ve Özel Eğitim (n=1) programlarında öğrenim gören toplam 37 öğretmen adayı katılmıştır. Katılımcıların büyük çoğunluğu 21–22 yaş aralığında olup, %86'sı kadındır. Veriler, açık uçlu “ÖÖG olan öğrenciler için nasıl bir destek sağlanması gerektiğini düşünüyorsunuz?” sorusuna verilen yazılı yanıtların içerik analiziyle incelenmesiyle elde edilmiştir. Analiz sonuçları, öğretmen adaylarının destek sürecini çok boyutlu değerlendirdiklerini göstermektedir. Katılımcılar, özel öğrenme güçlüğü olan öğrenciler için en temel gereksinimin Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı (BEP) olduğunu vurgulamıştır. Yanıtlar, öğretimin öğrencinin bireysel ihtiyaçlarına göre uyarlanması; görsel, işitsel ve kinestetik materyallerle zenginleştirilmesi; küçük adımlarla öğretim, tekrar ve sık pekiştirme yapılması gerektiğini ortaya koymuştur. Ayrıca, öğrencinin güçlü yönlerine odaklanma, özgüvenini destekleme ve sabırlı, anlayış temelli bir yaklaşım benimseme sıklıkla ifade edilmiştir. Öğretmen adayları, aile–öğretmen iş birliğinin güçlendirilmesini, öğretmenlerin hizmet içi eğitimlerle bilinçlendirilmesini ve gerektiğinde uzman desteği sunulmasını önemli destek unsurları arasında göstermiştir. Bazı katılımcılar ise özel sınıfların oluşturulması, akran desteğinin kullanılması ve fiziksel/duygusal açıdan güvenli öğrenme ortamlarının hazırlanması gerektiğini belirtmiştir. Sonuç olarak bulgular, öğretmen adaylarının ÖÖG olan öğrencilere yönelik bütüncül, bireyselleştirilmiş ve iş birliğine dayalı bir destek anlayışını benimsediklerini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Özel öğrenme güçlüğü, bireyselleştirilmiş eğitim programı, öğretmen adayları

AI-Supported Personalized Learning Model in Education: The Edulastic Application Case

Umut İbrahim GÜNAY

Master's Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
School of Graduate Studies, Türkiye
ORCID: 0009-0006-1295-0961
E-mail: umutg3071@gmail.com

Bihter Zümrüt DİKER

Master's Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye
School of Graduate Studies, Türkiye
E-mail: bhtrkaya@gmail.com

Prof. Dr. Salih Zeki GENÇ

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye
ORCID: 0000-0002-6839-8284
E-mail: szgenc@yahoo.com

Abstract

This paper examines artificial intelligence-supported personalized learning approaches through the case of the Edulastic platform within both theoretical and practical frameworks. In today's education, the inability of traditional methods to adequately address students' diverse learning paces, individual interests, and levels of readiness negatively affects motivation and achievement. Edulastics's AI-based adaptive learning system offers an alternative solution to this problem by recommending content, pace, and learning paths tailored to each student's needs. The study employs personalized learning, adaptive learning systems, learning analytics, and mastery learning as its theoretical foundations, while explaining Edulastic algorithmic operation, content recommendation process, and integration with learning management systems. Analyses based on application screenshots highlight the platform's features, such as real-time tracking of student progress, suggesting content suitable for missing competencies, and visualizing individual learning paths. Preliminary findings indicate that Edulastic enhances student interaction with learning materials, takes individual differences into account, and facilitates mastery in a more time-efficient manner. However, the system's effectiveness appears to depend on curriculum alignment, teacher guidance, and technical infrastructure. In conclusion, AI-supported personalized learning makes learning processes more efficient and motivating for students. Nevertheless, for successful implementation, essential elements such as teacher training, data security, and pedagogical alignment must be addressed holistically.

Keywords: Artificial intelligence, personalized learning, education, Edulastic, pedagogy

Eğitimde Kişiselleştirilmiş Öğrenme Modeline Yapay Zekâ Desteği: Edulastic Uygulaması Örneği

Umut İbrahim GÜNAY, Bihter Zümrüt DİKER, Prof. Dr. Salih Zeki GENÇ

Özet

Bu bildiri, eğitimde yapay zekâ destekli kişiselleştirilmiş öğrenme yaklaşımlarını Edulastic platformu örneği üzerinden teorik ve pratik bir çerçevede ele almaktadır. Günümüz eğitiminde öğrenciler arasındaki farklı öğrenme hızlarının, bireysel ilgi alanlarının ve hazır bulunuşluk düzeylerinin geleneksel yöntemlerle yeterince karşılanamaması, öğrenme motivasyonu ve başarı üzerinde olumsuz etkilere yol açmaktadır. Edulastic sunduğu yapay zekâ tabanlı uyarlanabilir öğrenme sistemi, her öğrencinin ihtiyaçlarına göre içerik, hız ve öğrenme yolu önererek bu probleme alternatif bir çözüm geliştirmektedir. Çalışmada, kişiselleştirilmiş öğrenme, uyarlanabilir öğrenme sistemleri, öğrenme analitiği ve ustalık öğrenmesi yaklaşımları teorik bir temel olarak kullanılmış; Edulastic'in algoritmik işleyişi, içerik önerme süreci ve öğrenme yönetim sistemleriyle entegrasyonu açıklanmıştır. Uygulamanın ekran görüntüleri üzerinden yapılan incelemeler, platformun öğrenci ilerlemesini anlık olarak takip edebilme, eksik kazanımlara uygun içerik önerebilme ve bireysel öğrenme yollarını görselleştirme özelliklerini öne çıkarmaktadır. İlk bulgular, Edulastic'in öğrencilerin içerikle etkileşimlerini artırdığı, öğrenme sürecinde bireysel farklılıkları dikkate aldığı ve zaman açısından ustalık kazanımını kolaylaştırdığı yönündedir. Bununla birlikte, sistemin etkinliğinin müfredat uyumu, öğretmen rehberliği ve teknik altyapı koşullarına bağlı olduğu görülmektedir. Sonuç olarak, yapay zekâ destekli kişiselleştirilmiş öğrenme öğrencilerin öğrenme süreçlerini daha verimli ve motive edici hâle getirmektedir. Ancak bu sürecin başarılı olabilmesi için öğretmen eğitimi, veri güvenliği ve pedagojik uyum gibi temel unsurların bütüncül olarak ele alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, kişiselleştirilmiş öğrenme, eğitim, Edulastic, pedagoji

Education in the Border Trade Region: A Qualitative Study Based on the Perspectives of Teachers, Students, and Parents

Assoc. Prof. Dr. Yunus Emre AVCI
Siirt University, Faculty of Education, Türkiye
ORCID: 0000-0002-1361-1463
E-mail: yunusavci027@hotmail.com

Abstract

The purpose of this study is to reveal how the phenomenon of education is experienced from the perspectives of teachers, students, and parents in regions where cross-border trade is intensively conducted. The study was conducted using a nested single-case design based on qualitative research methods. The study group consisted of a total of 11 participants: 4 teachers, 3 parents, and 4 students residing, working, or studying in a region directly affected by border trade. Data were collected using a semi-structured interview form adapted to three different participant groups; the data obtained were analyzed using descriptive analysis techniques. Research findings show that cross-border trade affects educational processes in both positive and negative ways. Teachers stated that parents value their children's education due to the negative aspects of cross-border trade; however, they also noted that fathers are not very involved in their children's education and that students perceive education as a waste of time, which has a negative impact on academic motivation. Parents do not want their children to engage in cross-border trade due to its various negative aspects. Although fathers claim to be the authority figures in the family, they complain that they have to travel abroad constantly and are unaware of their children's educational lives, and they do not recommend cross-border trade as a profession for their children. Students stated that, depending on the sociocultural structure, border trade would be sufficient to contribute to their professional careers. Students consider border trade to be a good source of income and believe it is a promising profession for the future, even though it may change in the future due to technological developments. Border trade is considered a short-term income-generating profession due to its economic returns, and it is stated that education takes a back seat due to its long-term economic returns. They stated that their fathers were unable to focus on their education because they were engaged in border trade. The overall finding of the research is that border trade has created multi-layered effects on families, schools, and learning processes in the region. The findings reveal that students tend to drift away from education due to the short-term appeal of economic gain, while parents are unable to participate sufficiently in their children's education due to economic constraints. When the views of teachers, parents, and students are evaluated together, it is concluded that border trade creates a powerful economic arena that competes with education. Therefore, there is a need for new education policies that take into account the socio-economic realities of the region, support programs that strengthen family-child communication, and comprehensive interventions aimed at increasing students' long-term motivation for education.

Keywords: Border trade, education, case study.

Sınır Ticareti Bölgesinde Eğitim: Öğretmen, Öğrenci ve Velilerin Görüşlerine Dayalı Nitel Bir İnceleme

Doç. Dr. Yunus Emre AVCI

Özet

Bu araştırmanın amacı, sınır ticaretinin yoğun olarak yürütüldüğü bölgelerde eğitim olgusunun öğretmen, öğrenci ve veli perspektiflerinden nasıl deneyimlendiğini ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yöntemine dayalı iç içe geçmiş tek durum deseni ile yürütülmüştür. Çalışma grubunu, sınır ticaretinden doğrudan etkilenen bir bölgede ikamet eden, görev yapan veya öğrenim gören 4 öğretmen, 3 veli ve 4 öğrenci olmak üzere toplam 11 katılımcı oluşturmaktadır. Veriler, üç farklı katılımcı grubuna uyarlanmış yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış; elde edilen veriler betimsel analiz tekniği ile çözümlenmiştir. Araştırma bulguları, sınır ticaretinin eğitim süreçlerini hem olumlu hem de olumsuz yönleriyle etkilediğini göstermektedir. Öğretmenler, sınır ticaretinin olumsuz yönlerinden dolayı velilerin çocuklarının eğitimine önem verdiğini ifade ederken; babalarının çocuklarının eğitimiyle pek ilgilenemediklerini ve öğrencilerin -eğitimi zaman kaybı görmesi gibi- akademik motivasyon üzerinde olumsuz etkiler oluşturduğunu belirtmişlerdir. Veliler, çeşitli olumsuz yönlerine binaen çocuklarının sınır ticaretiyle uğraşmasını istememektedirler. Babalar her ne kadar aile otoritesini sağladıklarını ifade etseler de yurt dışına sürekli gitmek zorunda olduklarından ve çocukların eğitim hayatından haberdar olmadıklarından yakınmakta ve sınır ticaretini çocuklarına meslek olarak önermemektedirler. Öğrenciler, sosyokültürel yapıya bağlı olarak sınır ticaretinin mesleki kariyerlerine katkı sağlamada yeterli olacağını ifade etmiştir. Öğrenciler sınır ticaretinin ekonomik olarak iyi bir gelir kaynağı olduğu düşünülmekte ve gelecekte teknolojik gelişmelere bağlı olarak değişim ihtimali olsa da sınır ticaretinin gelecek vaat eden bir meslek düşünmektedirler. Sınır ticaretinin ekonomik getirisinden dolayı kısa vadede gelir getiren bir meslek olduğu düşünülmekte ve eğitimin uzun dönemli ekonomik getirilerinden dolayı arka planda kaldığı ifade edilmektedir. Babalarının sınır ticaretiyle uğraşmaktan dolayı kendilerinin eğitimiyle ilgilenemediğini belirtmişlerdir. Araştırmanın genel olarak ortaya koyduğu sonuç, sınır ticaretinin bölgedeki aile, okul ve öğrenme süreçleri üzerinde çok katmanlı etkiler yarattığıdır. Elde edilen bulgular, ekonomik getirinin kısa vadeli cazibesi nedeniyle öğrencilerin eğitimden uzaklaşma eğilimi gösterdiğini, velilerin ise ekonomik zorunluluklar nedeniyle çocuklarının eğitim sürecine yeterince katılmadığını ortaya koymaktadır. Öğretmen, veli ve öğrenci görüşleri bir arada değerlendirildiğinde; sınır ticaretinin eğitimle rekabet eden güçlü bir ekonomik alan oluşturduğu, bu nedenle bölgenin sosyoekonomik gerçekliklerini dikkate alan yeni eğitim politikalarına, aile-çocuk iletişimini güçlendiren destek programlarına ve öğrencilerin uzun vadeli eğitim motivasyonunu artırmaya yönelik kapsamlı müdahalelere ihtiyaç duyulduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sınır ticareti, eğitim, durum çalışması.

From Emotion to Action: Emotional Intelligence as the Heart of EFL Teacher Development

Asst. Prof. Dr. Rmeysa PEKTAŞ

Süleyman Demirel University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0001-7883-9664

E-mail: rumeysapektas@gmail.com

Abstract

Humanistic education is anchored in the premise that teaching is an emotional undertaking. Teachers are not simply purveyors of knowledge but fully developed human beings whose empathy, compassion, and emotional presence fundamentally shape learning experiences. In EFL/ESL contexts, where communication, interpersonal responsiveness, and affective engagement lie at the heart of pedagogy, these humanistic values become even more pronounced. Emotional intelligence (EI), defined as the ability to recognize, regulate, and appropriately respond to one's own emotions and those of others, has therefore emerged as a central psychological mechanism through which humanistic teaching is enacted. Although research over the past decade has increasingly examined EI as a precursor to teachers' agency, ethical sensitivity, and well-being, studies in the EFL/ESL domain remain scattered and context-bound, lacking a coherent synthesis of how EI shapes teacher learning and professional growth. Addressing this gap, this review offers a comprehensive synthesis of empirical work on EI within English language teacher education. A PRISMA-based systematic search of Scopus, Web of Science, ERIC, and Frontiers identified 25 peer-reviewed empirical studies published between 2015 and 2025 that examine EI in EFL/ESL teacher development. After screening and eligibility evaluation, the studies were classified as quantitative, qualitative, or mixed-methods. The findings reveal a strong and consistent pattern: teachers with higher EI demonstrate greater self-efficacy, stronger professional identity, enhanced resilience, more compassionate pedagogy, and more effective classroom management. They also report higher instructional quality and experience lower burnout, stress, and emotional exhaustion. Intervention studies further show that EI-based training strengthens emotional awareness, reflective capacity, and the formation of humanistic teacher identities. To cultivate compassionate, reflective, and resilient educators, EFL teacher-education programs should embed structured EI development within their curricula. Longitudinal research, controlled EI interventions, and policy-level recognition of EI as a core teaching standard are essential for establishing sustainable, humanistically grounded teacher-education frameworks.

Key Words: Compassionate teaching, emotional intelligence (EI), humanistic pedagogy, EFL/ESL teacher education, teacher resilience, teacher identity.

Duygudan Eyleme: Yabancı Dil Öğretmen Eğitimi Gelişiminde Duygusal Zekânın Merkezi Rolü

Dr. Öğr. Üyesi Rümeyşa PEKTAŞ

Özet

Hümanist eğitim, öğretimin özünde duygusal bir süreç olduğu anlayışına dayanır. Öğretmenler yalnızca bilgi aktaran kişiler değil; empati, şefkat ve duygusal varlıklarıyla öğrenme deneyimlerini derinden şekillendiren, bütüncül bireylerdir. İletişimin, kişilerarası duyarlılığın ve duygusal etkileşimin pedagojinin merkezinde yer aldığı yabancı dil öğretimi bağlamlarında bu hümanist değerler daha da belirgin hâle gelmektedir. Bireyin kendi duygularını tanıma, düzenleme ve başkalarının duygularını uygun biçimde anlama becerisi olarak tanımlanan duygusal zekâ (DZ), bu nedenle hümanist öğretimin hayata geçirilmesinde merkezi bir psikolojik mekanizma olarak ortaya çıkmıştır. Son on yılda yapılan araştırmalar DZ'yi öğretmen özerkliği, etik duyarlılık ve iyi oluşun önemli bir belirleyicisi olarak ele almış olsa da yabancı dil öğretimi alanındaki çalışmalar bağlamsal, parçalı ve bütüncül bir sentezden yoksundur. Bu boşluğu ele alan çalışmada, İngilizce öğretmeni eğitiminde DZ üzerine yürütülmüş ampirik araştırmaların kapsamlı bir sentezini sunulmaktadır. Scopus, Web of Science, ERIC ve Frontiers veri tabanlarında PRISMA tabanlı sistematik bir tarama ile 2015–2025 yılları arasında yayımlanmış, DZ'yi yabancı dil öğretmen gelişimi bağlamında ele alan 25 hakemli ampirik çalışma belirlenmiştir. Tarama ve uygunluk değerlendirmelerinin ardından çalışmalar nicel, nitel ve karma yöntem tasarımlarına göre sınıflandırılmıştır. Bulgular güçlü ve tutarlı bir deseni ortaya koymaktadır: Daha yüksek DZ'ye sahip öğretmenler daha yüksek öz-yeterlik, daha güçlü mesleki kimlik, artan dayanıklılık, daha şefkat temelli pedagojik yaklaşımlar ve daha etkili sınıf yönetimi sergilemektedir. Ayrıca daha yüksek öğretim kalitesi bildirmekte ve daha az tükenmişlik, stres ve duygusal yorgunluk yaşamaktadırlar. Deneysel çalışmalarda ise DZ temelli eğitimlerin duygusal farkındalığı, yansıtıcı kapasiteyi ve hümanist öğretmen kimliklerinin gelişimini güçlendirdiği görülmüştür. Şefkatli, yansıtıcı ve dirençli öğretmenler yetiştirmek için yabancı dil öğretmen eğitimi programlarının yapılandırılmış DZ gelişimini müfredatlarına entegre etmeleri gerekmektedir. Uzunlamasına araştırmalar, kontrollü DZ uygulamaları ve DZ'nin temel bir öğretmenlik standardı olarak politika düzeyinde tanınması, sürdürülebilir ve hümanist temelli öğretmen eğitimi çerçevelerinin oluşturulması açısından kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Şefkat temelli öğretim, duygusal zekâ (dz), hümanist pedagoji, yabancı dil öğretmen eğitimi, öğretmen dayanıklılığı, öğretmen kimliği.

Determining the Attitudes and Knowledge Levels of Special Education Teacher Candidates towards Sexual Education

Asst. Prof. Dr. Murat BALCI

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0003-3898-8651,

E-mail: muratbalci@aydin.edu.tr

Assoc. Prof. Dr. Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-4576-0295,

E-mail: hadiyekucukkaragoz@aydin.edu.tr

Asst. Prof. Dr. Ruşen MEYLANI

Dicle University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0009-0000-2057-8940

E-mail: rusen.meylani@dicle.edu.tr

Çisil Elif ALTAY

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0009-0009-8095-1677

E-mail: cisilaltay16@gmail.com

Abstract

This study aimed to examine the attitudes and perceptions of pre-service teachers toward sexual education. The research was conducted between 2023 and 2025 with 182 pre-service teachers enrolled in the Faculty of Education at Istanbul Aydın University. Data were collected using the “Sexual Education Awareness Opinion Form” developed by the researcher and analyzed through descriptive statistics, reliability (Cronbach’s Alpha), correlation, and cross-tabulation analyses. Of the participants, 71% were female and 29% were male, with the majority (75%) aged between 18 and 25 years. Only 21% of the participants had previously received any formal sexual education; however, 98% stated that such education should be provided. Findings indicated that individuals who had received sexual education were more comfortable discussing sexuality with their parents and held more positive attitudes toward the necessity of sexual education. The reliability analysis yielded a Cronbach’s Alpha coefficient of 0.78, indicating good internal consistency of the instrument. Correlation analysis revealed a positive and significant relationship between having received sexual education and supporting the idea that sexual education should be implemented ($r = 0.36$). Additionally, female participants exhibited stronger support for the necessity of sexual education compared to male participants. Overall, the findings suggest that most pre-service teachers believe sexual education should be introduced early, taught systematically, and based on scientific foundations. The study highlights the importance of integrating sexual health and awareness content into teacher education programs.

Keywords: Sexual education, awareness, pre-service teachers, attitudes, faculty of education

Özel Eğitim Öğretmen Adaylarının Cinsel Eğitime Yönelik Tutumları ve Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi

Dr. Öğr. Üyesi Murat BALCI, Doç. Dr. Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ,
Dr. Öğr. Üyesi Ruşen MEYLANI, Çisil Elif ALTAY

Özet

Bu araştırma öğretmen adaylarının cinsel eğitime yönelik tutum ve algılarını belirlemek amacıyla yürütülmüştür. Çalışma, 2023–2025 yılları arasında İstanbul Aydın Üniversitesi Eğitim Fakültesi’nde öğrenim görmekte olan 182 öğretmen adayı ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen “Cinsel Eğitim Farkındalık Görüş Formu” aracılığıyla toplanmış ve betimsel istatistikler, güvenilirlik, korelasyon ve çapraz tablo analizleriyle değerlendirilmiştir. Katılımcıların %71’i kadın, %29’u erkektir; yaş dağılımı ağırlıklı olarak 18–25 yaş aralığındadır (%75). Katılımcıların yalnızca %21’i daha önce herhangi bir cinsel eğitim dersi almış, buna karşın %98’i cinsel eğitimin verilmesi gerektiğini ifade etmiştir. Cinsel eğitim almış bireylerin cinsellik konularında ebeveynleriyle daha rahat iletişim kurabildikleri ve cinsel eğitime yönelik tutumlarının daha olumlu olduğu görülmüştür. Güvenilirlik analizi sonucunda ölçeğin Cronbach Alfa katsayısı 0.78 olarak bulunmuş, bu da formun iyi düzeyde iç tutarlılığa sahip olduğunu göstermiştir. Korelasyon analizleri, cinsel eğitim alma durumu ile “cinsel eğitim verilmelidir” görüşü arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğunu ortaya koymuştur ($r=0.36$). Ayrıca kadın katılımcıların bu eğitimin gerekliliğine yönelik tutumlarının erkek katılımcılara göre daha yüksek olduğu saptanmıştır. Bulgular, öğretmen adaylarının büyük çoğunluğunun cinsel eğitimin erken yaşta, sistematik ve bilimsel temellere dayalı biçimde verilmesi gerektiğine inandıklarını göstermektedir. Araştırma, öğretmen eğitim programlarına cinsel sağlık ve farkındalık konularının dahil edilmesinin önemine dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel eğitim, farkındalık, öğretmen adayı, tutum, eğitim fakültesi

A Needs Analysis for the Integration of Simulation-Based Virtual Laboratories into the Teaching of “Ion Formation” in Ninth Grade Chemistry

Esra ÇAKIRBAŞ

Science Teacher/Master's Student

Sakarya University, Institute of Educational Sciences, Türkiye

ORCID: 0009-0008-3837-4020

E-mail: esra.cakirbas@ogr.sakarya.edu.tr

Assoc. Prof. Dr. Duygu GÜR ERDOĞAN

Sakarya University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-2802-0201

E-mail: dgur@sakarya.edu.tr

Abstract

This study presents a needs analysis for the integration of simulation-based virtual laboratory applications into the teaching of the “ion formation” topic in the 9th grade chemistry curriculum, based on students’ difficulties in conceptual understanding and the inadequacy of practice-based learning opportunities. As emphasized in the literature, visualization, experience, and interaction play a crucial role in learning abstract concepts in chemistry. Accordingly, the study was designed within the framework of constructivist learning theory and the discovery learning strategy. The main purpose of the research was to determine the need for a virtual laboratory-supported instructional program by examining 9th grade students’ attitudes toward chemistry and laboratory practices, their prior knowledge and readiness levels regarding ion formation, and chemistry teachers’ views on the current instructional environment. A mixed-methods approach was adopted. Quantitative data were collected through the Attitude toward Chemistry Lesson Scale, the Laboratory Attitude Scale, and an “Ion Formation” concept test based on the national learning outcomes defined by the Turkish Ministry of National Education (MoNE). Qualitative data were obtained through a semi-structured interview form administered online to chemistry teachers working in different schools. The quantitative data were analyzed using descriptive statistics and reliability analyses in SPSS, while the qualitative data were analyzed through content analysis. The findings revealed that although students generally demonstrated positive attitudes toward chemistry and laboratory practices, they lacked opportunities for hands-on learning due to the absence of adequate physical laboratory facilities. It was determined that 61.1% of the students had never experienced a virtual laboratory environment, and the concept test results indicated significant deficiencies in their understanding of ion formation. Consistent with the literature, teachers’ views also emphasized the need for technology-supported and practice-oriented instructional environments. Consequently, it was concluded that there is a strong need to develop a structured, simulation-based virtual laboratory instructional program for chemistry education.

Keywords: Needs analysis, virtual laboratory, simulation-based learning, ion formation, chemistry education

Simülasyon Tabanlı Sanal Laboratuvarların 9. Sınıf Kimya Dersinde “İyon Oluşumu” Konusunun Öğretimine Entegrasyonuna Yönelik Bir İhtiyaç Analizi

Esra ÇAKIRBAŞ, Doç. Dr. Duygu GÜR ERDOĞAN

Özet

Bu çalışmada, 9. sınıf kimya dersi öğretim programında yer alan ‘‘iyon oluşumu’’ konusunun öğretiminde öğrencilerin kavramları anlamlandırmadaki güçlükler ve uygulamaya dayalı öğrenme imkanlarının yetersizliği probleminden hareketle simülasyon tabanlı sanal laboratuvar uygulamalarının öğretim programına entegrasyonuna yönelik bir ihtiyaç analizi gerçekleştirilmiştir. Soyut kimya kavramlarının öğrenilmesinde görselleştirme, deneyim ve etkileşimin rolü alan yazında da vurgulandığı üzere büyük önem taşımaktadır. Bu doğrultuda yapılan çalışma, yapılandırmacı öğrenme kuramı ve buluş yoluyla öğrenme stratejisi temel alınarak tasarlanmıştır. Çalışmanın amacı; 9.sınıf öğrencilerinin kimya dersine ve laboratuvar uygulamalarına yönelik tutumlarını, ‘‘iyon oluşumu’’ konusuna yönelik ön bilgi ve hazır bulunuşluk düzeylerini, kimya öğretmenlerinin mevcut öğretim ortamına ilişkin görüşlerini belirleyerek sanal laboratuvar destekli bir öğretim programına duyulan ihtiyacı ortaya koymaktır. Araştırma, karma yöntem yaklaşımıyla yürütülmüş olup nicel veriler, öğrencilere uygulanan Kimya Dersi Tutum Ölçeği, Laboratuvar Tutum Ölçeği ve MEB kazanımlarına dayalı “İyon Oluşumu” kavram testi aracılığıyla toplanmıştır. Nitel veriler ise farklı okullarda aktif görevde olan kimya öğretmenlerinden çevrimiçi ortamda yazılı yanıtların alındığı yarı yapılandırılmış görüşme formuyla toplanmıştır. Çalışmanın nitel verileri içerik analizi yöntemiyle; nicel verileri ise betimsel istatistikler ve güvenilirlik analizleri için SPSS paket programıyla analiz edilmiştir. Edinilen bulgular, öğrencilerin kimya dersine ve laboratuvar uygulamalarına yönelik tutumlarının genel olarak olumlu yönde olduğunu ancak okulda yeterli fiziksel laboratuvar imkanlarının bulunmaması nedeniyle uygulamaya dayalı öğrenme deneyimlerinden yoksun kaldıklarını, bu doğrultuda kavramsal öğrenmelerinin de yeterli düzeye ulaşamadığını göstermiştir. Katılımcı öğrencilerin %61,1’lik kısmının daha önce sanal laboratuvar deneyimi yaşamadığı, yalnızca %38,9’unun yaşadığı belirlenirken; uygulanan kavram testi sonuçlarına göre iyon oluşumu kavramlarının öğrenilmesinde belirgin eksiklikler tespit edilmiştir. Alan yazında belirtildiği üzere, uygulamaya ve teknoloji destekli öğrenme ihtiyacına paralel olarak öğretmen görüşleri de bu ihtiyacı belirgin bir şekilde ortaya koymuştur. Sonuç olarak simülasyon tabanlı sanal laboratuvar çalışmalarının kimya öğretimine entegrasyonuna yönelik yapılandırılmış bir öğretim programı geliştirilmesinin gerekli olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İhtiyaç analizi, sanal laboratuvar, simülasyon tabanlı öğrenme, iyon oluşumu, kimya öğretimi

Aging Preparation Through Intergenerational Contact: Experiences of Middle-Aged Adult University Students

Res. Asst. Dr. Gülşah YILDIRIM

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-9674-0307

E-mail: gulsah.yildirim@comu.edu.tr

Gülnaz KAPLAN

Undergraduate Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye

ORCID: 0009-0007-6897-2294,

E-mail: glzkaplan7@gmail.com

Abstract

The aim of this study is to examine the effect of intergenerational contact established by middle-aged adult university students with younger individuals on their perceptions of ageing and their preparation for old age. The study was conducted using a phenomenological design. Semi-structured interview forms were used in the research, and face-to-face interviews were conducted with a total of 24 middle-aged adult students (11 men, 13 women) aged 45–59, studying in the formal education programme of a university in western Türkiye, using the maximum variation sampling method. Inductive content analysis was used to analyse the data. The findings show that intergenerational contact forms a four-stage pattern. In the first stage, ‘Effects of Intergenerational Contact,’ participants stated that interacting with young people broadened their social networks, made them feel more energetic, opened them up to digital and technological learning, strengthened their mental well-being, and reduced their anxiety about ageing. In the second stage, ‘Reflective Processes,’ individuals reassessed their middle-aged identities; they began to question their stereotypes, expectations, and how they saw themselves in the future. This reflective assessment evolves into ‘Transformative Processes’ in the third stage. Participants began to view ageing as a developmental and functional process; they associated old age with less dependency and developed more positive attitudes towards older individuals. In the final phase, the theme of ‘Preparation for Old Age’ emerged, where individuals’ future planning behaviours strengthened; their motivation for digital participation, health behaviours, and lifelong learning increased. Participants also stated that they had formed their own ‘old age identity’ and felt more mentally prepared for the ageing process. The results reveal that intergenerational contact supports a multidimensional process of awareness, transformation and preparation in middle-aged adults. These findings demonstrate that intergenerational programmes hold significant potential for adult education, active ageing policies, ageism studies, and university-based lifelong learning models.

Keywords: Phenomenology, intergenerational contact, middle-aged university students, perception of ageing.

Kuşaklararası Temas Yoluyla Yaşlanmaya Hazırlık: Orta Yaş Yetişkin Üniversite Öğrencilerinin Deneyimleri ¹

Arş. Gör. Dr. Gülşah YILDIRIM, Gülnaz KAPLAN

Özet

Bu araştırmanın amacı, orta yaş yetişkin üniversite öğrencilerinin gençlerle kurdukları kuşaklararası temasın yaşlanma algıları ve yaşlılığa hazırlık süreçlerine etkisini incelemektir. Çalışma fenomenolojik desenle gerçekleştirilmiştir. Araştırmada yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmış ve maksimum varyasyon örnekleme yöntemiyle Türkiye'nin batısında yer alan bir üniversitenin örgün öğretim programında öğrenim gören, 45–59 yaş aralığındaki toplam 24 orta yaş yetişkin öğrenci (11 erkek, 13 kadın) ile yüz yüze görüşmeler yapılmıştır. Verilerin analizinde tümevarımsal içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Bulgular, kuşaklararası temasın dört aşamalı bir örüntü oluşturduğunu göstermektedir. İlk aşama olan “Kuşaklararası Temasın Etkileri” temasında, katılımcılar gençlerle etkileşim sayesinde sosyal ağlarının genişlediğini, kendilerini daha enerjik hissettiklerini, dijital ve teknolojik öğrenmeye açıldıklarını, ruhsal iyilik hâllerinin güçlendiğini ve yaşlanma kaygılarının azaldığını ifade etmiştir. İkinci aşama olan “Yansıtıcı Süreçler” temasında bireyler kendi orta yaş kimliklerini yeniden değerlendirmiş; yaşlanmaya ilişkin kalıp yargılarını, beklentilerini ve gelecekte kendilerini nasıl gördüklerini sorgulamaya başlamıştır. Bu yansıtıcı değerlendirme, üçüncü aşamada “Dönüşümsel Süreçlere” evrilmiştir. Katılımcılar yaşlanmayı gelişimsel ve işlevsel bir süreç olarak görmeye başlamış; yaşlılığı daha az bağımlılıkla ilişkilendirmiş ve yaşlı bireylere yönelik daha olumlu tutumlar geliştirmiştir. Son aşamada ortaya çıkan “Yaşlılığa Hazırlık” temasında ise bireylerin geleceğe ilişkin planlama davranışları güçlenmiş; dijital katılım, sağlık davranışları ve yaşam boyu öğrenmeye yönelik motivasyonları artmıştır. Ayrıca katılımcılar kendilerine ait bir “yaşlılık kimliği” oluşturduklarını ve zihinsel olarak yaşlanma sürecine daha hazırlıklı hissettiklerini belirtmiştir. Sonuçlar, kuşaklararası temasın orta yaş yetişkinlerde çok boyutlu bir farkındalık, dönüşüm ve hazırlık sürecini desteklediğini ortaya çıkarmaktadır. Bu bulgular, kuşaklararası programların yetişkin eğitimi, aktif yaşlanma politikaları, yaşlı ayrımcılığı çalışmaları ve üniversite temelli yaşam boyu öğrenme modelleri için önemli bir potansiyel taşıdığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Fenomenoloji, kuşaklararası temas, orta yaş üniversite öğrencileri, yaşlanma algısı.

¹ Bu araştırma Tübitak 2209-A tarafından desteklenmiştir.

Student Perceptions of Using AI for Business Through the Theory of Acceptance Model (TAM) Approach: Evidence from Indonesia

Marito Ritonga

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0009-0002-0287-4054

**Corresponding Author E-mail: mariritonga@unimed.ac.id*

Fadli Agus Triansyah

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0000-0001-6156-2216

Andi Cici Thania

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0009-0009-7857-557X

Khafi Puddin

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0009-0004-5853-3608

Ryan Hidayah Lubis

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

Ananda Christopher Lumbantoruan

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

Haris Fachryan

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

Arun Pratama Lubis

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

Abstract

This study aims to analyse students' perceptions of using artificial intelligence (AI) technology to support business activities, employing the Technology Acceptance Model (TAM) approach, which emphasises two main dimensions: perceived usefulness and perceived ease of use. This study employs a qualitative approach with a case study design, involving four students who already own businesses and have integrated AI into their operations. Data were collected through in-depth interviews and analysed using thematic analysis methods to identify patterns

of participants' perceptions and experiences. The results show that students view AI as easy to use, requiring no complex technical skills, and providing tangible benefits in improving work efficiency, marketing effectiveness, and data-driven decision making. Additionally, AI integration is considered capable of providing a competitive advantage through customer service automation and real-time analysis of consumer behaviour. The conclusion of this study confirms that the acceptance of AI among entrepreneurial students is overwhelmingly positive, with ease and usefulness of the technology being the primary factors in shaping attitudes and intentions to use it, thereby encouraging digital transformation and business innovation among Indonesia's younger generation.

Keywords: Artificial intelligence, entrepreneurship, Technology Acceptance Model (TAM), user perception.

Kabul Teorisi Modeli (TAM) Yaklaşımı Aracılığıyla Öğrencilerin Yapay Zekânın İşletmelerde Kullanımına İlişkin Algıları: Endonezya'dan Kanıtlar

Marito Ritonga, Fadli Agus Triansyah, Andi Cici Thania, Khafi Puddin, Ryan Hidayah Lubis, Ananda Christopher Lumbantoruan, Haris Fachryan, Arun Pratama Lubis

Özet

Bu çalışma, iş faaliyetlerini desteklemek için yapay zeka (AI) teknolojisinin kullanımına ilişkin öğrencilerin algılarını, algılanan yarar ve algılanan kullanım kolaylığı olmak üzere iki ana boyutu vurgulayan Teknoloji Kabul Modeli (TAM) yaklaşımını kullanarak analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bu çalışma, halihazırda bir işletmeye sahip olan ve AI'yı faaliyetlerine entegre etmiş dört öğrenciyi içeren bir vaka çalışması tasarımıyla niteliksel bir yaklaşım kullanmaktadır. Veriler, derinlemesine görüşmeler yoluyla toplanmış ve katılımcıların algı ve deneyimlerinin kalıplarını belirlemek için tematik analiz yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir. Sonuçlar, öğrencilerin AI'yı kullanımı kolay, karmaşık teknik beceriler gerektirmeyen ve iş verimliliğini, pazarlama etkinliğini ve veriye dayalı karar vermeyi iyileştirmede somut faydalar sağlayan bir teknoloji olarak gördüklerini göstermektedir. Ayrıca, AI entegrasyonunun müşteri hizmetlerinin otomasyonu ve tüketici davranışlarının gerçek zamanlı analizi yoluyla rekabet avantajı sağlayabileceği düşünülmektedir. Bu çalışmanın sonucu, girişimci öğrenciler arasında AI'nın kabulünün son derece olumlu olduğunu ve teknolojinin kolaylığı ve yararlılığının, onu kullanma tutum ve niyetlerini şekillendiren başlıca faktörler olduğunu doğrulamaktadır. Bu da Endonezya'nın genç nesli arasında dijital dönüşümü ve iş inovasyonunu teşvik etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Girişimcilik, Teknoloji Kabul Modeli (TAM), Kullanıcı Algısı.

The Role of Artificial Intelligence–Based Applications in Language and Early Literacy Skills in Early Childhood: A Scoping Review

Assoc. Prof. Dr. Burcu SARI UĞURLU

Çanakkale Onsekiz Mart University, Çanakkale Vocational School of Social Sciences, Türkiye

ORCID: 0000-0002-2872-8613

E-mail: burcusari@comu.edu.tr

Ceren KARATAŞ

Undergraduate Student, Uluslararası Final University, Faculty of Education

Turkish Republic of Northern Cyprus

ORCID: 0009-0005-7345-8623,

E-mail: ceren.karatas@final.edu.tr

Abstract

In recent years, the use of artificial intelligence (AI)–based applications in early childhood education has increased significantly. However, studies that provide a comprehensive framework on the contributions of these technologies to language development and early literacy skills, their emerging trends, and existing limitations remain scarce. This study was designed as a scoping review covering research published between 2021 and 2025. The aim is to systematically map the existing literature, identify the types of AI-based tools and the skills they target, examine the research methods employed, and highlight gaps to be addressed in future studies. Accordingly, the review was conducted through prominent educational databases, including ERIC, ScienceDirect, SpringerLink, Taylor & Francis Online, Academic Search Complete, Google Scholar, and Scopus. Of the 45 studies identified, 25 were included based on predefined inclusion and exclusion criteria. Findings indicate that a variety of AI-based applications have been used to support language development and early literacy skills. Among these, social and humanoid robots (e.g., NAO, Tega, Probo, RUBI), mobile applications (e.g., Kaligo), holographic games, and interactive chatbots powered by large language models stand out. Overall, AI-based tools appear to make positive contributions to language learning and early literacy development. Nevertheless, the effects vary depending on the context, type of technology, language of intervention, and measurement methods, and in some cases remain limited. These findings highlight the developmental trajectory of the field and point to research gaps that warrant further in-depth investigation.

Keywords: Artificial Intelligence, Early Childhood, Early Literacy, Language Development, AI-Based Applications.

Erken Çocuklukta Yapay Zekâ Tabanlı Uygulamaların Dil Gelişimi ve Erken Okuryazarlık Becerileri Üzerindeki Rolü: Bir Kapsam Taraması

Doç. Dr. Burcu SARI UĞURLU, Ceren KARATAŞ

Özet

Son yıllarda yapay zekâ tabanlı uygulamaların erken çocukluk eğitiminde kullanımında dikkat çekici bir artış gözlenmektedir. Ancak bu teknolojilerin dil gelişimi ve erken okuryazarlık becerilerine katkıları, öne çıkan eğilimleri ve mevcut sınırlılıkları üzerine bütüncül bir çerçeveye sunan çalışmalar oldukça sınırlıdır. Bu araştırma, 2021–2025 yılları arasında yayımlanan çalışmaları kapsayan bir kapsam taraması (scoping review) olarak tasarlanmıştır. Bu doğrultuda amaç, mevcut alanyazını sistematik biçimde haritalandırmak, kullanılan yapay zekâ tabanlı araçların türlerini ve odaklandıkları becerileri ortaya koymak, araştırmalarda kullanılan yöntemleri incelemek ve gelecekteki çalışmalar için öne çıkan araştırma boşluklarını belirlemektir. Bu doğrultuda, tarama eğitim alanında öne çıkan veri tabanları (ERIC, ScienceDirect, SpringerLink, Taylor & Francis Online, Academic Search Complete, Google Scholar ve Scopus) üzerinden yürütülmüştür. Ulaşılan 45 çalışmadan, belirlenen dahil etme ve hariç tutma kriterleri sonucunda 25'i incelemeye alınmıştır. Bulgular, araştırmalarda farklı yapay zekâ tabanlı uygulamaların dil gelişimi ve erken okuryazarlık becerilerini desteklemek amacıyla kullanıldığını göstermektedir. Özellikle sosyal ve insansı robotlar (NAO, Tega, Probo, RUBI), mobil uygulamalar (ör. Kaligo), holografik oyunlar ve büyük dil modellerine dayalı etkileşimli sohbet robotları öne çıkmaktadır. Genel olarak yapay zekâ tabanlı araçların dil öğrenimi ve erken okuryazarlık becerilerine olumlu katkılar sunduğu görülmektedir. Bununla birlikte, etkilerin bağlama, teknoloji türüne, müdahale diline ve ölçüm yöntemlerine göre değişiklik gösterebildiği; bazı durumlarda ise sınırlı düzeyde kaldığı anlaşılmaktadır. Bu bulgular, alanın gelişim yönünü ortaya koymakta ve gelecekte daha derinlemesine araştırılması gereken boşluklara işaret etmektedir.

Anahtar kelimeler: Yapay Zekâ, Erken Çocukluk, Erken Okuryazarlık, Dil Gelişimi, Yapay Zekâ Uygulamaları.

Building a Humanistic Entrepreneurial Spirit Through a Humanistic Approach Among Students in the Department of Entrepreneurship

Andi Cici Thania

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0009-0009-7857-557X

**Corresponding Author E-mail: andicicithn@unimed.ac.id*

Khafi Puddin

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0009-0004-5853-3608

Fadli Agus Triansyah

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0000-0001-6156-2216

Marito Ritonga

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0009-0002-0287-4054

Juang Putra Telaumbanua

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

Gusti Alinski Tumanggor

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

Johanes Theo Raphael Harefa

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

Jibril Onasis Kaban

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

Abstract

This study aims to understand how a humanistic approach can build a humanistic entrepreneurial spirit in entrepreneurship students. This approach emphasises the importance of self-development, empathy, moral responsibility, and social awareness in the entrepreneurship learning process. The study used a qualitative method with a case study design, involving ten students who had taken Psychology and Business Ethics courses as respondents. Data were collected through in-depth interviews and analysed using thematic analysis techniques to identify patterns of thinking, attitudes, and humanistic values in entrepreneurial experiences.

The results showed that students had a high enthusiasm for self-development, took responsibility for business decisions, and demonstrated honesty, care, and respect for others. An open and supportive learning environment was found to strengthen students' reflective abilities, empathy, and ethical orientation in entrepreneurship. This study concludes that a humanistic approach is effective in shaping young entrepreneurs who are not only intellectually competent but also have moral integrity, social empathy, and a commitment to human values.

Keywords: Entrepreneurship, Humanism, Humanistic Spirit, Psychology and Business Ethics

Girişimcilik Bölümü Öğrencileri Arasında İnsancıl Bir Yaklaşım Aracılığıyla İnsancıl Bir Girişimcilik Ruhu Geliştirmek

Andi Cici Thania, Khafi Puddin, Fadli Agus Triansyah, Marito Ritonga, Juang Putra Telaumbanua, Gusti Alinski Tumanggor, Johannes Theo Raphael Harefa, Jibril Onasis Kaban

Özet

Bu çalışma, insancıl bir yaklaşımın girişimcilik öğrencilerinde insancıl bir girişimcilik ruhunu nasıl oluşturabileceğini anlamayı amaçlamaktadır. Bu yaklaşım, girişimcilik öğrenme sürecinde kişisel gelişim, empati, ahlaki sorumluluk ve sosyal farkındalığın önemini vurgulamaktadır. Çalışma, psikoloji ve iş etiği derslerini almış on öğrenciyi yanıtlayıcı olarak içeren, vaka çalışması tasarımına sahip nitel bir yöntem kullanmıştır. Veriler, derinlemesine görüşmeler yoluyla toplanmış ve girişimcilik deneyimlerinde düşünme kalıplarını, tutumları ve insancıl değerleri belirlemek için tematik analiz teknikleri kullanılarak analiz edilmiştir. Sonuçlar, öğrencilerin kendini geliştirmeye büyük bir hevesle yaklaştıklarını, iş kararlarında sorumluluk aldıklarını ve başkalarına karşı dürüstlük, özen ve saygı gösterdiklerini ortaya koymuştur. Açık ve destekleyici bir öğrenme ortamının, öğrencilerin girişimcilik alanındaki yansıtıcı yeteneklerini, empati ve etik yönelimlerini güçlendirdiği bulunmuştur. Bu çalışma, insancıl bir yaklaşımın, sadece entelektüel açıdan yetkin değil, aynı zamanda ahlaki bütünlüğe, sosyal empatiye ve insani değerlere bağlılığa sahip genç girişimcileri şekillendirmede etkili olduğu sonucuna varmıştır.

Anahtar Kelimeler: Girişimcilik, Hümanizm, İnsancıl Ruh, Psikoloji ve İş Etiği

Education of Children with Specific Learning Disabilities

Özüm KONAR

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0009-0007-0454-5867

E-mail: ozumkonar@stu.aydin.edu.tr

Asst. Prof. Dr. Murat BALCI

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0003-3898-8651

E-mail: muratbalci@aydin.edu.tr

Abstract

Specific learning disabilities are neurodevelopmental disorders in which an individual experiences difficulties in perceiving and processing verbal and nonverbal information. Children with specific learning disabilities may have difficulty understanding what they read, writing, spelling, or solving mathematical problems. Difficulties with spelling are called dyslexia, difficulties with writing are called dysgraphia, difficulties with movement are called dyspraxia, and difficulties with mathematics are called dyscalculia. In the education of children with all these difficulties, the attitudes of teachers are a fundamental factor affecting the student's academic success. Teachers should be aware of and exhibit a pedagogical approach towards students with specific learning disabilities. Educational success, psychological well-being, and social acceptance are influential factors in teacher attitudes. In addition, positive teacher attitudes increase the effectiveness of individualized instruction and contribute to students' self-efficacy. Some factors that influence teacher attitudes are: educational level, professional experience, and knowledge of special education. The critical role of the teacher in education is to have awareness of and the ability to recognize the individual. At the same time, teachers should teach effective teaching strategies, transform attitudes and beliefs, and contribute to the development of children's communication and collaboration skills. Increased self-confidence and professional competence are also among the critical roles of teachers.

Keywords: Specific learning disability, teacher attitude, special education, supportive learning environment, inclusive education.

Özel Öğrenme Güçlüğü Olan Çocukların Eğitimi

Özüm KONAR, Dr. Öğr. Üyesi Murat BALCI

Özet

Özel öğrenme güçlüğü bireyin sözlü ve sözsüz bilgilerin algılanmasında ve işlenmesinde zorluk yaşadığı nörogelişimsel bir bozukluktur. Özel öğrenme güçlüğü olan çocuklar okuduklarını anlayıp yazmada, hecelemede veya matematik problemlerini çözmede zorluk yaşayabilirler. Hecelenme ile ilgili yaşanan güçlüğü disleksi, yazma ile ilgili yaşanan güçlüğü disgrafi, hareketteki güçlüğü dispraksi, matematikle ilgili yaşanan güçlüğü ise diskalkuli denmektedir. Tüm bu karşılaşılan güçlüklerle sahip olan çocukların eğitiminde öğretmenlerin tutumları öğrencinin akademik başarısını etkileyen temel bir faktördür. Öğretmen özel öğrenme güçlüğü olan öğrenciye karşı farkındalığa sahip olmalı ve pedagojik yaklaşım sergilemelidir. Öğretmenlerin tutumlarında eğitsel başarı, psikolojik açıdan iyi oluş, sosyal açıdan kabul etkilidir. Ayrıca olumlu öğretmen tutumları bireyselleştirilmiş öğretimin etkisini artırır ve öğrencilerin öz yeterlilik algısına katkı sağlar. Öğretmen tutumunu etkileyen bazı faktörler vardır. Bunlar: Eğitim düzeyi, mesleki deneyim ve özel eğitim bilgisidir. Öğretmenin eğitimdeki kritik rolü ise bireye karşı farkındalığa sahip olup tanıma becerisine sahip olmasıdır. Aynı zamanda öğretmenin etkili öğretim stratejileri öğretmesi, tutumları ve inançları dönüştürmesi, çocuğu iletişim ve iş birliği becerilerini geliştirmesine katkı sağlamalıdır. Özgüven ve mesleki yeterlilik artışı da öğretmenin kritik rolleri arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Özel öğrenme güçlüğü, öğretmen tutumu, özel eğitim, destekleyici öğrenme ortamı, kapsayıcı eğitim.

AI as Technical Co-Editor: Mapping Human and Machine Boundaries in Screenplay Production

Res. Asst. Dr. Besna AĞIN ERGÜN

Üsküdar University, Türkiye

ORCID: 0000-0002-1591-0352

E-mail: besnagin@gmail.com

besna.agin@uskudar.edu.tr

Abstract

This paper explores the boundaries of human authorship and machine augmentation in contemporary screenwriting practice. The case study is an original short film script written by the author, set in 1787 Vienna, which dramatizes a documented early encounter between Wolfgang Amadeus Mozart and the young Ludwig van Beethoven. The narrative focuses on the historical moment when “copyright” as a legal notion was still embryonic, and where two geniuses confront the question of ownership, authorship and the courage to claim the right over one’s own production. This historically anchored screenplay exemplifies what is still fundamentally human in screenwriting: the ability to interpret archival traces, to construct emotional and philosophical subtext, and to give historical facts new contemporary meaning. The screenplay also illustrates the ethical dimension of artistic agency: the author retains sovereignty over what the story means. This study uses a practice-based research methodology. The script was manually written as a literary screenplay, then partially converted into a shooting script with the assistance of an AI language model. Comparative textual analysis was conducted on selected scenes, examining differences in shot structuring, temporal segmentation, technical clarity, production readability and dramaturgical nuance. The aim is not to measure aesthetic quality, but to map function and to empirically delineate where machine assistance begins to be useful, and where it reaches limits. The findings suggest that AI can assist significantly after the script is written, particularly in the transition to a shooting script. The analysis shows that while AI cannot invent the story, determine the theme or generate the historical interpretation, it can assist in production literacy: shot structuring, continuity logic, lighting suggestions and pragmatic breakdowns for camera. AI should therefore not be positioned as a storyteller, but rather as a technical co-editor that accelerates cinematic translation, without replacing authorial ownership. These findings contribute to ongoing international debates on AI ethics in creative industries and offer a pragmatic framework for hybrid human–machine workflows.

Keywords: Screenplay, shooting script, artificial intelligence, copyright, editor.

Teknik Editör Olarak Yapay Zekâ: Senaryo Üretiminde İnsan ve Makine Sınırları

Arş. Gör. Dr. Besna AĞIN ERGÜN

Özet

Bu çalışma, güncel senaryo yazım pratiğinde insan yazarlığı ile makine destekli üretim arasındaki sınırları incelemektedir. Çalışmanın örneğini, yazar tarafından kaleme alınan ve 1787 Viyana’ında geçen bir kısa film senaryosu oluşturmaktadır. Senaryo, Wolfgang Amadeus Mozart ile genç Ludwig van Beethoven arasında belgelenmiş ilk karşılaşmalardan birini dramatize etmektedir. Anlatı, telif hakkı kavramının henüz çok yeni olduğu bir tarihsel ana odaklanır ve iki dâhinin üretim üzerindeki mülkiyet, yazarlık ve kendi yaratımına sahip çıkma cesaretiyle yüzleşme anını sahneye taşır. Bu tarihsel temelli senaryo, arşiv izlerini yorumlama, duygusal ve felsefi alt metin kurma ve tarihsel olgulara bugüne dair yeni anlam katma kapasitesinin senaryo yazımında hâlâ temel olarak insana ait olduğunu göstermektedir. Aynı zamanda sanatsal öznenin etik boyutunu da ortaya koyar: hikâyenin ne anlama geldiğine dair anlam egemenliği yazarda kalır. Bu çalışma, uygulamaya dayalı bir araştırma yöntemi kullanır. Senaryo önce manuel biçimde yazılmış, ardından yapay zekâ dil modeli desteğiyle kısmen çekim senaryosuna dönüştürülmüştür. Seçili sahneler üzerinde karşılaştırmalı metinsel analiz yapılmış; plan yapısı, zaman bölümlenmesi, teknik açıklık, okunabilirliği ve dramaturjik nüanslardaki farklar incelenmiştir. Amaç estetik kaliteyi ölçmek değil; işlevi haritalandırmak ve makine desteğinin nerede faydalı olmaya başladığını ve nerede sınırlandığını ortaya koymaktır. Bulgular, yapay zekânın senaryonun yazımından sonra, özellikle çekim senaryosu aşamasında anlamlı biçimde yardımcı olabileceğini göstermektedir. Yapay zekâ hikâyeyi icat edemese de, temayı kurmasa da veya tarihsel yorumu üretmese de; yapılandırma, süreklilik, ışık önerileri ve kameraya yönelik sahnelendirme gibi üretim ve yapım alanlarında destek verebilmektedir. Bu nedenle yapay zekâ bir “anlatıcı” değil; sinema yapımını hızlandıran teknik bir ortak editör olarak konumlandırılmalıdır. Bu bulgular, yaratıcı endüstrilerde yapay zekâ etiğine dair uluslararası tartışmalara katkı sunmakta ve hibrit insan-makine iş akışları için uygulanabilir bir çerçeveye önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Senaryo, çekim senaryosu, yapay zekâ, telif hakkı, editör.

British Science-Fiction Novels from Proto-Transhumanist *Frankenstein* to Post-Humanist *Machines Like Me*

Lecturer Dr. Aysun BULUNUZ

Kırklareli University, School of Foreign Languages, Türkiye

ORCID: 0000-0002-4135-330X

E-mail: aysun.bulunuz@klu.edu.tr

Abstract

The ideas of transhumanism, which advocate the immortality of human beings, their ability to reach beyond their limits and existing capacities with artificial intelligence or artificial organs, have always appeared in fictional literary genres. This study focuses on the philosophy of transhumanism, which essentially advocates the advancement of the human species through technological and scientific developments, from genetic engineering to artificial intelligence, and aims to illustrate how those possible advances appear primarily in British novels. In this context, four British science fiction novels from the 19th to the 21st century—Mary Shelley's *Frankenstein* (1818), H. G. Wells' *The Invisible Man* (1897), Aldous Huxley's *Brave New World* (1932), and Ian McEwan's post-humanist novel *Machines Like Me* (2019)—will be examined chronologically. All of these novels can be considered dystopian novels, but in this study, dystopian themes will be evaluated as a feature that contrasts with transhumanists' optimistic ideal for a better world order. The study also aims to clarify how the protagonists of these novels deconstruct the transhumanist ideal of transcending human capabilities, from Mary Shelly's Creature to Ian McEwan's intelligent robot Adam.

Keywords: British science-fiction novel, transhumanism, post-humanism.

Proto-Transhumanist *Frankenstein*'dan Post-Humanist *Benim Gibi Makinalar'a* Kadar İngiliz Bilim Kurgu Romanları

Öğr. Gör. Dr. Aysun BULUNUZ

Özet

İnsan ırkının ölümsüzlüğünü, sınırlarının ve yapay zekâ veya yapay organlarla mevcut kapasitelerinin ötesine geçme yeteneklerini savunan transhümanizm fikirleri, kurgusal edebiyat türlerinde her zaman yer almıştır. Bu çalışma, genetik mühendisliğinden yapay zekâyâ kadar teknolojik ve bilimsel gelişmeler yoluyla insan türünün ilerlemesini savunan transhümanizm felsefesine odaklanmakta ve bu olası ilerlemelerin öncelikle İngiliz romanlarında nasıl ortaya çıktığını ve neye dönüştüğünü kronolojik olarak göstermeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda, 19. yüzyıldan 21. yüzyıla dört İngiliz bilim kurgu romanı olan Mary Shelley'nin *Frankenstein*'i(1818), H. G. Wells'in *Görünmez Adam*'ı (1897), Aldous Huxley'in *Cesur Yeni Dünya*'sı (1932) ve post-hümanist bir roman olan Ian McEwan'ın *Benim Gibi Makineler*'i (2019) kronolojik olarak ele alınacaktır. Bu romanların tümü distopik romanlar olarak sayılabilir, ancak bu çalışmada distopik temalar, daha iyi bir dünya düzeni için transhumanistlerin öne sürdüğü iyimser ideale karşıt bir özellik olarak değerlendirilecektir. Ayrıca, *Frankenstein*'in *Yaratık*'ından Ian McEwan'nin zeki robotu Adam'a kadar, bu romanların ana karakterlerinin insan yeteneklerini aşma şeklindeki transhumanist ideali nasıl yapı söküme uğrattığını analiz etmek amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İngiliz bilim-kurgu romanı, transhumanizm, posthumanizm.

Bridging Theory and Mind: Exploring the Interplay Between Brain-Based Learning Practices of EFL Instructors and Their Teaching Styles

Özge Can CEYLAN

English Language Teacher, Türkiye

ORCID: 0009-0005-5151-5543

E-mail: ozgeceylan85@gmail.com

Assoc. Prof. Dr. Sevim İNAL

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

E-mail: seviminal@comu.edu.tr

Abstract

The era we are in today requires innovative ideas promoting creativity, practices and applications and improving cognitive skills, practices, and applications to meet the demands of 21st century education. In the last couple of decades, Brain-Based Learning (BBL) has started to raise the voice and draw considerable attention. This fact leads researchers to delve into the value of effective new applications within educational context. Hence, the main aim of this study is to examine the possible linkage of and relationship between BBL practices and teaching styles of EFL instructors. The participants are 101 EFL instructors working in 57 different state and private universities in Türkiye. Two questionnaires were administered to identify instructors' BBL practices, knowledge and beliefs and their teaching styles. The first questionnaire contains 29 items, 10 of which assess knowledge, 10 of them assess beliefs, the last nine items aim to assess practices. The second questionnaire with 28 items ascertains instructors' teaching styles. The findings revealed that instructors demonstrating higher levels of BBL practices were more student-centred and supportive in their teaching. The study also showed that EFL instructors' beliefs about BBL did not differ according to their teaching years but they varied based on their qualifications. Finally, instructors with higher levels of BBL knowledge tended to use BBL-related practices more frequently in their teaching practice.

Keywords: Theory and Mind, Brain-Based Learning, Teaching Styles, EFL Instructors

Teori ve Zihni Birleştirme: İngilizce Öğretmenlerinin Beyin Temelli Öğrenme Uygulamaları ile Öğretim Stilleri Arasındaki Etkileşimi Keşfetmek

Özge Can CEYLAN, Doç. Dr. Sevim İNAL

Özet

Günümüzde içinde bulunduğumuz dönem, 21. yüzyıl eğitiminin taleplerini karşılamak için yaratıcılığı, uygulamaları ve uygulamaları teşvik eden ve bilişsel becerileri, uygulamaları ve uygulamaları geliştiren yenilikçi fikirler gerektirmektedir. Son yıllarda, Beyin Temelli Öğrenme (BTÖ) sesini yükseltmeye ve önemli ölçüde dikkat çekmeye başlamıştır. Bu durum, araştırmacıları eğitim bağlamında etkili yeni uygulamaların değerini araştırmaya yönelmektedir. Bu nedenle, bu çalışmanın temel amacı, BTÖ uygulamaları ile İngilizce öğretmenlerinin öğretim stilleri arasındaki olası bağlantı ve ilişkiyi incelemektir. Katılımcılar, Türkiye'deki 57 farklı devlet ve özel üniversitede çalışan 101 İngilizce öğretmenidir. Öğretmenlerin BTÖ uygulamalarını, bilgilerini ve inançlarını ve öğretim stillerini belirlemek için iki anket uygulanmıştır. İlk anket 29 maddeden oluşmaktadır; bunlardan 10'u bilgiyi, 10'u inançları, son dokuz madde ise uygulamaları değerlendirmektedir. 28 maddeden oluşan ikinci anket ise öğretmenlerin öğretim stillerini belirlemektedir. Bulgular, daha yüksek düzeyde BTÖ uygulamaları sergileyen öğretmenlerin öğretimlerinde daha öğrenci merkezli ve destekleyici olduklarını ortaya koymuştur. Çalışma ayrıca, İngilizce öğretmenlerinin BTÖ hakkındaki inançlarının öğretim yıllarına göre farklılık göstermediğini, ancak öğrenim durumu niteliklerine göre değişiklik gösterdiğini ortaya koymuştur. Son olarak, daha yüksek düzeyde BTÖ bilgisine sahip öğretmenler, öğretim uygulamalarında BTÖ ile ilgili uygulamaları daha sık kullanma eğiliminde oldukları raporlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Teori ve Zihin, Beyin Temelli Öğrenme, Öğretim Stilleri, İngilizce Öğretmenleri

Analysis of Perceptions towards Specific Learning Difficulties: What Do Future Teachers Think?

Asst. Prof. Dr. Murat BALCI

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0003-3898-8651

E-mail: muratbalci@aydin.edu.tr

Asst. Prof. Dr. Ruşen MEYLANI

Dicle University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0009-0000-2057-8940

E-mail: rusen.meylani@dicle.edu.tr

Assoc. Prof. Dr. Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-4576-0295,

E-mail: hadiyekucukkaragoz@aydin.edu.tr

Tutku İlayda ÇAKMAK

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0009-0007-1058-8097

E-mail: tutkuilaydacakmak62@gmail.com

İremnur BAYKARA

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0009-0003-6373-1484

E-mail: nuriremnurbaykara@gmail.com

Abstract

This study aims to examine pre-service teachers' attitudes and perceptions toward students with specific learning disabilities (SLD) in relation to demographic variables. The sample consists of 44 students from the Faculty of Education at Istanbul Aydın University, of whom 81.8% are female and 18.2% are male. The majority of participants are third- and fourth-year students, primarily enrolled in departments such as Special Education, Early Childhood Education, and Guidance and Psychological Counseling. The findings indicate that pre-service teachers generally exhibit positive attitudes toward students with SLD. Specifically, 95% reported making efforts to guide these students and repeating content until comprehension is achieved, while 84% stated they could empathize with them. Furthermore, 95.4% believe that students with SLD can become beneficial members of society. Negative attitude items such as "I cannot tolerate students with SLD" and "I feel unhappy when I see a student with SLD in my classroom" were overwhelmingly rejected, with most participants responding "strongly disagree." Additionally, 77% of participants indicated that their internship experiences and educational background positively influenced their attitudes toward students with SLD, highlighting the importance of practical training in shaping inclusive educational perspectives. Overall, the results suggest that pre-service teachers embrace inclusive education and demonstrate a sensitive, understanding, and supportive approach toward students with specific learning disabilities.

Keywords: Specific Learning Disabilities, Teacher Education, Special Education, Attitudes and Perceptions

Özel Öğrenme Güçlüğüne Yönelik Algıların Analizi: Geleceğin Öğretmenleri Ne Düşünüyor?

**Dr. Öğr. Üyesi Murat BALCI, Dr. Öğr. Üyesi Ruşen MEYLANI,
Doç. Dr. Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ, Tutku İlayda ÇAKMAK,
İremnur BAYKARA**

Özet

Bu araştırma, öğretmen adaylarının özel öğrenme güçlüğü (ÖÖG) olan öğrencilere yönelik tutum ve algılarını demografik değişkenler bağlamında incelemeyi amaçlamaktadır. İstanbul Aydın Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğrencilerinden oluşan 44 kişilik örneklem grubunun %81,8'i kadın, %18,2'si erkektir. Katılımcıların büyük çoğunluğu 3. ve 4. sınıf öğrencilerinden oluşmakta olup, özel eğitim, okul öncesi öğretmenliği ve PDR gibi bölümlerden gelmektedir. Araştırma bulgularına göre, öğretmen adaylarının ÖÖG olan öğrencilere karşı genel olarak olumlu tutumlar sergilediği görülmektedir. Katılımcıların %95'i bu öğrencilere rehberlik etmeye çalıştığını ve konuyu anlayana kadar tekrar ettiğini belirtirken, %84'ü empati kurabildiğini ifade etmiştir. Ayrıca, %95,4'ü ÖÖG öğrencilerinin topluma faydalı bireyler olabileceğine inanmaktadır. Olumsuz tutumlara yönelik maddelerde ise “ÖÖG olan öğrenciye katlanamam” ve “Sınıfımda ÖÖG olan öğrenci gördüğümde mutsuz olurum” gibi ifadelere büyük oranda “kesinlikle katılmıyorum” yanıtı verilmiştir. Katılımcıların %77'si staj deneyimi ve aldıkları eğitimin tutumlarını olumlu yönde etkilediğini belirtmiş, bu da uygulamalı eğitimin tutum geliştirmedeki önemini ortaya koymuştur. Elde edilen bulgular, öğretmen adaylarının kapsayıcı eğitim anlayışını benimsediklerini ve ÖÖG olan öğrencilere karşı duyarlı, anlayışlı ve destekleyici bir yaklaşım sergilediklerini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Özel Öğrenme Güçlüğü, Öğretmen Eğitimleri, Özel Eğitim, Tutum ve Algı

Belonging on Screen: The Reproduction of Family, Representation, and Identity in the Age of Artificial Intelligence

Lecturer Dr. Meral AÇIKGÖZ

Çanakkale Onsekiz Mart University, Çanakkale Vocational School of Social Sciences, Türkiye

ORCID: 0000-0001-6520-4627

E-mail: meralcomu@gmail.com

Özet

Today, television series are not only a means of entertainment but also powerful cultural representations that shape individuals' perceptions of identity, belonging, and family. The central position of the family institution in society can change depending on how it is represented in the media; modern-traditional conflicts, female roles, and identity negotiations are reproduced through television. This raises the question of how individuals' sense of belonging is transformed by media discourses. The main aim of this study is to examine how family representations in television series transform an individual's sense of belonging within the framework of Stuart Hall's theory of representation, discourse, and identity. The study focuses on the following question: The study centers on Hall's (1997) constructivist model of representation and discourse theory. Representation emphasizes that meaning is produced within ideological frameworks through media; identity, on the other hand, is not a fixed essence independent of value, but a constantly reconstructed process within discourses. Adorno and Horkheimer's culture industry approach also provides a critical background to the standardizing effect of media products on perceptions of belonging and identity. The study uses qualitative content analysis methodology; The TV series "Kızılıcık Şerbeti" was chosen as a case study. The dialogues, character interactions, family representations, and cultural contrasts in the series were evaluated based on discourse analysis. AI-based language processing tools were used as a supporting data source in identifying thematic densities, conflict axes, and ideological dualities. The analysis shows that family representations in the series are constructed through the dualities of modernity–traditionalism, individual–family, and freedom–obedience. In particular, the character Doğa conducts a hybrid identity negotiation between two areas of belonging. The AI analysis also confirms that these dualities are recurring themes at the discursive level, affecting the viewer's identity positioning and constantly reproduced in a manner consistent with Hall's theory of identity. This study reveals that television series are powerful cultural tools that discursively reshape an individual's perception of family and belonging. When Hall's theoretical approach and AI-supported analysis are considered together, it is seen that family representations are not fixed; they are constantly negotiated, variable, and multi-layered structures. In conclusion, television content plays a central role in the transformation of social belonging; It appears that artificial intelligence-based analyses are making significant contributions to making this transformation visible.

Keywords: Representation, Discourse, Identity, Family, Belonging, Stuart Hall, Artificial Intelligence, Media Analysis, Kızılıcık Şerbeti

Ekranada Ait Olmak: Aile, Temsil ve Kimliğin Yapay Zekâ Çağında Yeniden Üretimi

Öğr. Gör. Dr. Meral AÇIKGÖZ

Özet

Günümüzde televizyon dizileri yalnızca eğlence aracı değil, aynı zamanda bireylerin kimlik, aidiyet ve aileye ilişkin algılarını şekillendiren güçlü kültürel temsillerdir. Aile kurumunun toplumdaki merkezi konumu, medyada nasıl temsil edildiğine göre değişebilmekte; modern–geleneksel çatışmaları, kadınlık rolleri ve kimlik müzakereleri televizyon aracılığıyla yeniden üretilmektedir. Bu durum, bireylerin aidiyet duygusunun medya söylemleri tarafından nasıl dönüştürüldüğü sorunu gündeme getirmektedir. Bu çalışmanın temel amacı, televizyon dizilerindeki aile temsillerinin bireyin aidiyet duygusunu nasıl dönüştürdüğünü Stuart Hall’un temsil, söylem ve kimlik kuramı çerçevesinde incelemektir. Çalışma şu soruya odaklanmaktadır: Çalışma, Hall’un (1997) inşacı temsil modeli ve söylem kuramını merkeze almaktadır. Temsil, anlamın medya aracılığıyla ideolojik çerçeveler içinde üretildiğini; kimlik ise değerden bağımsız sabit bir öz değil, söylemler içinde sürekli yeniden kurulan bir oluş süreci olduğunu vurgular. Adorno ve Horkheimer’in kültür endüstrisi yaklaşımı da medya ürünlerinin aidiyet ve kimlik algılarını standartlaştırıcı etkisine yönelik eleştirel bir arka plan sunmaktadır. Çalışmada nitel içerik analizi yöntemi kullanılmış; örnek vaka olarak Kızılıcak Şerbeti dizisi ele alınmıştır. Dizideki diyaloglar, karakter etkileşimleri, aile temsilleri ve kültürel karşıtlıklar söylem analizi temelinde değerlendirilmiştir. Yapay zekâ tabanlı dil işleme araçları, tematik yoğunlukların, çatışma eksenlerinin ve ideolojik ikiliklerin belirlenmesinde destekleyici veri kaynağı olarak kullanılmıştır. Analiz, dizide aile temsillerinin modernlik–geleneksellik, birey–aile, özgürlük–itaat ikilikleri üzerinden kurulduğunu göstermektedir. Özellikle Doğa karakteri, iki aidiyet alanı arasında hibrit bir kimlik müzakeresi yürütmektedir. Yapay zekâ analizi de bu ikiliklerin söylemsel düzeyde tekrar eden temalar olduğunu, izleyicinin kimlik konumlanışını etkilediğini ve Hall’un kimlik kuramıyla uyumlu bir şekilde sürekli yeniden üretildiğini doğrulamaktadır. Bu çalışma, televizyon dizilerinin bireyin aile ve aidiyet algısını söylemsel olarak yeniden şekillendiren güçlü kültürel araçlar olduğunu ortaya koymaktadır. Hall’un kuramsal yaklaşımı ve yapay zekâ destekli analiz birlikte değerlendirildiğinde, aile temsillerinin sabit değil; sürekli müzakere edilen, değişken ve çok katmanlı yapılar olduğu görülmektedir. Sonuç olarak, televizyon içeriklerinin toplumsal aidiyetin dönüşümünde merkezi bir rol oynadığı; yapay zekâ tabanlı analizlerin ise bu dönüşümü görünür kılmada önemli katkılar sunduğu anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Temsil, Söylem, Kimlik, Aile, Aidiyet, Stuart Hall, Yapay Zekâ, Medya Analizi, Kızılıcak Şerbeti.

Problems Experienced by School Principals in the Adaptation Process of Foreign Students within the Framework of John W. Berry's Acculturation Theory

Yaşar DİLBER

*Ph.D. Student, Eskişehir Osmangazi University,
Ministry of National Education, Bursa Gürsu Science and Art Center, Türkiye
ORCID: 0000-0001-7994-2786
E-mail: yasardilber80@gmail.com*

Absract

This study examines which stage of John W. Berry's acculturation model foreign middle school students studying in Turkey fall into, according to the opinions of school principals, and the effect of their academic achievement on the acculturation process. Berry's adaptation model, the impact of their academic achievement on the adaptation process, the difficulties school principals encounter in the adaptation process of these students and the strategies they use, and the views of school principals on the policies developed for foreign students. The study is a qualitative research designed as a case study. The study's participant group consists of 15 middle school principals working in the central districts of Bursa province, who also have foreign students making up 10% of their total student body, and who were reached using the snowball sampling technique. According to the results obtained from the research, the vast majority of foreign students studying in Turkey are at the integration stage, which John W. Berry defines as the best adaptation model and the best contribution to psychological adaptation. The students' academic success is directly proportional to the adaptation process. The study concluded that the main challenges faced by school principals are language problems, cliques, and insufficient parental involvement in the educational process. It also found that principals overcome these challenges by using interpreter support, distributing students equally among classes, and assigning them tasks in activities. At the same time, school principals have made various policy recommendations, such as reimplementing PİKTES in middle schools, making preschool education compulsory, and providing language support to families, as they do not find the policies developed for foreign students sufficient.

Keywords: Adaptation model, foreign students, school principals.

The "OkTáv" Project for Facilitating International Mobility for Teachers and Students

Assoc. Prof. Dr. Ferenc MEZŐ

Eszterházy Károly Catholic University, Hungary

ORCID: 0000-0001-6261-8744

E-mail: ferenc.mezol@gmail.com

Abstract

The internationalization of education has become a crucial factor in the development of public education institutions, particularly through programs such as Erasmus+ and other cross-border mobility initiatives. This presentation introduces the Project "OkTáv", which is being implemented through the cooperation of four countries—Hungary, Romania, Serbia, and Slovakia—and aims to support university students enrolled in teacher education programs. The project is carried out in collaboration with the following universities: Eszterházy Károly Catholic University (Hungary), Universitatea Creștină Partium (Romania), Universitatea Sapiientia din Municipiul Cluj-Napoca (Romania), Univerzita J. Selyeho (Slovakia), Univerzitet u Novom Sadu (Serbia), and Milton Friedman Egyetem (Hungary). Building on a series of prior research projects, the OkTáv Project develops and implements the following outcomes:

- A literature review addressing international responsibility, language learning and teaching, and the exploration of digital learning opportunities.
- Documentation of good practices in international mobility across Hungarian, Romanian, Serbian, and Slovakian schools.
- Attitude, opinion, and satisfaction surveys for students and lecturers, applicable as pre- and post-tests in university courses preparing participants for international mobility.
- Methodological guidelines for the administration and interpretation of these surveys.

Additional project outputs include:

- A book presenting the theoretical framework of the OkTáv Project.
- A 30-hour university course titled "World Citizens in Education: Fundamentals of Project Planning."
- Alternative teacher training modules linked to international mobility.
- A specialized teacher training course.
- A methodological guide for the "World Citizens in Education: Fundamentals of Project Planning" train-the-trainer program.

Furthermore, methodological elements of the "OxIPO" Project—a modern Hungarian educational innovation designed to enhance the efficiency of human information processing—are presented, that effectively integrated into the courses developed within the OkTáv Project. The presentation was funded by the Tempus Public Foundation (2024-1-HU01-KA220-HED-000248326).

Keywords: OkTáv, International Mobility, Teachers, Students.

Issues in the Educational Processes of Immigrant Students and the Administrative Responses of School Management

Assoc. Prof. Dr. Yunus Emre AVCI

Siirt University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-1361-1463,

E-mail: yunusavci027@hotmail.com

Mehmet Faruk SÜZGÜN

Provincial Coordinator for the Education of Foreign Students

Siirt Provincial Directorate of National Education, Lifelong Learning Unit, Türkiye

ORCID: 0009-0006-2158-3438

E-mail: mf.suzgun@hotmail.com

Abstract

The purpose of this study is to reveal the problems encountered by immigrant students in their educational processes and the administrative responses developed by school administrations to these problems. The study was conducted as a case study within the scope of a qualitative research approach. The study group consisted of 28 school administrators working in different types of schools that host Syrian students. Data were collected using a semi-structured interview form and analyzed using descriptive analysis techniques. Research findings indicate that the most common problems encountered by immigrant students in their education are language deficiencies, difficulty adapting to school, and economic disadvantages. In addition, lack of parental support, sociocultural exclusion, academic underachievement, and absenteeism are also among the significant difficulties. Administrators stated that they have developed multifaceted strategies to address these issues at the school level, such as language teaching support, social and academic adaptation efforts, psychosocial support, strengthening parental cooperation, providing financial support, and establishing institutional collaborations. Schools need comprehensive interventions for migrant students at both the pedagogical and administrative levels. The research findings also reveal that economic inadequacies greatly affect the education process; therefore, school administrations have strengthened support mechanisms for basic needs such as stationery, clothing, and educational materials. While some of the feedback from migrant students contained positive elements related to school adaptation and motivation, other parts pointed to structural problems such as bullying, exclusion, and financial inadequacy. It has been determined that the most significant challenge in communicating with immigrant families is the language barrier. Methods such as interpreter support, Arabic-speaking staff, communication through students, and translation applications are used to maintain communication. The findings generally show that multilingual communication, cultural mediation, psychosocial support, economic assistance mechanisms, and comprehensive integration policies in schools are vital for strengthening equal opportunities in education for immigrant students.

Keywords: Immigrant Students, School Management, Case Study.

Göçmen Öğrencilerin Eğitim Süreçlerindeki Sorunlar ve Okul Yönetiminin Yönetsel Tepkileri

Doç. Dr. Yunus Emre AVCI, Mehmet Faruk SÜZGÜN

Özet

Bu araştırmanın amacı, göçmen öğrencilerin eğitim süreçlerinde karşılaştıkları sorunları ve okul yönetimlerinin bu sorunlara yönelik geliştirdiği yönetsel tepkileri ortaya koymaktır. Çalışma nitel araştırma yaklaşımı kapsamında, durum çalışması olarak yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu, farklı okul türlerinde görev yapan ve okullarında Suriyeli öğrenci barındıran 28 okul idarecisi oluşturmaktadır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmış ve betimsel analiz tekniğiyle çözümlenmiştir. Araştırma bulguları, göçmen öğrencilerin eğitim süreçlerinde en sık karşılaşılan sorunların dil yetersizliği, okula uyum güçlüğü ve ekonomik dezavantajlar olduğunu göstermektedir. Ayrıca veli desteği eksikliği, sosyokültürel dışlanma, akademik gerilik ve devamsızlık da önemli güçlükler arasında yer almaktadır. İdareciler, bu sorunlara karşı okul düzeyinde dil öğretimi destekleri, sosyal ve akademik uyum çalışmaları, psikososyal destekler, veli iş birliğini güçlendirme, maddi destek sağlama ve kurumsal işbirlikleri oluşturma gibi çok yönlü stratejiler geliştirdiklerini ifade etmiştir. Okulların göçmen öğrenciler için hem pedagojik hem yönetsel düzeyde kapsamlı müdahalelere ihtiyaç duyduğunu göstermektedir. Araştırma bulguları ayrıca ekonomik yetersizliklerin eğitim sürecini büyük ölçüde etkilediğini; bu nedenle okul yönetimlerinin kırtasiye, kıyafet ve eğitim materyali gibi temel ihtiyaçlara yönelik destek mekanizmalarını güçlendirdiğini ortaya koymaktadır. Göçmen öğrencilerden gelen geri bildirimlerin bir kısmı okula uyum ve motivasyonla ilgili olumlu unsurlar içerirken; diğer kısmı zorbalık, dışlanma ve maddi yetersizlik gibi yapısal sorunlara işaret etmektedir. Göçmen ailelerle iletişimde en önemli güçlüğün dil engeli olduğu belirlenmiştir. İletişimi sürdürmek için tercüman desteği, Arapça bilen personel, öğrenciler aracılığıyla iletişim ve çeviri uygulamaları gibi yöntemler kullanılmaktadır. Bulgular genel olarak, göçmen öğrencilerin eğitimde fırsat eşitliğini güçlendirmek için okullarda çok dilli iletişim, kültürel aracılık, psikososyal destek, ekonomik yardım mekanizmaları ve bütüncül uyum politikalarının hayati öneme sahip olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Göçmen Öğrenciler, Okul Yönetimi, Durum Çalışması.

The Process of Formal Transformation from Concrete to Abstract Using the Zoom Method

Lecturer Dr. Serdar YILMAZ
Trabzon University, Türkiye
ORCID: 0000-0001-8521-8655
E-mail: serdaryilmz61@gmail.com

Abstract

In the art education process, most students generally remain tied to objective reality and practice accordingly. Consequently, this process limits their ability to arrive at abstract thinking and produce formally transformed art objects. The lack of pedagogical practices and methods that systematically address and structure the transition from concrete to abstract constitutes a significant problem area. The objective of this study is to reveal the effect of the process of studying natural objects using different techniques such as charcoal, watercolor, dry paint, oil paint, acrylic paint, and collage, followed by determining a frame after each stage and studying again by zooming in, on the capacity of art students to produce abstract forms. Research question: “Does the zoom method develop abstraction and formal transformation skills?”. The study is based on approaches founded on Kandinsky's “inner necessity,” Klee's “structural logic of nature,” and Worringer's “psychic basis of abstraction.” The Zoom method contributes to the conscious analysis of formal metamorphosis by enabling the examination of objects at a micro scale. At the end of the application, it was observed that students transformed natural objects selected according to their preferences and research into original abstract expressions using the materials and techniques they employed. The method transforms abstraction from a random process into a research-based transformation process; it offers an efficient and effective pedagogical model that integrates observation, analysis, thinking, and creativity.

Keywords: Zoom method, from concrete to abstract, Formal transformation

Zoom Yöntemiyle Somuttan Soyuta Biçimsel Dönüşüm Süreci

Öğr. Gör. Dr. Serdar YILMAZ

Özet

Sanat eğitimi sürecinde genelde öğrencilerin çoğu, nesnel gerçekliğe bağlı kalmakta ve bu doğrultuda alıştırmalar yapmaktadır. Dolayısıyla bu süreç soyut düşünceye varma ve biçimsel olarak dönüşmüş sanat nesnesi üretme becerisini sınırlamaktadır. Somuttan soyuta geçişi sistematik bir yöntemle ele alıp yapılandıran pedagojik uygulama ve yöntemlerin eksikliği önemli bir problem alanı oluşturmaktadır. Bu çalışmanın amacı, doğal nesnelerin, karakalem, sulu boya, kuru boya, yağlı boya, akrilik boya, kolaj gibi farklı tekniklerin kullanılmasıyla yapılan etüt çalışmalarının, her aşamasından sonra bir kadraj belirlenip, zoom yapılarak tekrardan etüt yapılması sürecinin, sanat öğrencilerinin soyut biçim üretme kapasitesi üzerindeki etkisini ortaya koymaktır. Araştırma sorusu: “Zoom yöntemi soyutlama ve biçimsel dönüşüm yetisini geliştirir mi?” Çalışma Kandinsky’nin “içsel zorunluluk”, Klee’nin “doğanın yapısal mantığı” ve Worringer’in “soyutlamanın psişik temeli” üzerine kurulan yaklaşımlarına dayanmaktadır. Zoom yöntemiyle, nesnenin mikro ölçekte incelenmesine imkân sağlayarak biçimsel metamorfozun bilinçli bir analiz sürecine dönüşmesine katkı sunmaktadır. Uygulama sonunda öğrencilerin, beğeni ve araştırmalarına göre seçtikleri doğal nesnelere, kullandıkları malzeme ve tekniklerle, biçimsel olarak dönüştürerek özgün soyut ifadelerle ulaştığı gözlemlenmiştir. Yöntem, soyutlamayı rastlantısal olmaktan çıkartarak araştırmaya dayalı bir dönüşüm süreci haline getirmekte; gözlem, analiz, düşünme ve yaratıcılığı bütünleştiren verimli ve etkili bir pedagojik model sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Zoom yöntemi, Somuttan soyuta, Biçimsel dönüşüm

The Role of Teachers in Artificial Intelligence-Assisted Learning

Dr. Sinem KALENDER

Aydın Provincial Directorate of National Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-3938-5791

E-mail: dalsinem82@gmail.com

Dr. Yasemin YEŞİLBAŞ ÖZENC

Aydın Adnan Menderes University, Türkiye

ORCID: 0000-0002-5590-4520

E-mail: yasemin.yesilbass@gmail.com

Abstract

The purpose of this study is to examine the role of teachers in artificial intelligence (AI)-supported learning processes within the context of current research and reports in the literature. This study, based on a qualitative research approach, qualifies as a compilation. A compilation contributes to summarizing the ideas and approaches of existing studies and creating a synthesis of these (Herdman, 2006). In this study, information, ideas, and approaches related to the role of teachers in AI-supported learning processes, found in sources and reports in various electronic databases, were compiled under appropriate subject headings and formed into a meaningful whole. The study examined current academic articles in databases such as Scopus, ERIC, Web of Science, and Google Scholar (Scholar), as well as reports on artificial intelligence and education from UNESCO, the OECD, and the European Commission. This study synthesized conceptual themes related to the teacher role within the framework of theoretical approaches. In AI-supported learning environments, teachers are positioned as professionals who personalize learning, integrate technology and pedagogy, guide ethical principles, and support students' cognitive processes. In the personalized learning dimension, teachers are expected to adapt AI-based systems by taking into account students' readiness levels, interests, and learning styles, thus shaping the learning process according to individual needs (Almusaed et al., 2023). In this process, AI functions as a tool to support teachers' pedagogical decisions and facilitates differentiation in learning designs (Ruslim & Khalid, 2024). This pedagogical transformation process not only impacts the quality of teaching practices but also imposes on teachers the responsibility to use technology ethically. The study reveals that AI does not eliminate teachers' roles; on the contrary, it redefines them. AI tools move teachers from a position limited to knowledge transfer to a multifaceted role of guides who personalize learning processes, integrate pedagogy with technology, and support students' cognitive, emotional, and ethical development.

Keywords: Artificial intelligence, teacher role, review study, digital pedagogical competence, ethical leadership in education

Examination of the Perceptions and Opinions of School Principals on Their Instructional Leadership Roles in the Implementation of Curriculums

Assoc. Prof. Dr. Fatih Mutlu ÖZBİLEN

*Çanakkale Onsekiz Mart University
Çanakkale Vocational School of Social Sciences, Türkiye
ORCID: 0000-0003-3187-0028
E-mail: fatihmutlu.ozbilen@comu.edu.tr*

Dr. Gökhan GÜNAY

*Ministry of National Education, Yeniceköy Primary School, Türkiye
ORCID: 0000-0002-1430-9186
E-mail: gunay_gokhan17@hotmail.com*

Abstract

Instructional leadership is critically important for school principals because it directly focuses on the teaching-learning process. School principals are not only administrators who carry out administrative tasks, but also leaders who determine the quality of the educational process. Therefore, instructional leadership plays a central role in enhancing student achievement, which is the school's fundamental goal. The aim of this research is to examine the perceptions and opinions of school principals regarding their instructional leadership roles in the curriculum implementation process. The research was conducted using a qualitative method and a case study design. The study group consisted of 12 school principals working in Biga district of Çanakkale province. Data were collected using a semi-structured interview form prepared by the researchers. Content analysis technique was used to analyze the data; codes and categories were created. According to the research results, it was determined that the opinions expressed by school principals in defining instructional leadership were divided into the categories of "guidance and mentorship", "program mastery and implementation leadership", "improving the learning environment" and "leadership characteristics and personal competencies". The opinions expressed by school principals regarding their fundamental duties and responsibilities in the implementation of the curriculum were categorized into "monitoring and evaluation", "guidance and direction", "program mastery", "planning and organization", and "responsibility and leadership." The research findings reveal that school principals consider instructional leadership roles important in terms of guiding the effective implementation of curricula, supporting teachers, and making the teaching process more effective. Furthermore, it is understood that school principals emphasize the importance of leadership qualities in areas such as planning, monitoring, and evaluating the teaching process, as well as taking on various responsibilities. It is expected that these findings will contribute to policies and practices aimed at improving the leadership skills of educational administrators.

Keywords: School principal, school administrator, instructional leadership, curriculum.

An Examination of Preschool Teachers' Attitudes and Competencies toward Artificial Intelligence Technologies

Lecturer Cihan YILDIZ CANPOLAT

Çanakkale Onsekiz Mart University, Çanakkale Vocational School of Social Sciences, Türkiye

ORCID: 0000-0002-9393-8481

E-mail: cihanycanpolat@comu.edu.tr

Şirvan MURAD

Çanakkale Onsekiz Mart University, Çanakkale Vocational School of Social Sciences, Türkiye

E-mail: sirvanmurad@gmail.com

Abstract

The use of artificial intelligence technologies is becoming widespread in many areas. Education and teaching activities are among these areas. Examining the place and scope of artificial intelligence technologies that provide visual and auditory support in the preschool education process and obtaining teachers' opinions is important in shedding light on the subject. In this context, the aim of the study is to reveal preschool teachers' attitudes and competencies towards artificial intelligence technologies and to determine their competencies in this context. This research will be designed as qualitative research, and the interview method, one of the qualitative research methods, will be used. Interview data will be examined using the content analysis method. A "Demographic Information Form" and a semi-structured interview form prepared by the researchers to reveal attitudes and competencies towards artificial intelligence technologies will be used to collect data in the research. Participants will be selected on a voluntary basis from among preschool teachers working in the province of Çanakkale using an appropriate sampling method. The data obtained will be analyzed using basic statistical methods with the MaxQDA software package.

Keywords: Artificial intelligence, preschool education, preschool teacher.

Developing Disaster Awareness in Social Studies through the Stop Disasters Game

Asst. Prof. Dr. Halil Ersin AVCI

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0003-1580-7803

E-mail: halilersinavci@comu.edu.tr

Umut İbrahim GÜNAY

Master's Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, School of Graduate Studies, Türkiye

ORCID: 0009-0006-1295-0961

E-mail: umutg3071@gmail.com

Abstract

Environmental issues, natural disasters, and the need for sustainable living have made it increasingly important to educate responsible and active citizens—one of the core goals of Social Studies education. Developing disaster awareness and environmental responsibility in students requires not only theoretical knowledge, but also interactive and experiential learning environments that foster decision-making, problem-solving, and empathy. Digital games stand out as powerful pedagogical tools, as they simulate real-life scenarios and position learners as active decision-makers. This study examines the pedagogical potential of the *Stop Disasters Game*, developed by the United Nations, in teaching disaster awareness, environmental sustainability, and social responsibility within Social Studies education. The research is based on a qualitative design; in-game screenshots and interaction processes were analyzed using document analysis. Data were thematically categorized under disaster types, risk reduction strategies, resource management, environmental sustainability, and community solidarity. Findings reveal that the game supports key citizenship skills such as disaster preparedness, efficient use of resources, preventive planning, empathy, and social responsibility. Its scenario-based structure allows students to experience the consequences of their decisions, strengthening both cognitive and affective learning. In conclusion, the *Stop Disasters Game* is an effective digital tool for integrating disaster education and environmental awareness into Social Studies. The study demonstrates that digital games go beyond knowledge acquisition and contribute to developing responsibility, empathy, and solution-oriented thinking.

Keywords: Social Studies Education, Disaster Education, Digital Games, Stop Disasters Game, Environmental Awareness, Citizenship Skills

Sosyal Bilgiler Eğitiminde “Stop Disasters Game” ile Afet Bilinci Kazandırılması

Dr. Öğr. Üyesi Halil Ersin AVCI, Umut İbrahim GÜNAY

Özet

Günümüzde iklim krizi, doğal afetler ve sürdürülebilir yaşam anlayışı giderek önem kazanmaktadır. Bu durum, bilinçli, duyarlı ve sorumlu bireyler yetiştirmeyi amaçlayan Sosyal Bilgiler eğitiminin kapsamını doğrudan etkilemektedir. Öğrencilere afet bilinci, çevresel farkındalık ve toplumsal sorumluluk kazandırmak yalnızca teorik bilgiyle değil; karar verme, risk analizi, problem çözme ve empati gibi becerileri geliştiren deneyim temelli öğrenme ortamlarıyla mümkündür. Dijital oyunlar, gerçek yaşam senaryolarını modellemeleri ve öğrenciyi aktif karar veren konuma yerleştirmeleri nedeniyle bu noktada güçlü bir pedagojik araç olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışmada, Birleşmiş Milletler tarafından geliştirilmiş olan Stop Disasters Game adlı çevrim içi oyunun Sosyal Bilgiler öğretiminde çevre ve afet eğitimi kapsamında kullanılabilirliği incelenmiştir. Araştırma nitel desenedir ve oyun içi ekran görüntüleri ile etkileşimli süreçler doküman analizi yoluyla değerlendirilmiştir. Veriler; afet türleri, risk azaltma stratejileri, kaynak yönetimi, çevresel sürdürülebilirlik ve toplumsal dayanışma temaları altında sınıflandırılmıştır. Bulgular, oyunun; afetlere hazırlık, kaynakların etkin kullanımı, önleyici planlama, empati kurma, çevreye duyarlılık ve toplumsal sorumluluk gibi temel vatandaşlık becerilerini desteklediğini göstermektedir. Oyun senaryoları, öğrencilerin kararlarının sonuçlarını deneyimlemelerini sağlayarak hem bilişsel hem de duyuşsal öğrenmeyi güçlendirmektedir. Sonuç olarak, Stop Disasters Game, Sosyal Bilgiler eğitiminde çevre ve afet bilincinin kazandırılmasına yönelik etkili bir dijital öğrenme aracı olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışma dijital oyunların, bilgi aktarmanın ötesine geçerek sorumluluk, empati ve çözüm odaklı düşünme becerilerini geliştirdiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal Bilgiler Eğitimi, Afet Eğitimi, Dijital Oyunlar, Stop Disasters Game, Çevre Bilinci, Vatandaşlık Becerileri

Teachers and Artificial Intelligence, Designing Learning with AI

Assoc. Prof. Dr. Lulzim MEHMEDI

University of Tetovo, North Macedonia

ORCID: 0009-0006-2966-6895

E-mail: lulzim.mehmedi@unite.edu.mk

Assoc. Prof. Dr. Makfirete AMETI

University of Tetovo, North Macedonia

ORCID: 0000-0001-8995-8298

E-mail: makfirete.ameti@unite.edu.mk

Mr.sc. Mirvete SHABANI

University of Tetovo, North Macedonia

E-mail: mirvete.shabani@unite.edu.mk

Abstract

The rapid advancement of Artificial Intelligence (AI) has transformed the educational landscape, challenging traditional pedagogical models and redefining the teacher's role. In the 21st century, teachers are no longer mere transmitters of knowledge but designers of meaningful and personalized learning experiences supported by intelligent technologies. The aim of this study is to explore the pedagogical transition from traditional teaching toward AI-assisted learning design and to identify the new competencies required for teachers to integrate AI tools effectively and ethically into their practice. The methodology employs a mixed-method approach. A quantitative survey was conducted with 100 in-service teachers from North Macedonia to examine their perceptions, readiness, and challenges in using AI tools in teaching. Additionally, a qualitative analysis of policy documents and academic literature was performed to review how teacher education programs in the country address digital competencies and AI-related content. The findings reveal that teachers generally perceive AI as a valuable tool for enhancing creativity, personalization, and assessment efficiency. However, only a limited number of teachers currently use digital applications such as Kahoot, Padlet, Gamma, or Canva in their teaching practice, and gaps remain in digital literacy, institutional support, and continuous professional development. The study concludes that successful implementation of AI in education depends on a balanced approach between technological innovation and humanistic pedagogy. Teachers must be equipped not only with digital skills but also with ethical sensitivity, empathy, and reflective capacity to design learning experiences that remain profoundly human in the digital age.

Keywords: Artificial Intelligence, Teacher Competencies, Digital Pedagogy, Humanistic Education

Evaluation of Learning Environments in the Context of Constructivism According to Preservice Classroom Teachers: A Longitudinal Study

Res. Asst. Dr. Elif İLHAN ŞİMŞİR

*Dokuz Eylül University
Faculty of Education, Türkiye
ORCID: 0000-0002-5716-2743
E-mail: ilhanelif35@gmail.com*

Hanife TAŞLI

*Master's Student,
Dokuz Eylül University, Türkiye
ORCID:0009-0000-9322-3892
E-mail: hanifetasli2020@gmail.com*

Akif MESLİ

*Master's Student,
Dokuz Eylül University, Türkiye
ORCID: 0009-0005-4174-7236
E-mail: akifmesli@gmail.com*

Melike DEĞER

*Master's Student,
Dokuz Eylül University, Türkiye
ORCID: 0009-0006-7494-8875
E-mail: melikedeger0@gmail.com*

Ayşe ÇİFTÇİ

*Master's Student,
Dokuz Eylül University, Türkiye
ORCID: 0009-0001-3272-9301
E-mail: ayseciftci354@gmail.com*

Prof. Dr. Tuncay CANBULAT

*Dokuz Eylül University,
Faculty of Education, Türkiye
ORCID:0000-0001-6616-1948
E-mail: tuncaycanbulat@gmail.com*

Ceren Buse BOÇGUN

*Master's Student,
Dokuz Eylül University, Türkiye
ORCID: 0009-0003-5476-8672
E-mail: cerenbuse3434@gmail.com*

Abstract

In our era, change is occurring across every field. These shifts also affect the field of education, and it is expected that learning environments be arranged according to the constructivist approach. This study aims to examine the views of prospective classroom teachers regarding whether the learning environments in the schools where they undertake their teaching practicum are constructivist. To achieve this aim, prospective classroom teachers were asked to evaluate the learning-teaching environments of the primary schools they visited for their practicum in accordance with the principles of constructivist philosophy. This research was designed as a survey study, and the initial data were collected during the spring semester of the 2018-2019 academic year from third and fourth-year students. The data for the current phase were obtained from classroom teacher candidates who graduated in June 2024-2025 and those who are fourth-year students in the 2025-2026 academic year. Designing the study longitudinally is significant as it enables an examination of learning environments in schools from a constructivist perspective after a five-year interval. The “Constructivist Learning Environment Scale”, originally developed by Tenenbaum, Naidu, Jegede, and Austin (2001) and adapted into Turkish by Fer and Cırık (2006), was used in the study. The findings from the data collected in 2019 indicated that prospective teachers perceived the learning environments as “partially” adequate. The data collection process for 2025 is ongoing. It is anticipated that the results of

this research will provide important evidence regarding the constructivist approach implemented in Türkiye since 2005 and contribute to a meaningful discussion on the topic.

Keywords: Constructivism, learning environment, primary teacher candidates, primary school learning environment, university learning environment.

Sınıf Öğretmeni Adaylarına Göre Öğrenme Ortamlarının Yapılandırıcılık Bağlamında Değerlendirilmesi: Boylamsal Bir İnceleme

Arş. Gör. Dr. Elif İLHAN ŞİMŞİR, Akif MESLİ, Ayşe ÇİFTÇİ, Ceren Buse BOÇGUN, Hanife TAŞLI, Melike DEĞER, Prof. Dr. Tuncay CANBULAT

Özet

Çağımızda her alanda çeşitli değişimler yaşanmaktadır. Bu değişimler eğitim alanına da yansımakta ve öğrenme ortamlarında yapılandırıcı yaklaşıma uygun olacak şekilde düzenlemeler yapılması beklenmektedir. Bu araştırma, sınıf öğretmeni adaylarının staj uygulamalarını yaptıkları okullardaki öğrenme ortamlarının yapılandırıcı olup olmadığına ilişkin görüşlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaçla araştırma kapsamında sınıf öğretmeni adaylarına öğretmenlik uygulaması bağlamında gittikleri uygulama ilkokullarındaki öğrenme öğretme ortamlarını yapılandırıcı felsefe ilkelerine göre değerlendirmeleri istenmiştir. Bu araştırma tarama modelinde bir çalışma olup, ilk verileri 2018-2019 öğretim yılı bahar döneminde öğrenim gören üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Bu yılki veriler ise 2024-2025 Haziran mezunu ve 2025-2026 öğretim yılında dördüncü sınıf olan sınıf öğretmeni adaylarından elde edilmiştir. Araştırmanın boylamsal olarak tasarlanması 5 yıl aradan sonra okullardaki öğrenme ortamının yapılandırıcı bağlamda değerlendirilmesi bakımından önemlidir. Araştırmada Tenenbaum, Naidu, Jegede ve Austin (2001) tarafından geliştirilip Türkçe uyarlaması Fer ve Cırık (2006) tarafından yapılan “Yapılandırıcı Öğrenme Ortamı Ölçeği” kullanılmıştır. 2019 yılında elde edilen verilerde, öğretmen adaylarının öğrenme ortamlarını “kısmen” düzeyinde yeterli gördüğü sonucuna ulaşılmıştır. 2025 yılı verilerinin toplanma süreci devam etmektedir. Araştırma sonuçlarının 2005 yılından itibaren Türkiye’de uygulanmakta olan yapılandırıcılığa ilişkin önemli bir veri sağlayacak olup bu araştırmanın konuyla ilgili yararlı bir tartışma ortamı oluşturacağı düşünülmektedir.

Anahtar Sözcükler: Yapılandırıcılık, öğrenme ortamı, sınıf öğretmeni adayı, ilkokul öğrenme ortamı, üniversite öğrenme ortamı.

Digitalization and Artificial Intelligence Trends in Accredited Business Programs in Turkey

Asst. Prof. Dr. Esra ULUKÖK

Kırıkkale University, Türkiye

ORCID: 0000-0002-4839-2491

E-mail: esraulukok@kku.edu.tr

Nur Nida YILMAZ TEMİZ

Master's Student, Kırıkkale University, Türkiye

ORCID: 0009-0003-7504-3160

E-mail: n.n.tnz@kku.edu.tr

Abstract

The accelerating global digital transformation has a profound impact not only on business operations but also on the structure of business education. This development necessitates the redesign of business curricula to keep pace with technological advancements. The primary aim of this research is to assess the current status and distribution of courses related to artificial intelligence and digitalization in the curricula of accredited undergraduate business programs in Turkey. The study adopts a descriptive survey model. Data will be systematically gathered from the information packages available on the official university websites. These data will be analyzed using descriptive statistical methods and qualitative content analysis to determine the thematic variety, academic level, and curricular placement of courses related to artificial intelligence and digitalization. Through these analyses, the research will evaluate how well accredited business departments in Turkey have adapted to the ongoing digital transformation. The findings are expected to shed light on the current landscape of digitalization in business education and inform future curriculum design, quality assurance, and accreditation strategies. Additionally, this research aims to support policy development focused on strengthening digital competencies in business programs.

Keywords: Business Education, Artificial Intelligence, Digitalization

Türkiye’de Akredite İşletme Programlarında Dijitalleşme ve Yapay Zekâ Eğilimleri

Dr. Öğr. Üyesi Esra ULUKÖK, Nur Nida YILMAZ TEMİZ

Özet

Küresel ölçekte hız kazanan dijital dönüşüm, işletmelerin faaliyetlerini etkilediği kadar işletme eğitiminin yapısını da derinden etkilemektedir. Bu durum, işletme programlarının teknolojik gelişmelere uyum sağlayacak biçimde yeniden tasarlanmasını gerekli kılmaktadır. Bu araştırmanın temel amacı, Türkiye’de akreditasyon almış işletme lisans programlarının öğretim planlarında yer alan yapay zekâ ve dijitalleşme temalı derslerin mevcut durumunu ve dağılımını ortaya koymaktır. Araştırma, betimsel tarama modeli çerçevesinde yürütülmektedir. Çalışmanın verileri, üniversitelerin resmi web sitelerinde yayımlanan bilgi paketlerinden sistematik biçimde toplanacaktır. Elde edilen veriler, betimsel istatistiksel analiz ve nitel içerik analizi yöntemleriyle değerlendirilerek, yapay zekâ ve dijitalleşme odaklı derslerin tematik çeşitliliği, düzeyi ve müfredat içindeki konumuna ilişkin eğilimler belirlenecektir. Analizler neticesinde, Türkiye’deki akredite işletme bölümlerinin dijital dönüşüm sürecine ne ölçüde uyum sağladığı değerlendirilecektir. Elde edilecek bulguların, işletme eğitiminde dijitalleşmeye yönelik mevcut durumu ortaya koyarak, gelecekteki müfredat tasarımı, kalite ve akreditasyon politikalarına katkı sunması beklenmektedir. Ayrıca, bu araştırmanın işletme programlarında dijital yetkinliklerin geliştirilmesine yönelik politikalara yön vermesi öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İşletme Eğitimi, Yapay Zekâ, Dijitalleşme

Comparison of the 2018 and 2024 Primary School 4th Grade Social Studies Curricula

Dr. Alper AYTAÇ

Classroom Teacher, Ministry of National Education

Gürsu Science and Art Center, Türkiye

ORCID: 0000-0002-5087-8482

E-mail: alperaytac10@gmail.com

Özet

This study aims to compare the 2018 and 2024 fourth-grade Social Studies curricula in primary education. The study adopted a qualitative research design, and the document analysis method was employed within this framework. The study data were obtained from the official website of the Ministry of National Education. Content analysis was used to analyze the data. According to the results of the study, while the number of learning areas was seven in the 2018 curriculum, it decreased to six in the 2024 curriculum. Although the names of the learning areas have changed, their content remains similar. Compared to the 2018 curriculum, a remarkable difference in the 2024 curriculum is the emphasis placed in the “Our Common Heritage” learning area on the ties with the Turkistan geography and the process of the Turkification of Anatolia. In the 2024 curriculum, the term “learning outcome” has replaced the term “attainment” used in the 2018 curriculum. While there were 33 attainments in the 2018 curriculum, there are 17 learning outcomes in the 2024 curriculum. The total course hours remained the same at 108 in both the 2018 and 2024 curricula. Unlike the 2018 curriculum, the 2024 curriculum includes a “School-Based Planning” section under the learning areas. This planning process encompasses activities such as trips, observations, research, project work, and learning experiences in out-of-school environments. In summary, compared to the 2018 curriculum, the 2024 curriculum emphasizes national and moral values more. Although the total course hours remained unchanged, the significant reduction in the number of attainments/learning outcomes indicates a decrease in the content density of the course.

Keywords: 2018 curriculum, 2024 curriculum, 4th grade primary school, social studies curriculum, comparison.

2018 ve 2024 İlkokul 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programlarının Karşılaştırılması

Dr. Alper AYTAÇ

Özet

Bu araştırmanın amacı 2018 ve 2024 ilkokul 4. sınıf sosyal bilgiler dersi öğretim programlarını karşılaştırmaktır. Araştırmada model olarak nitel araştırma modeli benimsenmiştir. Bu kapsamda ise doküman incelemesi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın verileri Milli Eğitim Bakanlığı'nın resmi internet sitesinden elde edilmiştir. Verilerin analizinde içerik analizi kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre öğrenme alanı sayısı 2018 öğretim programında yedi iken, 2024 öğretim programında altıdır. Öğrenme alanlarının isimleri değişmekle birlikte, içerikleri benzerdir. 2018 öğretim programının içeriği ile kıyaslandığında, 2024 öğretim programında “Ortak Mirasımız” öğrenme alanında Türkistan coğrafyası ile olan bağlarımıza ve Anadolu'nun Türkleşmesi sürecine vurgu yapılması, belirgin bir farklılık olarak göze çarpmaktadır. 2024 öğretim programlarında “kazanım” ifadesinin yerini “öğrenme çıktısı” almıştır. 2018 öğretim programında 33 öğrenme çıktısı bulunmaktayken, 2024 öğretim programında ise 17 öğrenme çıktısı bulunmaktadır. 2018 ve 2024 öğretmen programında ders saati 108'dir. 2024 öğretim programında, 2018 öğretim programından farklı olarak, öğrenme alanı başlığı altında “Okul Temelli Planlama” isimli bir öğrenme süresi yer almaktadır. Bu planlama çalışması gezi, gözlem, araştırma, proje çalışmaları ve okul dışı öğrenme ortamları vb. faaliyetleri kapsamaktadır. Özetle, 2018 öğretim programıyla kıyaslandığında 2024 öğretim programında milli ve manevi değerlere daha fazla ağırlıklı olarak vurgu yapıldığını, ders saatinin aynı kalmasına rağmen kazanım/öğrenme çıktısı sayısının belirgin şekilde azalmasından dolayı, ders içerik yoğunluğunun azaldığını söylemek mümkündür.

Anahtar kelimeler: 2018 öğretim programı, 2024 öğretim programı, ilkokul 4. sınıf, sosyal bilgiler dersi öğretim programı, karşılaştırma.

Thinking about Humanity beyond Debacles. Stoic Philosophy and Aesthetics as Principles of Hope

Prof. Dr. Miguel Alberto GONZÁLEZ GONZÁLEZ

University of Manizales, Colombia

ORCID: 0000-0002-0172-0101

E-mail: miguelg@umanizales.edu.co

Abstract

The history of humanity can be narrated from many perspectives, from resilient to catastrophic. We have lived amidst military, political, religious, legal, economic, and even scientific abysses, but we have also mobilized in the best versions of the military, political, religious, legal, economic, scientific, and educational worlds. Upon reviewing the visions of those who imagine the future of humanity and the planet, one often finds horrific scenarios: apocalypses in religions, environmental debacles, economic disasters, deaths in healthcare, famine and thirst in society, or total human extinction due to the advent of robots, artificial intelligence, and subjugation to the digital world. The various wars we have waged as a society, within our cultural forms of mobilization, have registered an uncontrollable fury and pain that has almost endangered humanity itself. Nevertheless, we have always emerged from these dark times, demonstrating that, even in the face of death, life prevails. Stoic philosophy can help us navigate, to some extent, against all forms of extermination that suggest the end of humanity or even life itself. It helps us cross the abyss with fundamental questions or with stoic retreats, refusing to accept any prediction or assumption as inevitable and undeniable. Beyond any debacle, something always remains to sustain our existence. Added to this is aesthetics, which teaches us to see the sublime in the beautiful, the beautiful in the ugly, the horrific, or the ridiculous. A painting, sculpture, dance, poem, or song reconciles us with life. Both philosophy and aesthetics free us from some universal truth and offer the possibility of learning to contemplate, to enjoy *carpe diem*, to lessen the urgency and depths of our anxieties. Beyond any fictional or real apocalypse, we know that we still have the hope of drawing strength from all the great bodies of knowledge built by humanity, which, in themselves, possess profound philosophy and aesthetic exuberance.

Keywords: Abysses, aesthetic exuberance, philosophy of care, planetary contemplation, hopes for humanity.

Machine Learning Model to Identify Student Dropout at the University of Manizales

Asst. Prof. Dr. Juan Alejandro Trujillo Posada

University of Manizales, Colombia

ORCID: 0009-0009-3088-6790

E-mail: juanalejandro@umanizales.edu.co

Abstract

This paper presents the design, implementation, and empirical evaluation of a machine learning–driven predictive system aimed at anticipating student dropout in higher education. The project addresses a structural challenge in Latin American universities: the difficulty of identifying early signs of academic disengagement within diverse student trajectories, fragmented institutional data, and complex socio-economic contexts. Integrating educational analytics with human-centered institutional practices, the system provides an evidence-based mechanism for supporting student retention. The predictive model was trained using academic, socio-demographic, and wellbeing data from the University of Manizales (Colombia) collected between 2020 and 2024. Following the CRISP-EDM methodology, the dataset was consolidated through rigorous preprocessing to enhance data quality and interpretability. Two supervised algorithms—Random Forest and XGBoost—were deployed, achieving high predictive performance (AUC = 0.92 for XGBoost) and identifying key dropout-related factors such as approved credits, cumulative GPA, performance on Saber 11 standardized tests, and participation in wellbeing programs. These variables reflect the multicausal nature of dropout and reveal how academic, personal, and contextual dimensions interact in student trajectories. Beyond technical accuracy, the system offers institutional value: it enables the development of early-warning mechanisms, informs targeted pedagogical interventions, and strengthens evidence-based decision-making within university retention strategies. The project demonstrates how AI-supported analytics can transform raw institutional data into actionable insights, promoting more equitable, human-centered, and sustainable educational environments. Preliminary results highlight the feasibility and relevance of deploying predictive models as part of a broader culture of care, data ethics, and educational inclusion. This work provides a scalable blueprint for universities seeking to modernize their student success frameworks through responsible AI adoption and advanced data analytics.

Keywords: Student Dropout Prediction; Educational Data Mining; Learning Analytics; Machine Learning in Higher Education; Random Forest; XGBoost; Early Warning Systems.

Adaptive Education with Artificial Intelligence: A Platform for the Dynamic Personalization of Content and Assessments in Higher Education

Asst. Prof. Dr. John Alejandro Cardona Valencia

University of Manizales, Colombia

ORCID: 0000-0003-1208-8364

E-mail: acardona@umanizales.edu.co

Abstract

This paper presents the development and preliminary evaluation of an adaptive learning platform supported by artificial intelligence, designed to personalize educational experiences in higher education. The project responds to persistent challenges in contemporary university settings, where diverse learning rhythms, heterogeneous academic trajectories, and fragmented performance data often result in limited feedback, low student engagement, and difficulties in detecting early risks of dropout. The proposed system seeks to address these issues by generating flexible learning pathways that automatically adjust the complexity of content and assessments according to each student's performance and interaction patterns. The platform integrates multiple intelligent components, including a performance analysis module, an adaptive content assignment engine, a personalized assessment generator, and a comprehensive interaction-tracking system. Using heuristic rules and pedagogical thresholds, the system identifies learning needs and assigns materials categorized into three complexity levels—low, medium, and high. A pilot evaluation involving 50 university students was conducted, with 40 assigned to the adaptive learning group and 10 to a control group operating without personalization. The results demonstrate significant differences favoring the adaptive group. Students using the adaptive system achieved higher academic performance (75.27% versus 60.96%), exhibited greater engagement through increased platform connections and time-on-task, and demonstrated stronger persistence by attempting assessments more frequently. Additionally, only the adaptive group showed positive progression in content complexity and greater consistency in performance, reflected in reduced variability across evaluation attempts. These findings suggest that artificial intelligence-driven personalization can strengthen student motivation, support autonomous learning behaviors, and enhance academic achievement. While the initial results are promising, further research with larger and more diverse samples is necessary to validate the system's effectiveness across different contexts and academic disciplines. The project represents a viable pathway for institutions seeking to modernize pedagogical strategies and advance toward more inclusive, data-informed, and adaptive educational environments.

Keywords: Flexible Learning, Artificial Intelligence in Education (AIED), Personalized Assessment, Digital Educational Platform, Learning Analytics, Higher Education, Personalized Learning, Educational Technology (EdTech)

Primary School Students' Well-Being Journey Through Natural Production ¹

Töre SERTKAYA

*Master's Student, Çanakkale Onsekiz Mart University,
School of Graduate Studies, Department of Educational Sciences, Türkiye
ORCID: 0009-0003-9322-3018,
E-mail: toresertkaya@gmail.com*

Assoc. Prof. Dr. Yahya Han ERBAŞ

*Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education,
Department of Educational Sciences, Çanakkale, Türkiye
ORCID: 0000-0003-0802-4536,
E-mail: yahyahan@gmail.com*

Abstract

This study was conducted to examine the effects of primary school students' participation in natural production processes on their well-being. The research problem centers on understanding how production experiences based on interaction with nature influence students' physical, social, emotional, and academic development. In this context, the study aims to explore how natural production practices contribute to students' multidimensional well-being. The research was designed within the framework of an action research model. To capture students' experiences holistically, multiple qualitative data collection tools were employed, including semi-structured interview forms, observation forms, the researcher's diary, and a seed metaphor activity that enabled students to symbolically express their developmental processes. The collected data were analyzed using both descriptive and content analysis techniques, and the emerging codes were organized and interpreted under thematic categories. The initial findings of the analysis revealed that regular participation in natural production activities resulted in notable improvements in well-being indicators such as self-efficacy, responsibility-taking, collaboration, problem-solving, creativity, and academic motivation. The seed metaphor activity, in particular, enabled students to perceive themselves as growing, transforming, and maturing individuals, thereby strengthening their emotional awareness and their connection with nature. In conclusion, learning environments structured around natural production processes offer a strong pedagogical basis for supporting the multidimensional well-being of primary school students.

Keywords: Natural production, well-being, nature interaction, experiential learning, action research, metaphor study

¹ This study is derived from the master's thesis being prepared by the first author under the supervision of the second author.

Doğal Üretimle İlkokul Öğrencilerinin İyi Olma Yolculuğu ¹

Töre SERTKAYA, Doç. Dr. Yahya Han ERBAŞ

Özet

Bu çalışma, ilkokul öğrencilerinin doğal üretim süreçlerine katılımlarının iyi oluş (well-being) üzerindeki etkilerini ortaya koymak amacıyla yürütülmüştür. Doğayla etkileşime dayalı üretim deneyimlerinin öğrencilerin fiziksel, sosyal, duygusal ve akademik gelişim alanlarına yansımaları araştırmanın temel problem alanını oluşturmuştur. Bu doğrultuda araştırmanın amacı, doğal üretim süreçlerinin öğrencilerin çok boyutlu iyi oluş hâllerine nasıl katkı sunduğunu incelemektir. Araştırma, eylem araştırması deseni çerçevesinde tasarlanmış; katılımcıların deneyimlerini bütüncül biçimde ortaya koyabilmek için yarı yapılandırılmış görüşme formu, gözlem formu, araştırmacı günlüğü ve öğrencilerin gelişimlerini sembolik biçimde ifade etmelerini sağlayan tohum metaforu çalışması veri toplama araçları olarak kullanılmıştır. Elde edilen veriler, araştırmanın doğasına uygun biçimde hem betimsel analiz hem de içerik analizi yöntemleriyle çözümlenmiş; oluşturulan kodlar temalar altında bütünleştirilerek yorumlanmıştır. Analize ait ilk bulgular, doğal üretim faaliyetlerine düzenli katılımın öğrencilerde öz yeterlik, sorumluluk alma, iş birliği, problem çözme, yaratıcılık ve akademik motivasyon gibi iyi oluş göstergelerinde anlamlı gelişmelere yol açtığını ortaya koymuştur. Özellikle tohum metaforu uygulaması, öğrencilerin kendilerini gelişen, dönüşen ve olgunlaşan bir özne olarak görmelerine imkân tanımış; böylece duygusal farkındalıkları ile doğayla kurdukları bağın güçlendiği gözlemlenmiştir. Sonuç olarak, doğal üretim süreçlerine dayalı öğrenme ortamlarının ilkokul öğrencilerinin çok boyutlu iyi oluş hâllerini destekleyen güçlü bir pedagojik zemin sunduğu anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğal üretim, iyi oluş (well-being), doğa ile etkileşim, deneyimsel öğrenme, eylem araştırması, metafor çalışması

¹ Bu çalışma birinci yazar tarafından ikinci yazarın danışmanlığında hazırlanmakta olan yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Humanitas and Medical Ethics in Celsus' *De Medicina*: A Humanistic Approach ¹

Res. Asst. Hatice Şeyma SELBESOĞLU

Istanbul Technical University, Graduate School

ORCID: 0000-0002-8636-6593

E-mail: seyma.selbesoglu@itu.edu.tr,

E-mail: selbesoglu18@itu.edu.tr

Kadircan H. KESKİNBORA

Bahçeşehir University, Faculty of Medicine

ORCID: 0000-0003-1940-1026

E-mail: kadircan.keskinbora@gmail.com

Tuncay ZORLU

Istanbul Technical University, Faculty of Science and Letters

ORCID: 0000-0003-2499-6765

E-mail: zorlu@itu.edu.tr

Abstract

Recent advances in medical practice and the rapid expansion of artificial intelligence–assisted technologies have gradually diminished the visibility of humanistic values within the practice of medicine. This study seeks to recall the classical roots of a human-centered medical understanding by presenting an original reading of the Roman physician Aulus Cornelius Celsus' *De Medicina*, written in the first century AD, through the concept of medical humanism. The research examines how Celsus' conception of *humanitas* can be related to modern medical ethics by tracing the philosophical foundations of his ethical and moral outlook. Through philological analysis of the original Latin text and a conceptual comparative method, the moral and therapeutic aspects of *De Medicina* are assessed and juxtaposed with contemporary notions such as empathy, patient-centeredness, ethical responsibility, and professional virtue. Celsus' definition of the ideal physician, which unites technical mastery with human virtue, renders him an exemplary ancient source for exploring the classical origins of medical ethics. In this context, the idea often summarized as *scientia cum humanitate approach* may be viewed as a historical antecedent of modern humanistic medicine. The study demonstrates that an approach grounded in classical philology and the history of medicine can contribute to a more precise understanding of the origins of modern humanistic medicine.

¹ This study is part of an ongoing doctoral research in the History of Science and Technology program at Istanbul Technical University. The research is supported by the Scientific Research Projects (BAP) Department of Istanbul Technical University (Project Id Number: 46810) (Project Code: SDK-2025-46810)

Celsus'un *De Medicina*'sında Tıpta *Humanitas* ve Hekimlik Etiğine Hümanist Bir Yaklaşım ¹

Arş. Gör. Hatice Şeyma SELBESOĞLU, Prof. Dr. Kadircan H. KESKİNBORA,
Prof. Dr. Tuncay ZORLU

Özet

Günümüz tıp uygulamalarında yaşanan gelişmeler ve yapay zekâ destekli teknolojilerin hızla artması, hekimlik pratiğinde hümanist değerlerin görünürlüğünü giderek azaltmaktadır. Bu çalışma, insan merkezli tıbbi anlayışın klasik köklerini yeniden hatırlatmak amacıyla, Romalı hekim Aulus Cornelius Celsus'un MS 1.yüzyılda kaleme aldığı *De Medicina* eseri üzerinden tıbbi hümanizm kavramına odaklanan özgün bir okuma ortaya koymaktadır. Araştırma, Celsus'un *humanitas* anlayışının modern tıp etiği yaklaşımıyla nasıl ilişkilendirilebileceğini, onun etik ve ahlaki tutumunun felsefi kökenlerini izleyerek irdelemektedir. Latince orijinal metin üzerinden yapılan filolojik çözümleme ve kavramsal karşılaştırma yöntemiyle, *De Medicina*'daki ahlaki ve terapötik unsurlar değerlendirilmiş; bunlar empati, hasta merkezlilik, etik sorumluluk ve profesyonel erdem gibi çağdaş kavramlarla karşılaştırılmıştır. Celsus'un teknik ustalık ile insani erdemi birleştiren ideal hekimlik tanımı, tıp etiğinin klasik kökenlerine örnek bir okuma için onu ideal bir antik kaynak haline getirmektedir. Bu bağlamda, *scientia cum humanitate* yaklaşımını modern *hümanistik tıp* anlayışının tarihsel öncülü olarak değerlendirmek mümkündür. Çalışma, klasik filoloji ve tıp tarihi temelli bir yaklaşımın, modern *hümanistik tıp* kavrayışının kökenlerinin daha sağlıklı biçimde konumlandırılmasına katkı sağlayabileceğini göstermektedir.

¹ Bu çalışma, İstanbul Teknik Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Tarihi programında devam eden bir doktora araştırmasının bir parçasıdır. Bu araştırma, İstanbul Teknik Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri (BAP) Daire Başkanlığı (Proje Kimlik Numarası: 46810) (Proje Kodu: SDK-2025-46810) tarafından desteklenmiştir.

Cultivating Ethical AI Use in EFL Classrooms: A Humanistic Systematic Review

Lecturer Dr. Kübra ŞIK

Abdullah Gül University, School of Languages

ORCID: 0000-0003-1492-5883

E-mail: kubra.keser@agu.edu.tr

Asst. Prof. Dr. Rümeyşa PEKTAŞ

Süleyman Demirel University, Faculty of Education

English Language Teaching Division

ORCID: 0000-0001-7883-9664

E-mail: rumeysapektas@sdu.edu.tr

Abstract

The increase in the use of artificial intelligence (AI) in English as a Foreign Language (EFL) education has led to increased interest in learners' abilities to engage in the critical, ethical, and reflective use of AI tools. Nonetheless, research examining critical AI literacy using humanistic pedagogies is still disparate and conceptually varied. This systematic review aims to review empirical and conceptual studies published between 2015 and 2025 and to explore how humanistic pedagogy can encourage EFL learners to develop critical AI literacy in a pedagogical space focusing especially on AI writing, translation and tutoring tools used ethically. Following best practices based on PRISMA procedures, 42 studies using humanistic pedagogy to cultivate critical AI literacy were identified from major databases and analysed thematically. The findings suggest that humanism is central to the pedagogies, engaging learners in autonomy, empathy, ethical understanding, interpretive judgement, and dialogic meaning common to English language learning. Common across studies is that reflective pedagogy facilitates students' ability to interrogate texts generated using different AI tools, recognize algorithmic biases, and consider the implications of authorship, transparency, and academic integrity. Moreover, when educators centre human agency, learners are less likely to trust AI tools and may also be critical while considering the various tool's pedagogical affordances in their language development. The review outlines several gaps in the literature: limited studies examining affective dimensions of AI use, a lack of longitudinal evidence of sustaining ethical practices, and few studies that address learners from various linguistic and socio-cultural backgrounds. The review also notes the limited development of instructional models incorporating humanistic values merged with explicit AI literacy training, suggesting a lack of curricular development. The study concludes by stating that the next step is to embed humanistic pedagogy into critical AI literacy instruction to better prepare EFL learners to engage in AI-infused learning networks ethically.

Key words: Ethics, use of AI, language teaching, humanistic pedagogy

Yabancı Dil Sınıflarında Etik Yapay Zekâ Kullanımını Geliştirmek: Hümanist Bir Sistematik Derleme

Öğr. Gör. Dr. Kübra ŞIK, Dr. Öğr. Üyesi Rümeysa PEKTAŞ

Özet

Yabancı Dil olarak İngilizce (EFL) eğitiminde yapay zekâ (YZ) kullanımının artması, öğrenenlerin YZ araçlarını eleştirel, etik ve yansıtıcı biçimlerde kullanabilme becerilerine yönelik ilgiyi de artırmıştır. Bununla birlikte, hümanist pedagojiler aracılığıyla eleştirel YZ okuryazarlığını inceleyen çalışmalar hâlâ dağınık, sınırlı ve kavramsal açıdan heterojendir. Bu sistematik derleme, 2015–2025 yılları arasında yayımlanan ampirik ve kavramsal çalışmaları incelemeyi ve hümanist pedagojinin EFL öğrenenlerinde özellikle etik YZ yazma, çeviri ve öğretici araçların kullanımına odaklanan pedagojik ortamlarda eleştirel YZ okuryazarlığını nasıl geliştirebileceğini araştırmayı amaçlamaktadır. PRISMA prosedürlerine dayalı en iyi uygulamalar izlenerek, hümanist pedagojiyi kullanarak eleştirel YZ okuryazarlığını geliştirmeye yönelik 42 çalışma büyük veri tabanlarından belirlenmiş ve tematik olarak analiz edilmiştir. Bulgular, hümanizmin bu pedagojilerin merkezinde yer aldığını ve öğrenenleri özerklik, empati, etik kavrayış, yorumlayıcı yargı ve diyaloga dayalı anlam oluşturma gibi İngilizce dil öğreniminin temel insani unsurlarına dâhil ettiğini göstermektedir. Çalışmaların ortak noktası, yansıtıcı pedagojinin öğrencilerin farklı YZ araçlarıyla üretilen metinleri sorgulama, algoritmik önyargıları tanıma ve yazarlık, şeffaflık ve akademik dürüstlüğü sonuçlarını değerlendirme becerilerini geliştirdiğidir. Ayrıca insan öznelliğini merkeze alan pedagojik yaklaşımlar, öğrenenlerin YZ araçlarına yönelik sorgulanmamış güven düzeyini azaltmakta ve bu araçların dil gelişimine ilişkin pedagojik potansiyellerini eleştirel değerlendirme kapasitesini artırmaktadır. Derleme, alanda çeşitli boşluklar bulunduğunu ortaya koymaktadır: YZ kullanımının duyuşsal boyutlarını inceleyen çalışmaların sınırlı olması, etik uygulamaların sürdürülebilirliğine ilişkin uzun zamanlı kanıtların eksikliği ve farklı sosyo-kültürel ve dilsel arka planlardan gelen öğrenenlere odaklanan çalışmaların yetersizliği. Ayrıca, hümanist değerleri açık YZ okuryazarlığı eğitimiyle bütünleştiren öğretim modellerinin sınırlı gelişimi, müfredat düzeyinde eksikliklere işaret etmektedir. Çalışma, yabancı dil öğrenenlerini YZ ile bütünleşmiş öğrenme ortamlarında etik biçimde konumlandırmak amacıyla eleştirel YZ okuryazarlığına hümanist pedagojinin yerleştirilmesi gerektiği sonucuna varmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Etik, yapay zekâ kullanımı, dil öğretimi, hümanist pedagoji

Examining Artificial Intelligence-Assisted Social Stories for Students Diagnosed with Autism Spectrum Disorder (ASD) in the Context of Teachers' Views

Ömer Faruk ÖZDEN

Master's Student, Bursa Uludağ University, Institute of Educational Sciences

Department of Special Education (Intellectual Disabilities)

ORCID: 0009-0003-4497-566X

E-mail: 802560014@ogr.uludag.edu.tr

E-mail: ozelegitimomerozden@gmail.com

Assoc. Prof. Dr. Derya GİRĞİN

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education

Department of Curriculum and Instruction

ORCID: 0000-0002-6114-7925

E-mail: deryagirgin@comu.edu.tr

Abstract

Social stories are a widely used, evidence-based method for supporting the social communication and interaction skills of individuals diagnosed with Autism Spectrum Disorder (ASD). However, preparing personalized stories with traditional materials is a time-consuming and costly process for teachers, often requiring specific drawing skills. Although Artificial Intelligence (AI) tools offer new possibilities in material production alongside developments in educational technologies, research regarding the pedagogical functionality and teacher acceptance levels of this technology in special education remains limited. The aim of this study is to examine the effectiveness, limitations, and applicability of AI-supported social stories created for students diagnosed with ASD within the context of teacher opinions. Designed with a qualitative research approach, this study utilized a phenomenology design. The study group consisted of 20 special education teachers selected through purposive sampling. Data were collected using a semi-structured interview form and analyzed via content analysis. According to the research findings, teachers evaluated AI-supported social stories as a "time-saving," "visually diverse," and "motivation-enhancing" tool. However, it was also determined that AI outputs could be insufficient in conveying emotions, disconnected from the cultural context, and that the language structure could become complex relative to the student's level. Consequently, it was revealed that AI is not a standalone content creator but a powerful supportive technology that should be used under the supervision (as editor) and guidance (as prompt engineer) of the teacher. The study suggests a hybrid model that combines the teacher's pedagogical expertise with the production speed of AI in the preparation of social stories.

Keywords: Special Education, Autism Spectrum Disorder, Social Stories, Artificial Intelligence, Teacher Opinions.

Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB) Tanılı Öğrencilere Yönelik Yapay Zekâ Destekli Oluşturulan Sosyal Öykülerin Öğretmen Görüşleri Bağlamında İncelenmesi

Ömer Faruk ÖZDEN, Doç. Dr. Derya GİRGIN

Özet

Otizm Spektrum Bozukluğu (OSB) tanılı bireylerin sosyal iletişim ve etkileşim becerilerinin desteklenmesinde sosyal öyküler, yaygın olarak kullanılan kanıta dayalı bir yöntemdir. Ancak geleneksel materyallerle kişiselleştirilmiş öykülerin hazırlanması, öğretmenler için zaman alıcı, maliyetli ve çizim yeteneği gerektiren bir süreçtir. Eğitim teknolojilerindeki gelişmelerle birlikte Yapay Zeka (YZ) araçları materyal üretiminde yeni olanaklar sunsa da, bu teknolojinin özel eğitimdeki pedagojik işlevselliğine ve öğretmenlerin kabul düzeyine ilişkin araştırmalar sınırlıdır. Bu çalışmanın amacı, OSB tanılı öğrencilere yönelik YZ destekli oluşturulan sosyal öykülerin etkililiğini, sınırlılıklarını ve uygulanabilirliğini öğretmen görüşleri bağlamında incelemektir. Nitel araştırma yaklaşımıyla desenlenen çalışmada, olgubilim (fenomenoloji) deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemiyle belirlenen 20 özel eğitim öğretmeninden oluşmaktadır. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Araştırma bulgularına göre; öğretmenler YZ destekli sosyal öyküleri “zaman tasarrufu sağlayan”, “görsel çeşitliliği yüksek” ve “motivasyon artırıcı” bir araç olarak değerlendirmiştir. Ancak YZ çıktılarının duygu aktarımında yetersiz kalabildiği, kültürel bağlamdan kopuk olabildiği ve dil yapısının öğrenci seviyesine göre karmaşıklaşabildiği tespit edilmiştir. Sonuç olarak, YZ'nin tek başına bir içerik üreticisi değil, öğretmenin denetiminde (editör) ve yönlendirmesinde (prompt mühendisi) kullanılması gereken güçlü bir destekleyici teknoloji olduğu ortaya konmuştur. Çalışma, sosyal öykülerin hazırlanmasında öğretmenin pedagojik uzmanlığı ile YZ'nin üretim hızının birleştirildiği hibrit bir model önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Özel Eğitim, Otizm Spektrum Bozukluğu, Sosyal Öyküler, Yapay Zeka, Öğretmen Görüşleri.

Marriage and Tragedy in 19th Century European And Russian Painting

Dr. Lecturer Nazif GÜR

Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Fine Arts, Türkiye

E-mail: ngur_@hotmail.com

Assoc. Prof. Dr. Rabia DEMİR

Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Fine Arts, Türkiye

E-mail: rabiad3547@gmail.com

Abstract

This paper examines works on the theme of marriage in 19th-century European and Russian painting, focusing on the concept of tragedy. The aim of the study is to reveal how the tragic aspects of the theme of marriage are reflected in works of art within social, cultural, and individual contexts. The research was conducted using descriptive analysis, and the data collection and analysis processes were conducted through a literature review. Within this framework, five exemplary works on the theme of marriage were selected for analysis from a tragic perspective: Daniel Maclise's *The Marriage of Strongbow and Aoife*, William Quiller Orchardson's *Marriage de Convenience*, Nikolai Matveyev's *Marriage in Prison*, and Laurits Tuxen's *Wedding of Nicholas II and Alexandra Feodorovna*. The analysis was conducted through the description of the works and their relationship to their period context, taking into account the historical, social, and psychological context. While Maclise's work presents marriage as a post-conquest political agreement, etched in the national memory with a tragic atmosphere, Orchardson reveals the tragic aspects of bourgeois marriage through emotional deprivation and alienation. Matveyev depicts individuals deprived of their freedom seeking refuge in ritual to preserve their existence, while Tuxen's painting, within a magnificent ceremonial scene, conveys a foreboding sense of impending historical catastrophe. The analysis demonstrates that 19th-century marriage-themed paintings reveal tragic elements such as individual suffering, social oppression, and cultural collapse. These findings suggest that interpreting the paintings from a tragic perspective contributes to the understanding of 19th-century European and Russian art within its social and cultural context.

Keywords: Marriage, Tragedy, Painting.

19. Yüzyıl Avrupa ve Rus Resim Sanatında Evlilik ve Trajedi

Dr. Lecturer Nazif GÜR, Assoc. Prof. Dr. Rabia DEMİR

Özet

Bu bildiride, 19. yüzyıl Avrupa ve Rus resim sanatında evlilik temalı yapıtlar, trajedi kavramı merkeze alınarak incelenmiştir. Çalışmanın amacı, evlilik temasının toplumsal, kültürel ve bireysel bağlamda trajik yönlerinin sanat eserlerinde nasıl yansıtıldığını ortaya koymaktır. Araştırma betimsel analiz yöntemi kullanılarak yürütülmüş ve veri toplama ile analiz süreci literatür taraması yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Bu çerçevede evlilik temalı beş örnek eser trajedi perspektifinde incelenmek üzere seçilmiş olup, bunlar Daniel Maclise'in The Marriage of Strongbow and Aoife, William Quiller Orchardson'un Marriage de Convenance, Nikolai Matveyev'in Marriage in Prison ve Laurits Tuxen'in Wedding of Nicholas II and Alexandra Feodorovna'dır. Analiz, eserlerin betimlenmesi ve dönem bağlamıyla ilişkilendirilmesi üzerinden gerçekleştirilmiş; tarihsel, toplumsal ve psikolojik bağlam dikkate alınmıştır. Maclise'in yapıtında evlilik, fetih sonrası politik bir anlaşma olarak ulusal bellekte yer eden trajik bir atmosferle sunulurken, Orchardson burjuva evliliğinin duygusal yoksunluk ve yabancılaşma üzerinden trajik yönlerini ortaya koymaktadır. Matveyev, özgürlükten yoksun bireylerin törene sığınarak varlıklarını koruma çabalarını gösterirken, Tuxen'in tablosu görkemli bir tören sahnesi içinde yaklaşan tarihsel felaketin önsezisini taşımaktadır. Analiz, 19. yüzyıl evlilik temalı resimlerinin bireysel acı, toplumsal baskı ve kültürel çöküş gibi trajik unsurları görünür kıldığını göstermektedir. Bu bulgular, trajedi perspektifinden resimlerin yorumlanmasının 19. yüzyıl Avrupa ve Rus sanatının toplumsal ve kültürel bağlamda anlaşılmasına katkı sağladığını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Evlilik, Trajedi, Resim.

Visual Language of the Post-Human: Graphic Design Aesthetics in the Post-AI Era

Assoc. Prof. Dr. Aylin GÜNGÖR

Balikesir University, Faculty of Fine Arts, Türkiye

ORCID: 0000-0001-8204-2092

E-mail: aylin.gungor@balikesir.edu.tr

Abstract

This study aims to examine how the increasing influence of artificial intelligence technologies on graphic design production processes creates new aesthetic and conceptual openings within the context of post-human theory. The problem is that AI-assisted design tools transform the role of the creative subject, blurring anthropocentric design practices, and the effects of this on the visual language of graphic design are not sufficiently defined. Accordingly, the research question is defined as, ‘How does graphic design aesthetics relate to the post-human understanding in the post-AI era?’ The conceptual framework of the study is developed using the post-human theories of Donna Haraway, Rosi Braidotti, and Katherine Hayles; post-contemporary art theory; and current literature on AI aesthetics. As a method, qualitative content analysis was conducted on contemporary graphic design examples produced with AI. Initial findings show that trends such as glitch aesthetics, hybrid artificial-organic forms, algorithmic randomness, and data-driven typography reinforce the post-human perspective. The discussion section emphasizes that this new aesthetic transforms the creative subject into a human-machine partnership and redefines the designer's identity. Consequently, post-AI graphic design is evolving towards a post-human-centric visual language that expands the ontological boundaries of humanity and multiplies the agency of design.

Keywords: Post-human, visual language, artificial intelligence, contemporary graphic design aesthetics.

Post-İnsanın Görsel Dili: Yapay Zekâ Sonrası Çağdaş Grafik Tasarım Estetiği

Doç. Dr. Aylin GÜNGÖR

Özet

Bu çalışma, yapay zekâ teknolojilerinin grafik tasarım üretim süreçlerindeki artan etkisinin, post-insan kuramı bağlamında nasıl yeni estetik ve kavramsal açılımlar yarattığını incelemeyi amaçlamaktadır. Problem, yapay zekâ destekli tasarım araçlarının yaratıcı öznenin rolünü dönüştürerek insan-merkezci tasarım pratiklerini belirsizleştirmesi ve bunun grafik tasarımın görsel dili üzerinde yarattığı etkilerin yeterince tanımlanmamış olmasıdır. Bu doğrultuda araştırma sorusu, ‘Yapay zekâ sonrası dönemde grafik tasarım estetiği, post-insan kavrayışıyla nasıl bir ilişki kurmaktadır?’ şeklinde belirlenmiştir. Çalışmanın kavramsal çerçevesi, Donna Haraway, Rosi Braidotti ve Katherine Hayles’in post-insan kuramlarından; post-contemporary sanat kuramından ve yapay zekâ estetiğine ilişkin güncel literatürden yararlanılarak oluşturulmuştur. Yöntem olarak, yapay zekâ ile üretilmiş güncel grafik tasarım örnekleri üzerinden nitel içerik analizi yapılmıştır. İlk bulgular, glitch estetiği, hibrit yapay-organik formlar, algoritmik rastlantısallık ve veri-temelli tipografi gibi eğilimlerin post-insan bakış açısını güçlendirdiğini göstermektedir. Tartışma bölümünde, bu yeni estetiğin yaratıcı özneyi insan-makine ortaklığına dönüştürdüğü ve tasarımcı kimliğini yeniden tanımladığı vurgulanmaktadır. Sonuç olarak, yapay zekâ sonrası grafik tasarım, insanın ontolojik sınırlarını genişleten ve tasarımın failini çoğullaştıran post-insan odaklı bir görsel dile doğru evrilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Post-insan, Görsel dil, Yapay zekâ, çağdaş grafik tasarım estetiği.

The Importance of Artificial Intelligence Integration in Smart City Planning

Asst. Prof. Dr. Ü. Özlem ÜNVER GÖÇER

Mimar Sinan Fine Arts University, Department of City and Regional Planning, Türkiye

ORCID: 0000-0003-4760-076X

E-mail: ozlem.unver@msgsu.edu.tr

Abstract

Today's rapidly growing population and increasingly complex urban dynamics have made it necessary to move beyond traditional methods of urban management, bringing the concept of the Digital City (Tele Citta) to the forefront. The 21st-century vision of the Digital City has transformed the discipline of urban planning from traditional land-use decisions to the concept of Smart Cities, which aims to improve urban life through dynamic, data-driven solutions. Smart Cities stand out as innovative hubs that optimize urban infrastructure services, support local economic development, and directly enhance quality of life by leveraging information and communication technologies, Internet of Things (IoT)-based sensor networks, and big data. However, the fundamental element that goes beyond merely digitizing the urban space—and serves as the primary driving force behind this transformation—is the integration of Artificial Intelligence (AI), which shifts cities from a crisis-focused management approach to a predictable and dynamic structure. As the new actors in planning, algorithms play a transformative role by integrating data into real-time decision-making processes, shifting spatial development models from passive data to active participation. It is of great importance that algorithms evolve into a new planning actor by synthesizing not only quantitative data regarding physical infrastructure and spatial usage, but also multi-layered data on environmental psychology—which reflects social dynamics, economic mobility, ecological footprints, and urban residents' perception of space—thereby laying the groundwork for real-time decision-making processes and active participation. However, to ensure that this algorithmic transformation—which directly shapes urban space and the holistic urban ecosystem—does not leave any group behind, exclude them spatially, or negatively impact them in decision-making processes, it must be guided within the framework of universal human rights. This ensures that artificial intelligence ethics and smart city applications are fair, transparent, and inclusive. This study highlights the importance of artificial intelligence integration in the field of urban planning. While examining how multidimensional data analytics—which incorporates not only spatial data but also social, economic, ecological, and environmental psychology data—should be blended with technological innovations and ethical values when designing the smart cities of the future, it focuses on Digital Twin Technology; "Artificial intelligence as the new actor in urban planning; "How can universal and ethical spatial justice centered on the human be achieved while transforming multidimensional urban data (spatial, socio-economic, ecological, psychological) from a passive analytical tool into an active participant in the urban planning process through 'Digital Twin' technologies?"

Keywords: Smart City, Artificial Intelligence, Urban Artificial Intelligence, Dijital Twin Technology

Akıllı Şehirlerin Planlanmasında Yapay Zekâ Entegrasyonunun Önemi

Dr. Öğr. Üyesi Ü. Özlem ÜNVER GÖÇER

Özet

Günümüzde hızla artan nüfus ve karmaşıklaşan şehir dinamikleri, kentsel yönetimde geleneksel yöntemlerin ötesine geçilmesini zorunlu kılmış ve Dijital Kent (Tele Citta) kavramını gündeme getirmiştir. 21. yüzyılın Dijital Kent vizyonu, kentsel planlama disiplini geleneksel arazi kullanım kararlarından, dinamik ve veri odaklı çözümlerle kentsel yaşamı iyileştirmeyi amaçlayan "Akıllı Şehirler" kavramını ortaya çıkarmıştır. Akıllı Şehirler; bilgi ve iletişim teknolojilerini, Nesnelerin İnterneti (IoT) tabanlı sensör ağlarını ve büyük veriyi (big data) kullanarak kentsel altyapı hizmetlerini optimize eden, yerel ekonomik kalkınmayı destekleyen ve yaşam kalitesini doğrudan artıran yenilikçi merkezler olarak öne çıkmaktadır. Ancak, kentsel mekânı sadece dijitalleştirmekle kalmayan ve bu dönüşümün asıl itici gücünü oluşturan temel unsur, şehirleri kriz odaklı bir yönetim anlayışından, öngörülebilir ve dinamik bir yapıya taşıyan Yapay Zekâ (YZ) entegrasyonu olmuştur. Planlamanın yeni aktörü olarak algoritmalar, verileri anlık karar alma süreçlerine entegre ederek, mekânsal gelişim modellerini pasif veriden aktif katılıma taşıyan dönüştürücü bir rol üstlenmektedir. Algoritmalar; yalnızca fiziksel altyapı ve mekânsal kullanıma dair nicel verileri değil; aynı zamanda sosyal dinamikleri, ekonomik hareketliliği, ekolojik ayak izini ve kentlilerin mekân algısını yansıtan çevre psikolojisine dair de çok katmanlı verileri sentezleyerek, bunları anlık karar alma süreçlerine ve aktif katılıma zemin hazırlayan yeni bir planlama aktörüne dönüşmesi büyük önem taşımaktadır. Bununla birlikte, kentsel mekânı ve bütüncül kent ekosistemini doğrudan şekillendiren bu algoritmik dönüşümün; hiçbir kesimin geride bırakılmaması, mekânsal olarak dışlanmaması veya karar alma süreçlerinden olumsuz etkilenmemesi için evrensel insan hakları çerçevesinde yönlendirilmesi zorunlu hale getirilerek, yapay zekâ etiği ile akıllı şehir uygulamalarının adil, şeffaf ve kapsayıcı olması sağlanmalıdır. Bu çalışma, yapay zekâ entegrasyonunun kentsel planlama disiplindeki önemini vurgularken, geleceğin akıllı kentleri kurgulanırken sadece mekânsal verilerle değil sosyal, ekonomik, ekolojik, çevre psikolojisine dair verileri de içine alan çok boyutlu veri analitiğinin teknolojik yenilikler ve etik değerlerle nasıl harmanlanması gerektiğini Dijital İkiz Teknolojisi üzerinden incelemeyi amaçlarken "kentsel planlamanın yeni aktörü olarak yapay zekâ; 'Dijital İkiz' teknolojileri aracılığıyla çok boyutlu kent verilerini (mekânsal, sosyo-ekonomik, ekolojik, psikolojik) pasif bir analiz aracından aktif katılımcı bir kentsel planlama sürecine dönüştürürken, insanı merkeze alan evrensel ve etik bir mekânsal adalet nasıl sağlanabilir?" sorusuna cevap bulmaya çalışmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Şehir, Yapay Zeka, Kentsel Yapay Zeka, Dijital İkiz Teknolojisi

Increasing Teachers' Professional Skills in the Application of New Educational Technologies

Assoc. Prof. Dr. Günay KAZIMOVA

Gence State University, Educational Sciences Department, Gence, Azerbaijan

ORCID: 0000-0003-0034-6389

E-mail: gunay.kazimova@gdu.edu.az

Günel ASLANOVA

Teacher, Gence State University, Educational Sciences Department, Gence, Azerbaijan

ORCID: 0009-0005-0987-4198

E-mail: gunel.aslanova85@mail.ru

Abstract

The article examines the importance of improving teachers' professional skills in the application of new learning technologies. The integration of digital technologies and innovative teaching methods into education necessitates the development of teachers' knowledge and skills in accordance with modern requirements. In today's educational environments, classroom management goes beyond simply maintaining discipline; it also requires a pedagogical balance that considers students' psychological needs. However, many teachers fail to adequately consider students' emotional states in classroom interactions, leading to a decline in learning motivation and engagement. Continuous training, online courses, the use of interactive methods and practical experience are emphasized as key factors for the professional development of teachers. This study aims to determine the psychological factors that are effective in classroom management and to develop pedagogical solution suggestions that can be implemented based on these factors. The article notes that in order to create an effective educational environment, teachers should use digital resources, master interactive learning methods and apply an approach tailored to the individual needs of students. The influence of teachers on the cognitive activity of students occurs precisely in the teaching process, in the educational activity. Their relations in this process change in terms of content, become multifaceted. A teacher who can cope with his work, who is inclined to develop himself in the professional field, seeks, finds, and applies ways to do this. Therefore, increasing the professional skills of teachers in order to activate the cognition of students is being widely studied as a very important issue. The research was designed as a qualitative case study, with observation and semi-structured interviews used as data collection tools. The study group consisted of 24 primary school teachers and 60 subject matter teachers. The research was designed as a qualitative case study, with observation and semi-structured interviews used as data collection tools. The study group consisted of 24 primary school teachers and 60 subject matter teachers. The research results show that the integration of ICT into education increases teachers' innovative teaching skills, improves the quality of the teaching process and creates conditions for making training more interactive and interesting. For this purpose, the development of modern training programs and the involvement of teachers in the process of continuous professional development are considered important.

Keywords: Learning technologies, Student, Teacher, Professional competence, Cognitive activity

Öğretmenlerin Yeni Eğitim Teknolojilerini Uygulama Konusundaki Mesleki Becerilerinin Artırılması

Doç. Dr. Günay KAZIMOVA, Günel ASLANOVA

Özet

Makalede yeni öğrenme teknolojilerinin uygulanmasında öğretmenlerin mesleki yeterliliklerinin artırılmasının önemi incelenmektedir. Dijital teknolojilerin ve yenilikçi öğretim yöntemlerinin eğitime entegre edilmesi, öğretmenlerin bilgi ve becerilerinin çağdaş gereksinimlere uygun şekilde geliştirilmesini zorunlu kılmaktadır. Günümüz eğitim ortamlarında sınıf yönetimi yalnızca disiplinin sağlanmasıyla sınırlı kalmayıp, öğrencilerin psikolojik ihtiyaçlarını gözeten pedagojik bir denge kurmayı gerektirir. Ancak birçok öğretmen sınıf içi etkileşimlerde öğrencilerin duygusal durumlarını yeterince dikkate almamakta, bu da öğrenme motivasyonu ve katılım düzeylerinde düşüşe yol açmaktadır. Öğretmenlerin mesleki gelişiminde sürekli eğitim, çevrimiçi dersler, etkileşimli yöntemlerin kullanımı ve pratik deneyimlerin önemli faktörler olduğu vurgulanıyor. Bu çalışma, sınıf yönetiminde etkili olan psikolojik faktörleri belirlemeyi ve bu faktörlere dayalı olarak uygulanabilecek pedagojik çözüm önerilerini geliştirmeyi amaçlamaktadır. Makalede, etkili bir öğrenme ortamı yaratmak için öğretmenlerin dijital kaynakları kullanması, etkileşimli öğrenme yöntemlerini benimsemesi ve öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına göre uyarlanmış bir yaklaşım uygulaması gerektiği belirtiliyor. Öğretmenlerin öğrencilerin bilişsel faaliyetleri üzerindeki etkisi tam da öğretim sürecinde, eğitim faaliyetlerinde gerçekleşir. Bu süreçte ilişkileri içerik olarak değişir ve çok yönlü hale gelir. Mesleğinin gereklerini yerine getirebilen, mesleki alanda kendini geliştirmeye kararlı bir öğretmen bunun yollarını arar, bulur ve uygular. Bu nedenle öğretmenlerin öğrencilerin bilişsel işlevlerini harekete geçirecek mesleki becerilerinin artırılması çok önemli bir konu olarak yaygın olarak araştırılmaktadır. Araştırma nitel bir durum çalışması olarak tasarlanmış, veri toplama aracı olarak gözlem ve yarı yapılandırılmış görüşmeler kullanılmıştır. Çalışma grubunu 24 ilkokul ve 60 branş öğretmeni oluşturmuştur. Araştırma nitel bir durum çalışması olarak tasarlanmış, veri toplama aracı olarak gözlem ve yarı yapılandırılmış görüşmeler kullanılmıştır. Çalışma grubunu 24 ilkokul ve 60 branş öğretmeni oluşturmuştur. Araştırma sonuçları, öğrenme teknolojilerinin eğitime entegre edilmesinin öğretmenlerin yenilikçi öğretim becerilerini artırdığını, öğretim sürecinin kalitesini iyileştirdiğini, öğrenmeyi daha etkileşimli ve ilgi çekici hale getirdiğini göstermektedir. Bu amaçla çağdaş eğitim programlarının geliştirilmesi ve öğretmenlerin sürekli mesleki gelişim sürecine dahil edilmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeni öğrenme teknolojileri, Öğrenci, Öğretmen, Mesleki yeterlilik, Bilişsel etkinlik

A Questionnaire-Based Research on the Possibilities of Using Artificial Intelligence for Special Education

Assoc. Prof. Dr. Katalin MEZŐ

University of Debrecen, Hungary

ORCID: 0000-0002-1157-4478

E-mail: kata.mezol@gmail.com

Assoc. Prof. Dr. Ferenc MEZŐ

Eszterházy Károly Catholic University, Hungary

ORCID: 0000-0001-6261-8744

E-mail: ferenc.mezol@gmail.com

Abstract

Artificial intelligence (AI) is increasingly integrated into education, yet its use in special education remains limited. The presentation serves a dual purpose: First, it aims to identify and systematize those domains of special education and development in which the effectiveness of AI applications has already been supported by empirical evidence and practical implementations. These domains were categorized along the following dimensions: 1) personalized learning and adaptive instructional methodologies; 2) the development of communication and social competences; 3) AI-based assistive technologies and accessibility solutions; 4) the role of AI in early diagnostics and intervention; and 5) opportunities for AI-supported teacher assistance in designing and implementing individualized educational and developmental plans. Secondly, the results of an empirical investigation conducted in Hungary will be presented, which sought to explore the attitudes and experiences of prospective special education teachers (n=157) regarding the pedagogical use of AI. Data were collected via questionnaires and analyzed using SPSS, applying cross-tabulations, chi-square (χ^2) tests, and frequency analyses. Only 18.5% of participants had prior experience with AI tools specifically related to special education. Most viewed AI as more applicable outside classroom contexts (e.g., gaming, administration). No significant age-related differences were observed in willingness to use AI: 59.7% of respondents under 24 and 65% of those over 24 considered AI tools necessary for practice. However, overall knowledge about AI technologies was notably low and uncertain, indicating an urgent need for targeted teacher training and professional development programs focusing on AI integration. The presentation highlights that while openness and acceptance toward AI are already observable among students of special education, there remains a considerable deficit in actual competence development and knowledge acquisition. Addressing this gap is essential for fostering innovative and technologically grounded advancements in future.

Keywords: Artificial intelligence, special education, personalized learning, adaptive education, skills development, assistive technologies

Pedagogical Potential of Digital Activities with Canva in Preschool Values Education

Bihter Zümrüt DİKER

Master's Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, School of Graduate Studies, Türkiye
E-mail: bhtrkaya@gmail.com

Umut İbrahim GÜNAY

Master's Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, School of Graduate Studies, Türkiye
ORCID: 0009-0006-1295-0961
E-mail: umutg3071@gmail.com

Prof. Dr. Salih Zeki GENÇ

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye
ORCID: 0000-0002-6839-8284
E-mail: szgenc@yahoo.com

Abstract

The rapid integration of digital technologies into early childhood education has created new learning opportunities for the transmission of values. Values acquired in the preschool period are critical for social-emotional development and cultural identity formation. This study examines how Canva-based digital activities contribute to the transmission of values in preschool and how visual, audio, and interactive tools support children's social-emotional, and cultural development. Screenshots of digital stories and activities created on Canva were used as data sources. The theoretical framework is built on digital pedagogical principles, multimedia learning theory, and social learning theory. Qualitative document analysis was employed, and Canva screenshots were analyzed through content analysis. The analysis included identifying value themes, evaluating audiovisual supports, and examining interactive elements. The findings indicate that Canva activities effectively integrated values with both visual and textual elements, with a particular emphasis on social-emotional skills such as empathy, sharing, and responsibility. Canva's interactive and multimedia features facilitate children's understanding and internalization of values. The study highlights that Canva-based digital activities are a powerful tool for transmitting values in early childhood and demonstrate the pedagogical potential of digital media.

Keywords: Preschool Education, Values, Values Education, Technology, Canva

Okul Öncesi Değerler Eğitiminde Canva ile Dijital Etkinliklerin Pedagojik Potansiyeli

Bihter Zümrüt DİKER, Umut İbrahim GÜNAY, Prof. Dr. Salih Zeki GENÇ

Özet

Dijital teknolojilerin erken çocukluk eğitimine hızlı entegrasyonu, değerlerin aktarımına yönelik yeni öğrenme fırsatları yaratmıştır. Okul öncesi dönemde kazanılan değerler, sosyal-duygusal gelişim ve kültürel kimlik oluşumu açısından kritik öneme sahiptir. Bu çalışma, Canva tabanlı dijital etkinliklerin okul öncesi dönemde değer aktarımına nasıl katkı sağladığını ve görsel, işitsel ve etkileşimli araçların çocukların sosyal-duygusal ve kültürel gelişimini nasıl desteklediğini incelemektedir. Veri kaynağı olarak Canva üzerinde oluşturulmuş dijital hikâyeler ve etkinliklerin ekran görüntüleri kullanılmıştır. Kuramsal çerçeve, dijital pedagojik ilkeler, çoklu ortam öğrenme kuramı ve sosyal öğrenme kuramı üzerine inşa edilmiştir. Yöntem olarak nitel doküman analizi benimsenmiş ve Canva ekran görüntüleri içerik analizi yoluyla incelenmiştir. Analiz, değer temalarının belirlenmesi, görsel-işitsel desteklerin değerlendirilmesi ve etkileşimli öğelerin incelenmesini içermektedir. Bulgular, Canva etkinliklerinin değerleri hem görsel hem metinsel öğelerle etkili biçimde bütünleştirdiğini, empati, paylaşma ve sorumluluk gibi sosyal-duygusal becerilerin özellikle vurgulandığını göstermektedir. Canva'nın etkileşimli ve çoklu ortam özellikleri, çocukların değerleri anlamasını ve içselleştirmesini kolaylaştırmaktadır. Çalışma, Canva tabanlı dijital etkinliklerin erken çocuklukta değer aktarımında güçlü bir araç olduğunu ve dijital medyanın pedagojik potansiyelini ortaya koyduğunu vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Okul Öncesi Eğitim, Değer, Değerler Eğitimi, Teknoloji, Canva

Accounting Student Intention to Use Artificial Intelligence (AI) in Accounting and Finance Activities: A Theory of Planned Behavior Approach (Evidence From Indonesia)

Nabila Tijani Tharifah

Department of Accounting, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan, Indonesia

**Corresponding Author E-mail : nabilatijani@unimed.ac.id*

Sakina Balqis

Department of Accounting, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan, Indonesia

Muh Ainul Yaqin

Department of Accounting, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan, Indonesia

Al Wahfi Sipahutar

Department of Accounting, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan, Indonesia

Choms Gary Ganda Tua Sibarani

Department of Accounting, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan, Indonesia

Abstract

The advancement of Artificial Intelligence (AI) has brought transformative changes to accounting and finance, enabling automation, predictive analytics, and intelligent decision-making that enhance accuracy and efficiency. In higher education, particularly within accounting programs, AI applications such as ChatGPT, Excel Copilot, MindBridge, and QuickBooks AI have become integral to learning and data analysis processes. However, students' intention to adopt AI remains diverse, shaped by their personal attitudes, social expectations, and perceived control over the technology. Guided by the Theory of Planned Behavior (TPB), this study explores the underlying factors influencing accounting students' intention to use AI in academic and professional contexts through a qualitative case study involving 37 students from Universitas Negeri Medan. Data were collected using open-ended essay questions and follow-up interviews focusing on three TPB constructs—attitude toward the behavior, subjective norm, and perceived behavioral control. The findings indicate that students generally hold a positive attitude toward AI, perceiving it as a useful and efficient learning aid that enhances comprehension of complex accounting concepts. Social influences from peers and lecturers, along with high perceived behavioral control, further strengthen their intention to use AI responsibly. Nevertheless, ethical and technical concerns persist, emphasizing the need for reflective and critical use of AI in learning. Overall, this study concludes that accounting students demonstrate a strong and ethically aware intention to integrate AI into their academic activities. The research highlights that effective AI adoption in accounting education requires not only technological competence but also digital literacy and ethical mindfulness, positioning AI as a tool for collaborative rather than substitutive intelligence.

Keywords: Artificial Intelligence, Accounting Education, Theory of Planned Behavior, Behavioral Intention, Digital Ethics

Muhasebe Öğrencilerinin Muhasebe ve Finans Faaliyetlerinde Yapay Zekayı (YZ) Kullanma Niyeti: Planlanmış Davranış Teorisi Yaklaşımı (Endonezya'dan Kanıtlar)

Nabila Tijani Tharifah, Sakina Balqis, Muh Ainul Yaqin, Al Wahfi Sipahutar, Choms Gary Ganda Tua Sibarani

Özet

Yapay Zekâ'nın (Artificial Intelligence – AI) gelişimi, muhasebe ve finans alanlarında otomasyon, öngörücü analizler ve akıllı karar destek sistemleri aracılığıyla doğruluk ve verimliliği artırarak dönüştürücü değişiklikler yaratmıştır. Yükseköğretimde, özellikle muhasebe programlarında ChatGPT, Excel Copilot, MindBridge ve QuickBooks AI gibi yapay zekâ uygulamaları, öğrenme ve veri analizi süreçlerinin ayrılmaz bir parçası hâline gelmiştir. Ancak öğrencilerin AI kullanma niyetleri; bireysel tutumları, sosyal beklentiler ve teknolojiyi kontrol etme algıları tarafından farklı şekillerde etkilenmektedir. Planlı Davranış Teorisi (Theory of Planned Behavior – TPB) çerçevesinde gerçekleştirilen bu çalışma, muhasebe öğrencilerinin akademik ve profesyonel bağlamlarda AI kullanma niyetlerini etkileyen temel faktörleri incelemektedir. Araştırma, nitel bir vaka çalışması yaklaşımı kullanılarak Universitas Negeri Medan'dan 37 öğrenci ile yapılmıştır. Veriler, üç temel TPB yapısına —davranışa yönelik tutum, öznel norm ve algılanan davranış kontrolü— odaklanan açık uçlu deneme soruları ve takip görüşmeleri aracılığıyla toplanmıştır. Bulgular, öğrencilerin genel olarak AI kullanımına karşı olumlu bir tutuma sahip olduklarını ve AI'yı karmaşık muhasebe kavramlarını anlamayı kolaylaştıran, etkili ve verimli bir öğrenme aracı olarak gördüklerini ortaya koymaktadır. Sosyal etkiler (arkadaşlar ve öğretim üyeleri) ile yüksek algılanan davranış kontrolü, öğrencilerin AI'yı sorumlu bir şekilde kullanma niyetlerini daha da güçlendirmektedir. Bununla birlikte, etik ve teknik konularla ilgili endişeler devam etmekte olup, AI'nın öğrenme süreçlerinde eleştirel ve bilinçli bir şekilde kullanılmasının gerekliliğini vurgulamaktadır. Sonuç olarak, bu çalışma muhasebe öğrencilerinin akademik faaliyetlerinde AI'yı entegre etme konusunda güçlü ve etik bir farkındalığa sahip olduklarını göstermektedir. Etkili bir AI benimsemesinin, yalnızca teknolojik yeterliliği değil, aynı zamanda dijital okuryazarlığı ve etik farkındalığı da gerektirdiği ve AI'nın ikame edici değil, iş birliğine dayalı bir zekâ aracı olarak görülmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Muhasebe Eğitimi, Planlı Davranış Teorisi, Davranışsal Niyet, Dijital Etik.

An Examination of Classroom Teachers' Views on the Türkiye Century Education Model (TYMM)

Mustafa TAŞKIN

Master's Student, Dokuz Eylül University

E-mail: mutaskin98@gmail.com

Ezgi ÖZMEN

Master's Student, Dokuz Eylül University

E-mail: ezo.ozmenn@gmail.com

Ecrin ÖZKAN

Master's Student, Dokuz Eylül University

E-mail: ecrnzkann@hotmail.com

Aleyna HACİOĞLU

Master's Student, Dokuz Eylül University

E-mail: aleynahacioglu.25@gmail.com

Prof. Dr. Tuncay CANBULAT

Dokuz Eylül Üniversitesi, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0001-6616-194

E-mail: tuncay.canbulat@deu.edu.tr

Abstract

The *Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli* (TYMM) is a comprehensive educational framework enacted in 2024 that restructures the national curriculum in line with its philosophical foundations, skill domains, and contemporary learning concepts. The model offers a holistic orientation to instructional practices by centering concepts such as “learning outcomes,” “learning evidence,” and “differentiation,” along with the skills, values, and dispositions described in its Common Text. In this context, teacher perspectives constitute a critical data source for determining the level of understanding of the concepts included in the model, the reflections of the program on classroom practices, and the strengths and weaknesses encountered during implementation. This study aims to reveal classroom teachers' knowledge levels regarding the concepts introduced in TYMM, the extent to which these concepts are reflected in classroom practices, and their perceptions of the model's strengths and weaknesses. The research was designed using an explanatory sequential mixed-methods approach, and the quantitative phase employed a Post-Test Model. Classroom teachers working at grades 1 through 4 across Türkiye were reached through random sampling. Quantitative data were collected using the “Survey on Classroom Teachers' Views on the Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli” and a personal information form, while qualitative data were gathered through a semi-structured interview protocol. Within this framework, the study offers recommendations aimed at strengthening teacher training, school-based professional development, and implementation guidance to enhance the effectiveness of the model. Data collection is still ongoing, and the findings will be presented at the related symposium.

Keywords: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM), Teacher Views, Curriculum Implementation, Conceptual Knowledge in Education, Classroom Teaching.

Sınıf Öğretmenlerinin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeline İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Mustafa TAŞKIN, Ezgi ÖZMEN, Ecrin ÖZKAN, Aleyna HACİOĞLU,
Prof. Dr. Tuncay CANBULAT

Özet

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM), 2024 yılında yürürlüğe giren ve öğretim programlarını felsefi temelleri, beceri alanları ve çağdaş öğrenme kavramları doğrultusunda yeniden düzenleyen kapsamlı bir eğitim yaklaşımıdır. Model; ortak metinde tanımlanan beceriler, değerler ve eğilimler ile öğretim sürecine ilişkin “öğrenme çıktısı”, “öğrenme kanıtı” ve “farklılaştırma” gibi kavramları merkeze alarak öğretim uygulamalarında bütüncül bir yönelim sunmaktadır. Bu bağlamda öğretmen görüşleri; modelde yer alan kavramların anlaşılma düzeyini, programın sınıf uygulamalarına yansımalarını ve uygulamada karşılaşılan güçlü–zayıf yönleri belirlemede kritik bir veri kaynağıdır. Bu çalışma, sınıf öğretmenlerinin TYMM’de yer alan kavramlara ilişkin bilgi düzeylerini, modelin sınıf içi uygulamalarına yansımalarını ve güçlü–zayıf yönleri yönelik algılarını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Araştırma, açıklayıcı sıralı karma yöntem deseninde tasarlanmış olup, nicel aşamada Son Test Modeli kullanılmıştır. Türkiye genelinde rastgele örnekleme yöntemiyle 1., 2., 3. ve 4. sınıf düzeylerinde görev yapan sınıf öğretmenlerine ulaşılmıştır. Nicel veriler, “Sınıf Öğretmenlerinin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeline İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi Anketi” ve kişisel bilgi formu aracılığıyla; nitel veriler ise yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmaktadır. Bu çerçevede çalışma, modelin etkililiğini artırmak amacıyla öğretmen eğitimi, okul temelli profesyonel gelişim ve uygulama rehberliğinin güçlendirilmesine yönelik öneriler sunmaktadır. Veri toplama süreci hâlen devam etmekte olup, elde edilecek bulgular ilgili sempozyumda sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM), Öğretmen Görüşleri, Program Uygulamaları, Eğitimde Kavramsal Bilgi, Sınıf Öğretmenliği

Can Education Be Conceived Outside of Evaluation?

Lecturer Yenny Andrea Gutiérrez Toro

University of Manizales, Colombia

ORCID: 0009-0008-3569-4248

E-mail: yennyandrea@umanizales.edu.co

Abstract

The question about the possibility of an education detached from evaluation makes it possible to problematize a central component of school life: what counts as learning, who determines its value, and how the educational experience is shaped. Recent literature suggests that it is not possible to understand education without critically examining the role that evaluation has assumed in contemporary educational systems. As Tiburcio Moreno warns, evaluation has for decades been a practice loaded with tensions and contradictory meanings, to the point that “teaching does not automatically lead to learning,” and therefore teachers require a solid theoretical foundation to guide their evaluative practice. This discussion expands when recognizing that evaluation may operate in multiple ways: as a tool of control, as a feedback mechanism, or as an experience that enables self-regulation. Within this framework, the proposal of assessment for learning emphasizes that its essential purpose is not to measure, but rather to “help students identify their areas of opportunity, without generating stress or wear, treating them as persons.” Thus, evaluation ceases to be an act done to the student and becomes a process built with them. Beyond imagining an education without evaluation, this presentation invites us to envision pedagogical practices where evaluation no longer occupies a punitive role and instead is reintegrated as an opportunity for dialogue, learning, and emancipation. This requires transforming the imaginary of control and acknowledging, as Anijovich proposes, that the student can “make key decisions” about their own learning process and develop metacognitive abilities to learn how to learn. Therefore, thinking about education outside of evaluation does not imply eliminating it, but rethinking it to resignify it—allowing evaluation to shift from the realm of judgment to the territory of understanding, reflection, and the collective construction of learning.

Keywords: Formative and authentic assessment, teaching and learning, metacognition.

The Teacher in the School without Distinction

Asst. Prof. Dr. Claudia Patricia Jiménez Guzmán

Universidad de Manizales, Colombia

ORCID: 0000-0003-0897-3619

E-mail: pjimenez@umanizales.edu.co

Abstract

Inclusive education represents a crucial challenge for democracies, which must foster respect for diversity through flexible pedagogies that acknowledge and empower the diversity inherent in the classroom. Currently, it is a process aiming for the participation of all students and the reduction of exclusion. In Latin America, its development has been uneven, underscoring the need to understand its history and its influence on educational policies. To achieve genuine changes in the educational context, it is fundamental for teachers to hold a broader concept of inclusion and recognize their role in the school "without distinction." This enables them to generate pedagogical practices that are situated, relational, and in motion, while being flexible and accommodating to the particularities of the educational community. The objective of this research was to unveil the understandings and practices regarding inclusion held by primary basic education teachers in the South-Central zone of Caldas, Colombia. This study was framed within qualitative research, employing a hermeneutic and phenomenological approach. The working unit consisted of 52 primary basic education teachers, to whom data collection techniques such as interviews, action-research, and participatory observations were applied. The paper highlights that, in recent decades, inclusion has gained significance, demanding that schools transform their organization and methods to reduce inequalities and achieve a truly inclusive school, in community. In the words of Stainback and Stainback (2015), in an inclusive classroom, community, acceptance, and collaboration are fundamental. The research results revealed three categories of meaning: 1. "A Meaningful Act: Being a teacher": The teacher is the engine of change, connecting the school with the students' context. 2. "Construction of Situated Experience": It is recognized that the transition from integration to inclusion has been a crucial advancement toward a more humane education. 3. "Classrooms in Motion: The Given, Giving Itself, and Yet to Be Given": The inclusive classroom is a dynamic educational environment, characterized by interaction, listening, and reflection.

Keywords: Education, Inclusion, Pedagogical Practices, Teachers.

Relational Aesthetics and Musical Accessibility: Contributions of Tiphlo-Musicography to the Training of Blind Musicians

Asst. Prof. Dr. Leandro Ceballos Henao

Corporación Universitaria Minuto de Dios – UNIMINUTO

ORCID: 0000-0002-8082-4506

E-mail: Leandro.ceballos@uniminuto.edu

Abstract

This presentation emerges from the results of the doctoral dissertation titled “Braille Musicography in the Interaction of Blind People with Music: An A/R/Tographic Approach”. Its objective was to understand how Tiphlo-Musicography reproduces a relational aesthetic through enaction and haptic perception in the musical practices and discourses of blind musicians. In this instance, the relationship between tiphlo-musicography and haptic perception in the experiences of blind musicians becomes a subject of study that seeks to trace rhizomatic pathways. The research is grounded in A/R/Tography, which integrates artistic (Art), research (Research), and teaching (Teacher) processes in a balanced manner. Through this approach, insights were reached regarding the contributions of tiphlo-musicography to the training of blind musicians from the perspective of relational aesthetics as a means of ensuring accessibility in music, both in creative and educational processes. Among the co-creation processes and insights achieved, the valuable role of tiphlo-musicography is highlighted as a way to shape an aesthetics of inclusivity, enabling the aesthetic processes of blind musicians to be framed around autonomy, independence, and enjoyment.

Keywords: visual disability, accessibility, inclusive music education, Tiphlo-Musicography, A/R/Tography.

The Art of Being Human...

Pedro Néstor Ibáñez

Inpatient Service of the Dr. Carolina Tobar García Children's and Adolescent Hospital

El Hilo de Ariadna Assistance Center, Home and Day Center

Buenos Aires, Argentina

ORCID: 0009-0003-0834-3307

E-mail: pedroibanhez@gmail.com

Ana Lucía Villar

Inpatient Service of the Dr. Carolina Tobar García Children's and Adolescent Hospital

El Hilo de Ariadna Assistance Center, Home and Day Center

Buenos Aires, Argentina

ORCID: 0009-0001-3251-5952

E-mail: villarnaser@gmail.com

Abstract

It is important to clarify that most of the children we work with in the Inpatient Service of the Hospital present with severe neuroses, psychoses, and autism, in some cases with organic involvement and in most with concomitant socio-familial problems. We live in a world lacking love and sick with "civilization." Our professionals are trained from a deficit perspective, practicing therapies of silencing and exile (of the other) through their confinement. We offer a solidarity-based alternative through art. The "El Plumero Mágico" (The Magic Feather) Theater Company, made up of children and teenagers in the residential care facility, provides a space for encounter where we connect with those silenced by the authoritarian pedantry of totalitarian knowledge, as expressed in the diagnoses of manuals (DSM-5). We uphold an ecology of mutual recognition of the many other ways of being. In our theater creation sessions, our young people have openly told us, "If I tell you something, I can count on you." We learned from our young people that relying on someone is a form of care that is cyclical, that always returns, that includes and is the essence of the "Art of being human."

Keywords: Being, Exist, Diversity, Inclusion, Art.

The Paradox of Assessment in Turkish National Education: Centralized Exams versus Alternative Assessment Approaches

Dr. Gökhan GÜNAY

Yeniceköy Primary School, Ministry of National Education

ORCID: 0000-0002-1430-9186

E-mail: gunay_gokhan17@hotmail.com

Abstract

The centralized exams administered in Türkiye (Higher Education Institutions Exam [YKS], High School Entrance Exam [LGS]) directly affect both teaching processes and assessment practices. This situation limits teachers' methods of evaluating students' academic achievement and development, reinforcing a traditional exam-oriented culture. On the other hand, contemporary educational perspectives require assessing not only students' cognitive skills but also 21st-century skills such as critical thinking, problem-solving, creativity, and collaboration. Alternative assessment methods such as portfolios, project assignments, and performance tasks respond to this need. Although the prepared curricula include alternative assessment tools, centralized exams based on outcome-oriented evaluation create a significant paradox in Turkish National Education. This study aims to evaluate the paradox between LGS and alternative assessment methods from the perspective of 8th-grade middle school teachers. The research was designed using a case study approach, one of the qualitative research methods. Data were collected through semi-structured interviews with teachers. The findings indicate that although teachers recognize the pedagogical value of alternative methods, factors such as the pressure of LGS, the intensive curriculum, and time constraints prevent them from adequately implementing these methods in the classroom. Consequently, 8th-grade middle school teachers find themselves caught between the pressure of centralized exams and contemporary assessment approaches. Based on teachers' views, the study emphasizes the necessity of reducing the dominance of centralized exams, improving assessment literacy, and developing strategies that support the feasibility of alternative methods.

Keywords: Assessment, Centralized Exams, Alternative Assessment Methods, Middle School Teachers.

Türk Milli Eğitiminde Ölçme-Değerlendirme Paradoksu: Merkezi Sınavlara Karşılık Alternatif Ölçme Değerlendirme Yaklaşımı

Dr. Gökhan GÜNAY

Özet

Türkiye’de uygulanan merkezi sınavlar (Yükseköğretim Kurumları Sınavı [YKS], Liselere Giriş Sınavı [LGS]) hem öğretim süreçlerini hem de ölçme-değerlendirme uygulamalarını doğrudan etkilemektedir. Bu durum, öğretmenlerin öğrencilerin akademik başarısını ve gelişimlerini değerlendirme yöntemlerini sınırlamakta ve geleneksel sınav odaklı bir kültürün pekişmesine yol açmaktadır. Öte yandan, güncel eğitim anlayışı, öğrencilerin bilişsel becerilerinin yanı sıra eleştirel düşünme, problem çözme, yaratıcılık ve işbirliği gibi 21. yüzyıl becerilerini de değerlendirmeyi gerektirmektedir. Portfolyo, proje ödevleri ve performans görevleri gibi alternatif ölçme-değerlendirme yöntemleri bu ihtiyaca yanıt vermektedir. Hazırlanan öğretim programları her ne kadar alternatif ölçme değerlendirme araçlarını içerse de sonuca dayalı ölçme-değerlendirme anlayışına dayanan merkezi sınavlar Türk Milli Eğitimi’nde belirgin bir paradoks oluşturmaktadır. Bu çalışmada, ortaokul 8. sınıf öğretmenlerinin bakış açısı temel alınarak LGS ile alternatif ölçme-değerlendirme yöntemleri arasındaki paradoksun değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Araştırma nitel çalışma yöntemlerinden durum çalışması ile desenlenmiştir. Veriler öğretmenlerle yapılan yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Bulgular, öğretmenlerin alternatif yöntemlerin pedagojik değerini kabul etmekle birlikte, LGS baskısı, yoğun müfredat ve zaman kısıtları gibi etkenler nedeniyle bu yöntemleri sınıf ortamında yeterince uygulayamadıklarını göstermektedir. Sonuç olarak, ortaokul 8. sınıf öğretmenleri ölçme-değerlendirme süreçlerinde merkezi sınavların baskısı ile çağdaş ölçme-değerlendirme yaklaşımları arasında sıkışmış durumdadır. Çalışma, öğretmenlerin görüşlerine dayanarak merkezi sınav ağırlığının azaltılması, ölçme-değerlendirme okuryazarlığının artırılması ve alternatif yöntemlerin uygulanabilirliğini destekleyecek stratejilerin geliştirilmesi gerekliliğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ölçme-Değerlendirme, Merkezi Sınavlar, Alternatif Ölçme-Değerlendirme Yöntemleri, Ortaokul Öğretmenleri.

The Impact of Educational Applications and the Role of Teachers in the Development of Critical and Creative Skills of Children in Primary Education (Grades I–III)

Assoc. Prof. Dr. Agron ILJAZI

Faculty of Pedagogy, University of Tetova, North Macedonia

ORCID: 0009-0000-6608-6095

Corresponding author E-mail: agron.iljazi@unite.edu.mk

Assoc. Prof. Dr. Jehona REXHEPI ILJAZI

Faculty of Philology, University of Tetova, North Macedonia

ORCID: 0009-0008-5864-2301

Abstract

The pandemic and subsequent lockdowns were crucial in accelerating the development and implementation of educational applications. Online learning materials have become highly significant in the modern educational landscape, transforming how students learn and develop their skills. This research involved 100 teachers working with students in grades I–III. A random sampling method was used to select participants. The sample included teachers with diverse professional experiences, educational backgrounds, and work contexts (urban and rural schools). This diversity was intentional and necessary to comprehensively assess how professional preparation, experience, attitudes toward technology, and contextual factors influence teachers' perceptions of the use of educational application. The data were analyzed using a quantitative approach, specifically through Pearson's correlation analysis, which allows for assessing the statistical relationship between two variables. This technique was selected as the most appropriate method since the study aims to determine whether a relationship exists, and the nature of that relationship, between the use of educational applications and the development of critical and creative skills among primary school students (grades I-III). This direct analytical approach throughout the application ensures methodological coherence, clarity of interpretation, and alignment with the research objectives. The results of this analysis will support data-driven conclusions regarding the impact of educational applications on the cognitive and creative development of primary school students.

Keywords: Educational applications, learning process, learning experiences, development of critical skills, creativity, students, teachers, primary education, digital learning, digital platforms.

Examining Digital Game Addiction among Gifted Middle School Students

Ayşe Neva DORUK

Project Student, Gürsu Science and Art Center, Türkiye

ORCID: 0009-0001-6794-3754

E-mail: anevadrk@gmail.com

Miray YAVUZ

Project Student, Gürsu Science and Art Center, Türkiye

ORCID: 0009-0003-2994-4478

E-mail: miray1504yavuz@gmail.com

Dr. Alper AYTAÇ

Classroom Teacher, Gürsu Science and Art Center, Türkiye

ORCID: 0000-0002-5087-8482

E-mail: alperaytac10@gmail.com

Abstract

Recent advancements in technology have accelerated significantly in recent years, introducing a variety of technological tools into human life. While these developments bring numerous advantages, they also present certain drawbacks. One notable concern is digital game addiction, which is particularly prevalent among younger students. A review of the literature reveals that studies examining digital game addiction specifically in gifted students are very limited. Therefore, the present study aims to investigate digital game addiction among gifted middle school students. The study employed a survey model. The sample consisted of 94 gifted middle school students attending a Science and Art Center in Bursa during the fall semester of the 2025–2026 academic year. A convenience sampling method was used due to accessibility considerations. Data were collected using a Likert-type scale. Prior to data analysis, the suitability of the data for normality assumptions was assessed. The analysis indicated that the data were normally distributed, justifying the use of parametric tests. Accordingly, descriptive statistics (arithmetic mean and standard deviation) and independent-samples t-tests were employed in the analysis. The findings revealed that digital game addiction among gifted middle school students was at a “very low” level. Additionally, digital game addiction significantly differed by gender, with female students exhibiting lower levels of addiction compared to males. No significant differences were found in digital game addiction based on whether students owned a personal mobile phone.

Keywords: Gifted students, middle school students, digital game addiction

Üstün Yetenekli Ortaokul Öğrencilerinin Dijital Oyun Bağımlılıklarının İncelenmesi

Ayşe Neva DORUK, Miray YAVUZ, Dr. Alper AYTAÇ

Özet

Teknolojide yaşanan gelişmeler son yıllarda hızını arttırmaktadır. Bu kapsamda birçok teknolojik araç, insan yaşamına girmektedir. Bu süreç, çeşitli avantaj ve dezavantajları beraberinde getirmektedir. Bu dezavantajlı durumlarından biri dijital oyun bağımlılığıdır. Bu durum özellikle küçük yaştaki öğrencilerde ağırlıklı olarak görülmektedir. İlgili literatürde yapılan taramada üstün yetenekli öğrencilerin dijital oyun bağımlılıklarına yönelik yapılan çalışmaların oldukça kısıtlı olduğu saptanmıştır. Bu bakımdan bu araştırmada üstün yetenekli ortaokul öğrencilerinin dijital oyun bağımlılıkları üzerine bir inceleme yapılması amaçlanmıştır. Araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini 2025-2026 eğitim öğretim yılının güz döneminde Bursa’da bir bilim ve sanat merkezinde öğrenim görmekte olan 94 üstün yetenekli ortaokul öğrencisi oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde kolay erişilebilirlik açısından uygun örnekleme yöntemi tercih edilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak Likert tipi bir ölçek kullanılmıştır. Verilerin analizine geçmeden önce normallik varsayımlarına uygunluğu incelenmiştir. Bu kapsamda yapılan analiz sonucunda verilerin normal dağıldığı varsayılmıştır. Bu yüzden parametrik testlerin kullanılmasına karar verilmiştir. Bu doğrultuda verilerin analizinde betimsel istatistik (aritmetik ortalama ve standart sapma) ve bağımsız t testi kullanılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre üstün yetenekli ortaokul öğrencilerinin dijital oyun bağımlılıklarının “çok düşük” düzeyde olduğu saptanmıştır. İkinci olarak üstün yetenekli öğrencilerin dijital oyun bağımlılıklarının cinsiyete göre anlamlı şekilde farklılaştığı saptanmıştır. Buna göre kız öğrencilerin dijital oyun bağımlılıkları daha düşük düzeydedir. Üçüncü olarak üstün yetenekli öğrencilerin dijital oyun bağımlılıklarının kendilerine ait cep telefonu olma değişkenine göre anlamlı şekilde farklılaşmadığı saptanmıştır.

Anahtar kelimeler: Üstün yetenekliler, ortaokul öğrencileri, dijital oyun bağımlılığı.

Analysis of Parents' Opinions on Their Self-Efficacy in Digital Parenting

Assoc. Prof. Dr. Sümeýra AKKAYA

Inönü University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-9942-9848

E-mail: sumeyra.akkaya@inonu.edu.tr

Nisa Nur BATÇIOĞLU

Inönü University, Institute of Educational Sciences, Türkiye

ORCID: 0009-0007-2341-4766

E-mail: nisanurbatcioglu@gmail.com

Merve BAŞKAYA

Inönü University, Institute of Educational Sciences, Türkiye

ORCID: 0009-0003-5486-7152

E-mail: mervebaskaya12@gmail.com

Beyza Nur DEMİREL

Inönü University, Institute of Educational Sciences, Türkiye

ORCID: 0009-0001-9509-6353

E-mail: beyzanurdemirel12@gmail.com

Merve MUTLU

Inönü University, Institute of Educational Sciences, Türkiye

ORCID: 0009-0007-7526-0295

E-mail: mutlumerve34@gmail.com

Abstract

Digital parenting refers to the guidance, supervision, and communication processes parents engage in to ensure their children use digital technologies safely, consciously, in a balanced manner, and in a developmentally supportive manner. Digital parenting is not merely supervision; it also includes open communication with the child, creating shared experiences, and guiding the child in developing responsible behaviors in the digital environment. The purpose of this study is to examine parents' perceptions of digital parenting self-efficacy in depth. The research question was structured as follows: "What are parents' views on their digital parenting self-efficacy?" A qualitative case study approach was adopted as the method; semi-structured interviews were conducted face-to-face with 20 parents. Data were analyzed using content analysis. Initial findings indicate that parents' digital parenting self-efficacy is shaped around three main themes: (1) Digital knowledge and control skills (understanding technology, setting limits, using filters), (2) Awareness of digital risks (cyberbullying, inappropriate content, privacy), and (3) Family communication and guidance (negotiation, shared use, role modeling). In conclusion, the study highlights the need for comprehensive digital awareness and guidance programs for parents. The research is currently being reported.

Keywords: Digital parenting, self-efficacy, digital addiction

Ebeveynlerin Dijital Ebeveynlik Özyeterlik Algılarına İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi

Doç. Dr. Sümeyra AKKAYA, Nisa Nur BATÇIOĞLU, Merve BAŞKAYA,
Beyza Nur DEMİREL, Merve MUTLU

Özet

Dijital ebeveynlik, ebeveynlerin çocuklarının dijital teknolojileri, güvenli, bilinçli, dengeli ve gelişimlerini destekleyecek şekilde, kullanmalarını sağlamak için yürüttükleri rehberlik, denetim ve iletişim süreçlerini ifade eder. Dijital ebeveynlik sadece denetim yapmak değildir; çocukla açık iletişim kurmayı, ortak kullanım deneyimleri oluşturmayı ve çocuğa dijital ortamda sorumlu davranışlar geliştirme konusunda rehberlik etmeyi içerir. Bu çalışmanın amacı, ebeveynlerin dijital ebeveynlik özyeterlik algılarına ilişkin görüşlerini derinlemesine incelemektir. Araştırma sorusu şu şekilde yapılandırılmıştır: “Ebeveynlerin dijital ebeveynlik özyeterlik algılarına ilişkin görüşleri nasıldır?” Yöntem olarak nitel araştırma durum çalışması yaklaşımı benimsenmiş; 20 ebeveyn ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yüz yüze gerçekleştirilmiştir. Veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Araştırmanın İlk bulguları, ebeveynlerin dijital ebeveynlik özyeterliğinin üç ana tema etrafında şekillendiğini göstermektedir: (1) Dijital bilgi ve kontrol becerileri (teknolojiyi anlama, sınır koyma, filtreleme kullanma), (2) Dijital risklere ilişkin farkındalık (siber zorbalık, uygunsuz içerik, mahremiyet), (3) Aile içi iletişim ve rehberlik (müzakere, ortak kullanım, rol model olma). Sonuç olarak çalışma, ebeveynlere yönelik kapsamlı dijital farkındalık ve rehberlik programlarına ihtiyaç bulunduğunu vurgulanmaktadır. Araştırmanın raporlaştırma süreci devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital ebeveynlik, özyeterlik, dijital bağımlılık

The Development and Accreditation of Counselor Education in Türkiye: The Establishment and Development of PDR-EPDAB

Prof. Dr. Ragıp ÖZYÜREK

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

E-mail: r.ozyurek@gmail.com

Prof. Dr. Nursel TOPKAYA

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

E-mail: nursel.topkaya@comu.edu.tr

Abstract

The purpose of this paper is to explain developments in the field of psychological counseling education and accreditation. The work carried out by the Council for Accreditation of Counseling and Related Educational Programs (CACREP) in the United States, which can be considered a pioneering organization in areas such as the supervision and accreditation of counselor education in Turkey, has been followed. The initial studies and the process of drafting standards related to this topic in our country were carried out by the Counseling and Guidance Education Programs Evaluation and Accreditation Unit (PDR-EPDAB) of the Turkish Association of Counseling and Guidance (Türk PDR Derneği). To this end, the Counselor Education Program Evaluation and Accreditation Commission was established in December 2019. Numerous counselor educators served on the commissions that were formed, and particular emphasis was placed on preparing standards related to practical courses. Before these commissions were established, a commission called the “core team” prepared draft standards regarding what the standards for undergraduate education should be, using CACREP standards. This facilitated the work of the commissions that were formed later. Following this summary, the latest work carried out by PDR-EPDAB and the current situation will be explained. PDR-EPDAB has been accredited twice by the Higher Education Quality Council (YÖKAK) in 2022 and 2024. The 2nd Symposium on Counselor Education, Supervision, and Accreditation was held. Accredited PDR programs were listed in the 2025 Higher Education Programs and Quotas Guide. Currently, faculty members, counselors, and students who wish to volunteer in institutional training and evaluation teams are provided with evaluator training. An evaluation team is formed from the evaluators who receive this training, and the accreditation procedures are carried out for undergraduate counselor education programs that apply for PDR-EPDAB accreditation.

Keywords: Counselor education, PDR-EPDAB, accreditation.

Türkiye’de Psikolojik Danışman Eğitiminin Gelişimi ve Akreditasyon: PDR-EPDAB’ın Kuruluş ve Gelişimi

Prof. Dr. Ragıp ÖZYÜREK, Prof. Dr. Nursel TOPKAYA

Özet

Bu bildirinin amacı psikolojik danışman eğitiminin gelişimi ve akreditasyon konusundaki gelişmelerin açıklanması ile ilgilidir. Türkiye’deki psikolojik danışman eğitiminin süpervizyonu ve akreditasyonu gibi konularda, öncü bir kuruluş olarak değerlendirebileceğimiz ABD’deki Council for Accreditation of Counseling and Related Educational Programs (CACREP) tarafından yürütülen çalışmalar izlenmiştir. Ülkemizde konuyla ilgili ilk çalışmalar ve standartların yazılması süreci Türk PDR Derneği Psikolojik Danışma ve Rehberlik Eğitimi Programlarını Değerlendirme ve Akreditasyon Birimi (PDR-EPDAB) tarafından yapılmıştır. Bu amaçla 2019 yılı, Aralık ayında Psikolojik Danışman Eğitimi Programlarını Değerlendirme ve Akreditasyonu Komisyonu kurulmuştur. Oluşturulan komisyonlarda çok sayıda psikolojik danışman eğitimcisi görev almış ve özellikle uygulamalı derslerle ilgili standartların hazırlanmasına önem verilmiştir. Bu komisyonlar henüz kurulmadan önce “çekirdek ekip” ismi verilen bir komisyon tarafından CACREP’in standartlarından yararlanılarak lisans eğitiminin standartlarının neler olacağı ile ilgili bir taslak standartlar hazırlanmıştır. Böylece, daha sonra oluşturulan komisyonların çalışmaları kolaylaştırılmıştır. Bu özetlemenin ardından da PDR-EPDAB tarafından yürütülen son çalışmalar ve geline durum anlatılacaktır. Yükseköğretim Kalite Kurulu (YÖKAK) tarafından PDR-EPDAB 2022 ve 2024 tarihlerinde 2 defa akredite edilmiştir. Psikolojik Danışman Eğitimi, Süpervizyonu ve Akreditasyonu Sempozyumlarının 2.’si yapılmıştır. 2025 yılı Yükseköğretim Programları ve Kontenjanları Kılavuzunda akredite edilen PDR programları yazılmıştır. Günümüzde anabilim dalı öğretim üyelerine kurum eğitimleri ve değerlendirme takımlarında gönüllü olarak görev almak isteyen öğretim üyesi, psikolojik danışman ve öğrencilere değerlendirici eğitimleri verilmektedir. Bu eğitimi alan değerlendiricilerden bir değerlendirme takımı oluşturulmakta ve PDR-EPDAB akreditasyonu için başvuran lisans düzeyindeki psikolojik danışman eğitimi programlarına başvuru yapan programların akreditasyon işlemleri gerçekleştirilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Psikolojik danışman eğitimi, PDR-EPDAB, akreditasyon.

Evidence from West Africa on the Interplay of Affective Behavioral Cognitive and Ethical Dimensions of AI Literacy in Ghanaian and Nigerian Universities

Kwasi Agyemang DUAH
University of Oulu, Finland
ORCID: 0009-0001-5458-2398
E-mail: kdagyemang17@gmail.com

Abstract

This study addresses the need for context-specific Artificial Intelligence (AI) literacy research in West Africa, confronting challenges such as interrelation of AI literacy dimensions, ethical concerns, and a scarcity of localized studies. It investigates AI literacy among university students in Ghana and Nigeria through a quantitative cross-sectional survey of 427 participants (n = 206 Ghana, n = 221 Nigeria). The investigation focuses on four interconnected dimensions from the ABCE framework: Affective (motivation, self-efficacy), representing emotional engagement with AI; Behavioral (collaboration, intentional use), reflecting active participation in AI-related tasks; Cognitive (knowledge, critical thinking), encompassing understanding and application of AI concepts; and Ethical, pertaining to awareness and commitment to AI's societal implications. Using partial least squares structural equation modeling (PLS-SEM), findings confirm that affective factors positively influence cognitive outcomes, mediated by behavioral engagement and ethical understanding. Notably, country differences do not significantly affect these relationships, thereby justifying the analysis of the combined dataset and highlighting shared patterns in AI literacy development across the two contexts. This consistency validates a common underlying mechanism for AI literacy development in these West African contexts. The study shows the importance of integrating technical AI skills with ethical principles, collaborative learning, and culturally appropriate strategies. Specifically, it offers actionable strategies for strengthening affective learning, designing collaborative behavioral interventions, embedding ethical reasoning into curricula, and contextualizing pedagogies for regional realities, thereby informing stakeholders on effective AI education in West Africa.

Keywords: AI literacy, affective dimension, behavioral dimension, cognitive dimension, ethical dimension.

An Examination of Graduate Theses on Brand Advocacy in Turkey: A Literature Review

Begüm ÖZDEMİR

*Master's Student, Çanakkale Onsekiz Mart University,
Interdisciplinary Digital Economy and Marketing, Türkiye
ORCID: 0009-0007-0550-2332.
E-mail: E-24439884004@ogr.comu.edu.tr*

Asst. Prof. Dr. Tanju GÜDÜK

*Çanakkale Onsekiz Mart University, Vocational School of Social Sciences, Türkiye
ORCID: 0000-0001-5349-7282
E-mail: tanjuguduk@comu.edu.tr*

Abstract

Brands position themselves not merely as representations of products or services but as social actors that influence individuals' values, self-perceptions, and experiences. In this context, brand ownership and advocacy behaviors gain meaning from a perspective that centers on individuals' pursuits of self-expression, social acceptance, and a sense of belonging. Brand advocacy is conceptualized as a phenomenon encompassing tendencies to defend, recommend, and support a brand positively. It is understood not solely through satisfaction but as a deeper process related to identity construction. In Turkey, there is a limited number of theses on this topic, and as of 2025, no recent comprehensive study is available. This study compiles theses on brand advocacy registered in the YÖK (Turkish Higher Education Council) Thesis Center for the period 2020–2024, based on studies initiated in 2020, and examines the findings from an individual-centered perspective. The humanist framework allows understanding consumers' tendencies to embrace and defend brands by focusing on their values and needs for self-expression. Accordingly, brand advocacy is examined through the perspective of Psychological Ownership Theory, which evaluates how the ownership of a brand by an individual influences advocacy behaviors. Among the fifteen theses reviewed, six are at the master's level and nine at the doctoral level. The research predominantly employed quantitative methods. The most frequently studied topics include brand experience, brand loyalty, purchase intention, and brand trust. Additionally, some studies addressed environmental sensitivity, green purchasing, and influencer marketing. Findings indicate that brand advocacy positively affects other variables both directly and indirectly. The studies primarily focus on the technology, automotive, tourism, and digital marketing sectors. In conclusion, compiling theses on brand advocacy within a humanist framework to provide a general assessment of variables, methods, and findings, while offering recommendations regarding limitations, demonstrates the original contribution of this study.

Keywords: Brand Advocacy, Psychological Ownership Theory, Humanism

Türkiye’de Marka Savunuculuğu Alanındaki Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi: Bir Literatür Araştırması

Begüm ÖZDEMİR, Dr. Öğr. Üyesi Tanju GÜDÜK

Özet

Markalar, bir ürün ya da hizmeti temsil etmenin ötesine geçerek bireylerin değerlerini, kimlik algılarını ve deneyimlerini etkileyen sosyal aktörler olarak konumlanmaktadır. Bu bağlamda, markaya yönelik sahiplenme ve savunma davranışları, bireyin kendini ifade etme, kabul görme ve aidiyet geliştirme arayışını merkeze alan bir perspektifle anlam kazanmaktadır. Marka savunuculuğu, markayı olumlu biçimde savunma, tavsiye etme ve destekleme eğilimlerini içeren bir olgu olarak ele alınırken, yalnızca memnuniyetle açıklanamayacak, kimlik inşasıyla ilişkili daha derin bir süreç olarak konumlanmaktadır. Türkiye’de bu konuda sınırlı sayıda tez bulunmakta olup, 2025 yılı itibarıyla güncel bir çalışmaya rastlanmamaktadır. Bu çalışma, 2020 yılında başlayan çalışmalar temel alınarak 2020–2024 döneminde YÖK Tez Merkezi’ne kayıtlı marka savunuculuğu tezlerini derlemekte ve bulguları bireyi merkeze alan bir perspektiften incelemektedir. Hümanist çerçeve, bireyin değerleri ve kendini ifade etme ihtiyaçlarını odağa alarak tüketicilerin markaları sahiplenme ve savunma eğilimlerini anlamaya imkân tanımaktadır. Bu doğrultuda marka savunuculuğu, Psikolojik Sahiplik Teorisi perspektifiyle ele alınmakta ve teori, markanın birey tarafından sahiplenilmesinin savunma davranışlarını nasıl etkilediğini değerlendirmektedir. İncelenen on beş tez çalışmasının altısı yüksek lisans, dokuzu doktora düzeyindedir. Araştırmalar ağırlıklı olarak nicel yöntemlerle yürütülmüştür. En sık çalışılan konular arasında marka deneyimi, marka bağlılığı, satın alma niyeti ve marka güveni bulunmaktadır. Bunun yanı sıra bazı araştırmalarda çevresel duyarlılık, yeşil satın alma ve influencer pazarlama konuları da çalışılmaktadır. Bulgular, marka savunuculuğunun diğer değişkenleri hem doğrudan hem dolaylı olarak olumlu etkilediğini göstermektedir. Çalışmaların teknoloji, otomotiv, turizm ve dijital pazarlama sektörlerine odaklandığı görülmektedir. Sonuç olarak, marka savunuculuğu alanındaki tezleri hümanist bir çerçevede bir araya getirerek değişkenler, yöntemler ve bulgulara ilişkin genel bir değerlendirme sunmak ve sınırlılıklarla ilgili öneriler geliştirmek, bu çalışmanın özgün değerini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Marka Savunuculuğu, Psikolojik Sahiplik Teorisi, Hümanizm

Evaluating Hotel Websites from A Humanist Perspective in the Context of Brand Hypocrisy

Beyza ÖZKAN

*Master's Student, Çanakkale Onsekiz Mart University,
Interdisciplinary Digital Economy and Marketing, Türkiye*

ORCID: 0009-0003-0822-2281

E-mail: 24439884003@ogr.comu.edu.tr

Asst. Prof. Dr. Tanju GÜDÜK

Çanakkale Onsekiz Mart University, Vocational School of Social Sciences, Türkiye

ORCID: 0000-0001-5349-7282

E-mail: tanjunguduk@comu.edu.tr

Abstract

Marketing, whose primary focus is to satisfy consumers' needs and desires, has evolved into a field that emphasizes human life alongside product improvement. Brands that support the consumer-centric nature of marketing adopt humanistic and value-adding approaches. In this context, although brands may embrace a comprehensive approach, their statements and actions can differ. Observing inconsistencies between the values communicated by brands in their messaging and their actual behaviors leads to brand hypocrisy. Situations where high claims are accompanied by low actions can result in a loss of consumer trust, weakening of brand image, and a decrease in brand equity. In this study, brand hypocrisy is examined through the lens of the top ten hotel brands with the highest brand value in 2024, as identified by Brand Finance, an independent international brand valuation firm. However, some brands listed among the highest-valued hotels in 2024 are sub-brands of other brands. Therefore, sub-brand hotels were excluded from the sample. Consequently, the five main global hotel brands with the highest brand value were included in the analysis. This approach ensured comparability and conceptual consistency in assessing brand hypocrisy. Brand hypocrisy was evaluated based on inconsistencies between the humanistic claims presented on the websites of the five hotel brands and the practices reported in their sustainability reports. In line with the literature, sub-themes and main themes were identified, and inter-coder reliability was ensured using a dual-coding technique. Corporate website content and sustainability reports of the sampled hotels were analyzed using content analysis. The data were quantified based on the identified themes through frequency and percentage calculations. The findings indicate that, across the hotels included in the study, action frequencies and percentages are higher than statement frequencies. In addition, the highest action frequencies were observed in the themes of social contribution and solidarity, as well as human-centeredness, while the lowest frequency was found in the theme of equality and inclusiveness. These findings reveal that the hotels' websites and sustainability reports exhibit low claims but high actions. In this context, it observed that the hotels avoid brand hypocrisy.

Keywords: Brand Hypocrisy, Humanism, Brand Communication

Marka İkiyüzlülüğü Bağlamında Otel Web Sitelerinin Hümanist Perspektifle Değerlendirilmesi

Beyza ÖZKAN, Dr. Öğr. Üyesi Tanju GÜDÜK

Özet

Odak noktası tüketicilerin istek ve ihtiyaçlarını gidermek olan pazarlama, günümüzde ürün iyileştirmenin yanı sıra insan yaşamına odaklanan bir alana dönüşmüştür. Pazarlamanın tüketici merkezli yapısını destekleyen markalar, hümanist ve değer katan yaklaşımları benimsemektedir. Bu bağlamda markalar, bütüncül bir yaklaşım benimsemiş olsalar da söylemleri ve eylemleri birbirinden farklılık gösterebilmektedir. Markaların marka iletişimde ve mesajlarında belirttiği değerler ile davranışları arasındaki tutarsızlık marka ikiyüzlülüğüne yol açmaktadır. Yüksek söylem ancak düşük eylem olduğu durumlarda tüketicide güven kaybı, marka imajının zayıflaması ve marka değerinin azalması olumsuz sonuçlara neden olmaktadır. Bu çalışma kapsamında marka ikiyüzlülüğü, uluslararası bağımsız marka değerlendirme kuruluşu olan Brand Finance'ın 2024 yılı itibariyle en yüksek marka değerine sahip ilk on otel markasını kapsamaktadır. Buna karşın, Brand Finance, 2024 yılı marka değeri en yüksek otel listesinde bulunan bazı markalar, listede bulunan markaların alt markalarıdır. Bu nedenle örneklem belirlenirken alt marka oteller kapsam dışı bırakılmıştır. Böylelikle dünya çapında marka değeri en yüksek beş ana marka örnekleme dahil edilmiştir. Sonuç olarak, marka ikiyüzlülüğünün değerlendirilmesinde karşılaştırabilirlik ve kavramsal bütünlük sağlanmıştır. Araştırmada marka ikiyüzlülüğü, beş otel markasının web sitelerinde sundukları hümanist söylemleri ile, sürdürülebilirlik raporlarında yer alan uygulamalar arasındaki tutarsızlık üzerinden değerlendirilmiştir. Literatür doğrultusunda alt tema ve ana temalar belirlenmiş, güvenilirlik sağlamak amacıyla ikili kodlama tekniği kullanılmıştır. Araştırmada, örnekleme dahil otellerin kurumsal web sitelerinde yer alan metinler ve sürdürülebilirlik raporları içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir. Veriler, belirlenen temalar doğrultusunda frekans ve yüzde değerleri üzerinden hesaplanmıştır. Elde edilen bulgular, çalışmaya dahil otellerde eylem frekanslarının ve yüzdelerinin, söylem frekans ve yüzlerinden yüksek olduğunu göstermektedir. Ayrıca tema bazında en yüksek eylem frekansına sahip sosyal katkı ve dayanışma ile insan merkezlilik temaları yer alırken, en düşük frekans eşitlik ve kapsayıcılık teması olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgular doğrultusunda, otellerin web siteleri ve sürdürülebilirlik raporlarında düşük söylem, yüksek eylem olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda, otellerin marka ikiyüzlülüğünden kaçındığı gözlemlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Marka İkiyüzlülüğü, Hümanizm, Marka İletişimi

Examining University Students' Digital Literacy and Online Privacy Perception Levels

Assoc. Prof. Dr. Fatih Mutlu ÖZBİLEN

*Çanakkale Onsekiz Mart University
Çanakkale Vocational School of Social Sciences, Türkiye
ORCID: 0000-0003-3187-0028
E-mail: fatihmutlu.ozbilen@comu.edu.tr*

Prof. Dr. İrfan BAŞKURT

*Istanbul University-Cerrahpasa
Hasan Ali Yucel Faculty of Education, Türkiye
ORCID: 0000-0003-0690-816X
E-mail: ibaskurt@iuc.edu.tr*

Abstract

The widespread adoption of digital technologies in education, communication, and every aspect of daily life has made it crucial for individuals to be able to navigate digital environments consciously and safely. Therefore, digital literacy is considered a fundamental competency that enables individuals to effectively use digital tools, critically evaluate digital content, and exhibit safe behavior in online environments. The intensive use of social media and various online platforms, in particular, has made individuals' awareness of online privacy and their perceptions of personal data protection a significant research topic. Since university students are one of the groups that actively use digital technologies, it is important to examine their digital literacy levels and their online privacy perceptions. The aim of this research is to examine the levels of digital literacy and online privacy perceptions of university students and to reveal the relationship between these two variables. The research was designed using a correlational survey model, one of the quantitative research methods. The study sample consisted of 175 university students studying in different departments. The "Digital Literacy Scale" and the "Online Privacy Awareness Scale" were used as data collection tools in the research. Descriptive statistics and correlation analyses were used in the analysis of the data. The research results revealed that university students have a high level of digital literacy awareness. The study also revealed that students scored highly on the attitudinal, technical, cognitive, and social sub-dimensions that constitute digital literacy. On the other hand, it has been determined that university students' online privacy perception is at a low level. The study revealed that students scored moderately high on the attention sub-dimension of online privacy, and low on the security perception and communication sub-dimensions. The study found a moderately positive and significant correlation between university students' digital literacy and their online privacy perceptions. According to the research findings, it is recommended that university students' awareness of online privacy be increased in order to develop conscious and safe behaviors in digital environments. In order to achieve this goal, organizing various training programs is considered important. Furthermore, the results are expected to shed light on new research in the areas of digital citizenship, digital ethics, and data security.

Keywords: Digital literacy, online privacy, university students.

Üniversite Öğrencilerinin Dijital Okuryazarlık ve Çevrimiçi Mahremiyet Algı Düzeylerinin İncelenmesi

Doç. Dr. Fatih Mutlu ÖZBİLEN, Prof. Dr. İrfan BAŞKURT

Özet

Dijital teknolojilerin eğitim, iletişim ve günlük yaşamın her alanında yaygınlaşması, bireylerin dijital ortamlarda bilinçli ve güvenli hareket edebilme becerilerini önemli hâle getirmiştir. Bu nedenle dijital okuryazarlık, bireylerin dijital araçları etkin kullanabilmesi, dijital içerikleri eleştirel biçimde değerlendirebilmesi ve çevrimiçi ortamlarda güvenli davranışlar sergileyebilmesi açısından temel bir yeterlik olarak görülmektedir. Özellikle sosyal medya ve çeşitli çevrimiçi platformların yoğun kullanımı, bireylerin çevrimiçi mahremiyet farkındalığını ve kişisel verilerin korunmasına yönelik algılarını da önemli bir araştırma konusu hâline getirmiştir. Üniversite öğrencileri dijital teknolojileri aktif biçimde kullanan gruptan biri olduğundan, bu öğrencilerin dijital okuryazarlık düzeyleri ile çevrimiçi mahremiyet algılarının incelenmesi önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin dijital okuryazarlık ve çevrimiçi mahremiyet algı düzeylerini incelemek ve bu iki değişken arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modelinde tasarlanmıştır. Araştırmanın örneklemini farklı bölümlerde öğrenim gören 175 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Dijital Okuryazarlık Ölçeği” ile “Çevrimiçi Mahremiyet Farkındalık Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler ve korelasyon analizlerinden yararlanılmıştır. Araştırma sonucunda üniversite öğrencilerinin dijital okuryazarlık algılarının yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca öğrencilerin dijital okuryazarlığı oluşturan tutum, teknik, bilişsel ve sosyal alt boyutlarından da yüksek düzeyde puan aldıkları ortaya çıkmıştır. Diğer taraftan üniversite öğrencilerinin çevrimiçi mahremiyet algılarının ise düşük düzeyde olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin çevrimiçi mahremiyeti oluşturan dikkat alt boyutundan orta düzeyde; güvenlik algısı ve iletişim alt boyutlarından ise düşük düzeyde puanlar aldıkları ortaya çıkmıştır. Araştırmada üniversite öğrencilerinin dijital okuryazarlık ve çevrimiçi mahremiyet algıları arasında orta düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunduğu saptanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre üniversite öğrencilerinin dijital ortamlarda bilinçli ve güvenli davranışlar geliştirmelerine yönelik çevrimiçi mahremiyet algılarının artırılması önerilmektedir. Bu amacın gerçekleştirilebilmesi için ise çeşitli eğitimler düzenlenmesi önemli görülmektedir. Ayrıca elde edilen sonuçların dijital vatandaşlık, dijital etik ve veri güvenliği konularında yapılacak yeni araştırmalara ışık tutması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital okuryazarlık, çevrimiçi mahremiyet, üniversite öğrencileri.

Transforming Business English Instruction: Adopting Tailored Artificial Intelligence Solutions for Teaching English to Business Students

Prof. Dr. Bendaoud NADIF

ESEF, Sultan Moulay Slimane University, Morocco

ORCID: 0000-0001-6278-1808

E-mail: nadif1bendaoud@gmail.com

Abstract

The ever-changing business landscape demands educators to incorporate advanced technologies into teaching methods for the best preparation of students for the future workforce. Among these cutting-edge technologies, artificial intelligence (AI) has emerged as a game-changer, bringing innovative solutions to elevate learning experiences. This paper aims to explore digital learning experiences for Business English students (BES). To gather insights, a survey was conducted with master students (N= 85), and descriptive results were analyzed and interpreted. Open questions in the survey were employed to gather students' opinions on AI and the role of the Business English professor. The findings revealed several key principles: 1) A personalized Learning whereby AI adapts to individual students' needs, tailoring content and pacing to optimize learning outcomes. 2) Digital and artificial tutoring supported by AI tools which provide real-time feedback, helping students improve their language proficiency and communication abilities. This research implies that by integrating AI into the curriculum, educators can offer customized learning experiences that cater to each student's unique needs and learning styles. These adaptive learning systems can pinpoint areas of weakness and provide personalized instructional material to help students overcome difficulties and preserve their autonomy. This will allow professors to allocate greater time to scholarly pursuits and research-centric endeavours.

Keywords: Business English instruction, business students, artificial intelligence.

Trends and Research Mapping of Financial Literacy Education: A Systematic Literature Review and Bibliometric Analysis (2020–2025)

Nofriansyah

Universitas Pendidikan Indonesia, Bandung, Indonesia

ORCID: 0009-0001-5150-6082

Corresponding Author E-mail: nofriansyah10@upi.edu

Eeng Ahman

Universitas Pendidikan Indonesia, Bandung, Indonesia

ORCID: 0000-0002-2606-5449

Neti Budiwati

Universitas Pendidikan Indonesia, Bandung, Indonesia

ORCID: 0000-0003-3445-9648

Nani Sutarni

Universitas Pendidikan Indonesia, Bandung, Indonesia

ORCID: 0000-0003-4244-5684

Fadli Agus Triansyah

Universitas Negeri Medan, Medan, Indonesia

ORCID: 0000-0001-6156-2216

Abstract

Financial literacy education has become increasingly important amid rapid digital transformation and growing financial risks faced by individuals in various demographic groups. Although research in this area continues to expand, existing studies remain fragmented and lack comprehensive integration across themes. This study combines a Systematic Literature Review (SLR) and bibliometric analysis to map the development of financial literacy education research from 2020 to 2025. Using Scopus-indexed publications, the SLR follows PRISMA procedures, while VOSviewer and Bibliometrix are utilized to analyze publication trends, influential authors and institutions, collaboration patterns, and thematic clusters. The findings indicate a steady increase in research output during the period, driven by the need for stronger financial capability in the digital era. Four major themes emerge: school-based financial literacy initiatives, digital and fintech-oriented education, behavioral finance and financial wellbeing, and community-based financial empowerment. Thematic evolution reveals a shift from traditional knowledge-focused approaches toward multidimensional models that incorporate digital literacy, behavioral decision-making, and socio-economic resilience. Despite this progress, international collaboration remains limited, and advanced topics such as AI-supported learning, gamification, and personalized digital financial education are still underexplored. This study provides an integrated overview of research trends and highlights key gaps to guide future investigations and policy development.

Keywords: Digital Financial Education; Financial Literacy; Systematic Literature Review; Bibliometric Analysis; Research Trends.

A PRISMA-Guided Systematic Review of Academic Procrastination and Its Associations with Self-Regulation, Anxiety, and Imposter Syndrome Among University Students

Assoc. Prof. Dr. Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ
Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye
ORCID: 0000-0002-4576-0295
E-mail: hadiyekucukkaragoz@aydin.edu.tr

Asst. Prof. Dr. Ruşen MEYLANI
Dicle University, Faculty of Education, Türkiye
ORCID: 0009-0000-2057-8940
E-mail: rusen.meylani@dicle.edu.tr

Asst. Prof. Dr. Murat BALCI
Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye
ORCID: 0000-0003-3898-8651
E-mail: muratbalci@aydin.edu.tr

Abstract

University education represents a critical developmental period during which students encounter substantial academic, personal, and social demands. These challenges often heighten anxiety, strain self-regulation capacities, and activate cognitive–emotional patterns that shape academic behaviors. Academic procrastination, one of the most prevalent maladaptive behaviors in this context, is not merely a consequence of poor time management; rather, it reflects deeper mechanisms related to anxiety, self-efficacy beliefs, self-regulation difficulties, and distorted self-perceptions. In recent years, imposter syndrome has emerged as a significant psychological factor contributing to procrastination by preventing students from internalizing their achievements and intensifying fears of failure and evaluation. This study aims to systematically synthesize research examining the relationships between academic procrastination, self-regulation, anxiety, and imposter syndrome among university students using the PRISMA systematic review framework. Following the PRISMA flowchart, relevant empirical studies were identified, screened, and evaluated based on predefined inclusion and exclusion criteria. The review addresses the following questions: (1) Do significant associations exist between academic procrastination and self-regulation, anxiety, and imposter syndrome? (2) To what extent do these variables function as cognitive–emotional predictors of procrastination? (3) How are the underlying mechanisms of academic procrastination conceptualized within the current literature? Preliminary findings reveal that low self-regulation skills, elevated anxiety levels, and imposter syndrome–related feelings of inadequacy consistently correlate with academic procrastination. Notably, imposter syndrome appears to exacerbate fear of failure and evaluation, thereby increasing avoidance-driven procrastination tendencies. These results support the view that academic procrastination is a multifaceted construct rooted in cognitive and emotional avoidance processes. This systematic review highlights contemporary research trends on academic procrastination and underscores the necessity of interventions aimed at strengthening self-regulation, improving anxiety management, and reducing imposter-related cognitions within higher education settings. The

findings are expected to inform the development of targeted psychological support programs for university students.

Keywords: Academic procrastination, self-regulation, anxiety, imposter syndrome, university students, PRISMA, systematic review

Üniversite Öğrencilerinde Akademik Erteleme ile Öz-Düzenleme, Kaygı ve Imposter Sendromu Arasındaki İlişkilerin PRISMA Yaklaşımıyla İncelenmesi: Sistemik Bir Derleme

Doç. Dr. Hadiye KÜÇÜKKARAGÖZ, Dr. Öğr. Üyesi Ruşen MEYLANI,
Dr. Öğr. Üyesi Asst. Prof. Dr. Murat BALCI

Özet

Üniversite yılları, öğrencilerin akademik, sosyal ve kişisel gelişim süreçlerinde yoğun taleplerle karşılaştıkları kritik bir dönem olup, bu süreçte yaşanan kaygı, öz-düzenleme güçlükleri ve kimlik temelli bilişsel çarpıtmalar akademik davranışları önemli ölçüde etkilemektedir. Bu davranışlardan biri olan akademik erteleme, yalnızca zaman yönetimi yetersizliği değil, aynı zamanda kaygı, öz-yeterlik algısı, öz-düzenleme becerileri ve benlik değerlendirmesine ilişkin bilişsel süreçlerle bağlantılı karmaşık bir olgudur. Son yıllarda özellikle imposter sendromu (sahtecilik sendromu), öğrencilerin başarılarını içselleştirememelerine, kendilerini yetersiz hissetmelerine ve değerlendirilme korkusu yaşamalarına neden olarak akademik erteleme tetikleyen önemli bir psikolojik değişken hâline gelmiştir. Bu çalışma, üniversite öğrencilerinde akademik erteleme, öz-düzenleme, kaygı ve imposter sendromu arasındaki ilişkileri inceleyen araştırmaları PRISMA sistemik tarama yaklaşımı doğrultusunda derlemeyi amaçlamaktadır. PRISMA akış şeması kullanılarak gerçekleştirilen taramada, ilgili literatürden elde edilen çalışmalar dahil edilme ve dışlanma kriterlerine göre değerlendirilmiş ve incelenmiştir. Derleme kapsamında şu sorulara yanıt aranmıştır: (1) Akademik erteleme ile öz-düzenleme, kaygı ve imposter sendromu arasında anlamlı ilişkiler bulunmakta mıdır? (2) Bu değişkenler erteleme davranışını ne ölçüde yordayan bilişsel-duygusal faktörlerdir? (3) Akademik ertelemenin altında yatan mekanizmalar literatürde nasıl modellenmektedir? Ön bulgular, düşük öz-düzenleme becerilerinin, yüksek kaygı düzeyinin ve imposter sendromuna özgü yetersizlik algılarının akademik erteleme ile tutarlı biçimde ilişkili olduğunu göstermektedir. Özellikle imposter sendromunun, başarısızlık ve değerlendirilme korkusunu artırarak akademik görevlerden kaçınma eğilimini güçlendirdiği belirlenmiştir. Bu sonuçlar, akademik ertelemenin hem bilişsel hem de duygusal kaçınma temelli karmaşık bir yapı olduğunu desteklemektedir. Bu sistemik derleme, akademik erteleme araştırmalarının güncel yönelimlerini ortaya koymakta; kaygı yönetimi, öz-düzenleme becerilerinin güçlendirilmesi ve imposter sendromunun azaltılmasına yönelik müdahalelerin yükseköğretimde gerekliliğine dikkat çekmektedir. Bulguların, üniversitelerde uygulanacak psikolojik danışma programlarının geliştirilmesinde önemli katkılar sağlayacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akademik erteleme, öz-düzenleme, kaygı, imposter sendromu, üniversite öğrencileri, PRISMA, sistemik derleme

Examining Family Participation in the Educational Process of Children with Special Needs

Esma AKBANA

Master's Student, Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0009-0008-4655-8671

E-mail: esmaakbana34@gmail.com

Asst. Prof. Dr. Murat BALCI

Istanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0003-3898-8651

E-mail: muratbalci@aydin.edu.tr

Abstract

This study aims to determine the levels of family participation in the education process of children aged 0–8 who have received an early diagnosis. The Family Involvement Questionnaire (FIQ) was used in the research. The study group consisted of 150 parents whose children were enrolled in special education and rehabilitation centers on the Anatolian side of Istanbul and who had been diagnosed with developmental delay, autism spectrum disorder, or special learning difficulties and communication disorders. The research was carried out using quantitative methods and a descriptive survey model. Data were analyzed using SPSS 26.0, and descriptive statistics (frequency, percentage, mean, and standard deviation) were used. A one-way analysis of variance (ANOVA) was applied to determine whether family participation levels differed significantly according to demographic variables such as parental age, educational status, occupation, and socioeconomic level. According to the results, there was no significant difference in family participation levels based on demographic variables ($p>0.05$), while family participation levels significantly differed in favor of families from higher socioeconomic backgrounds ($p<0.05$). The findings support literature emphasizing that active family participation increases the efficiency of the educational process and positively contributes to the child's development and adaptation.

Keywords: Early diagnosis, family participation, special education

Özel Gereksinimli Çocukların Eğitim Sürecine Aile Katılımının İncelenmesi

Esma AKBANA, Asst. Prof. Dr. Murat BALCI

Özet

Bu araştırmanın amacı, erken tanı almış 0–8 yaş arası çocukların ailelerinin eğitim sürecine katılım düzeylerini belirlemektir. Araştırmada Aile Katılım Ölçeği (Family Involvement Questionnaire - FIQ) kullanılmıştır. Çalışma grubu, İstanbul Anadolu Yakası'nda bulunan özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerine devam eden, çocukları gelişimsel gecikme, otizm spektrum bozukluğu, özel öğrenme güçlüğü ve dil-konuşma güçlüğü tanısı almış 150 ebeveynden oluşmaktadır. Araştırma, nicel tarama deseni ile yürütülmüştür. Veriler çevrim içi anket formu aracılığıyla toplanmış ve SPSS 26.0 programında analiz edilmiştir. Katılımcılara ait demografik değişkenler betimsel istatistiklerle (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma) özetlenmiştir. Aile katılım düzeylerinin ebeveynin yaşı, öğrenim durumu, mesleği ve sosyoekonomik düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır. Analiz sonuçları, aile katılım düzeylerinin öğrenim durumu ve meslek değişkenlerine göre anlamlı biçimde farklılaştığını ($p<0.05$), ancak sosyoekonomik düzeye göre anlamlı fark bulunmadığını göstermiştir. Bulgular, literatürdeki benzer araştırmalarla paralellik göstermekte ve erken tanı sonrası ailelerin eğitim sürecine aktif katılımının çocuk gelişiminde kritik bir rol oynadığını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Erken tanı, aile katılımı, özel eğitim

Students' Fears at the Start of Higher Education: Exploring the Dilemmas of Belonging and Connection

Assoc. Prof. Dr. Nóra NÉMETH

University of Debrecen, Hungary

ORCID: 0000-0002-9556-4778

E-mail: nemeth.nora@ped.unideb.hu

Asst. Lecturer Tamás SZÖLLŐSI

University of Debrecen, Hungary

ORCID: 0009-0009-5490-667X

E-mail: szollosi.tamas@ped.unideb.hu

Abstract

Our qualitative study examines the fears experienced by first-year students entering higher education, with a focus on their sense of belonging and social integration. Drawing on Corey L. M. Keyes's model of social well-being, the research emphasizes the role of social acceptance and integration in shaping students' mental health and academic adjustment. A total of 180 first-year students enrolled in kindergarten pedagogy and early childhood education programs were included in the study conducted over two academic years (2024 and 2025) at the Faculty of Education for Children and Special Educational Needs, University of Debrecen, Hungary. Data were collected through anonymous, voluntary questionnaires, and analysed using thematic coding. The responses revealed a complex landscape of fears, ranging from academic performance and self-confidence to social isolation and future uncertainties. Students frequently expressed concerns about failing exams, not making friends, or feeling unprepared for university life and professional responsibilities. The results propose that these fears are deeply rooted in the perceived lack of social connectedness, often articulated through the sentiment "I don't belong here." However, several protective factors emerged that helped students cope with these anxieties. These included supportive peer communities, personal resilience and self-awareness, positive interactions with educators, successful practical experiences, and a welcoming campus environment. The study concludes that the transition into higher education is a psychosocial challenge that requires intentional pedagogical support. Recommendations include fostering inclusive learning environments, integrating social-emotional learning (SEL) early in the curriculum, and providing personalized mentoring and mental health services. Understanding students' fears not only aids in their adjustment but also strengthens their emerging professional identity.

Keywords: student fears, social well-being, belonging, higher education, qualitative research, mental health, social-emotional learning

Determining the Awareness Levels of Prospective Special Education Teachers Regarding the Rights of Individuals with Special Needs

Ferhat KURT

Undergraduate Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0009-0000-5948-8408

E-mail: ferhatkurt2110@gmail.com

Asst. Prof. Dr. Nergis RAMO AKGÜN

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-0982-5733

E-mail: nergisramoakgun@comu.edu.tr

Asst. Prof. Dr. Murat BALCI

İstanbul Aydın University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0003-3898-8651,

E-mail: muratbalci@aydin.edu.tr

Abstract

This study analyzes the competencies of prospective special education teachers in protecting the rights of individuals with special needs, using existing research and a survey conducted by active special education students. The results of the study are based on SPSS and utilize descriptive statistics, t-tests, ANOVA, and correlation analyses to comprehensively evaluate teacher training processes. While numerous studies have been conducted on teacher competencies in the field of special education, most of these studies focus on professional skills, teaching methods, or inclusive education practices. However, the level of awareness regarding the rights of individuals with special needs is a significant factor influencing the behavior of prospective teachers and educational settings. Literature research indicates that prospective teachers' knowledge of disability rights is often superficial and not sufficiently incorporated conceptually. A study conducted between November 3rd and November 25th, 2025, involved 130 special education students in their first, second, third, and fourth years at various universities, primarily Çanakkale Onsekiz Mart University and Istanbul Aydın University. The results showed that prospective teachers have insufficient knowledge about the rights of individuals with special needs. This situation demonstrates that teacher training programs should not only focus on pedagogical skills but also possess a universal perspective on social justice, ethics, and human rights. This study examines how the knowledge and education of prospective teachers regarding the rights of individuals with special needs is reflected at national and international levels, and compares the results with those of a future study. The study will provide a foundation for changing and exploring the current situation. Additionally, it helps develop strategies, policies, and material improvement projects that will increase budget allocation for the rights of individuals with special needs.

Keywords: Special Education Teacher Candidate, Literature, Survey, Special Needs, Rights

Özel Eğitim Öğretmen Adaylarının Özel Gereksinimli Bireylerin Haklarına İlişkin Farkındalık Düzeylerinin Belirlenmesi

Ferhat KURT, Asst. Prof. Dr. Nergis RAMO AKGÜN, Asst. Prof. Dr. Murat BALCI

Özet

Bu çalışma, özel eğitim öğretmeni adaylarının özel gereksinimli bireylerin haklarının korunmasını sağlayacak düzeyde mevcut araştırmalarla ve yapılacak anketle aktif özel eğitim öğrencileri tarafından yapılan anketle analiz edilmiştir. Çalışmanın sonuçları SPSS olup betimsel istatistikler, t- testleri, ANOVA ve korelasyon analizleri kullanılarak öğretmen yetiştirme süreçlerini kapsamlı bir şekilde değerlendirmektedir. Günümüzde özel eğitim alanında öğretmen yeterlilikleri üzerine çok sayıda araştırma yapılmış olsa da bu kişilerin çoğu mesleki becerilere, öğretim yöntemlerine veya kapsayıcı eğitim uygulamalarına odaklanmaktadır. Bununla birlikte özel gereksinimli bireylerin haklarına ilişkin düzeydeki düzeyi, öğretmen adaylarını ve eğitim ortamlarının davranışlarını önemli bir faktör olmaktadır. Literatür araştırmaları, öğretmen adaylarının engelli haklarına ilişkin bilgilerinin çoğu zaman yüzeysel olarak saklanması ve kavramsal olarak yeterince dahil edilmeyeceğini göstermektedir. 03.11.2025-25.11.2025 tarihli yapılan çalışmada ise Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi ve İstanbul Aydın Üniversitesi başta olmak üzere farklı üniversitelerden aktif öğrenim gören 1., 2., 3. Ve 4. Sınıf düzeylerinde 130 özel eğitim öğrencisiyle bu çalışma sürdürülmüş çıkan sonuç neticesinde öğretmen adaylarının özel gereksinimli bireylerin haklarını konusunda yetersiz bilgiye sahip olduğu kanısına varılmıştır. Bu durum, öğretmen yetiştirme programlarının yalnızca pedagojik becerilere değil, aynı zamanda sosyal adalet, etik ve insan hakları konusunda evrensel bir bakış açısına sahip olma göstergesidir. Bu çalışma, özel gereksinimli bireylerin haklarının ilgili öğretmen adaylarının bilgi ve bilgilendirmenin eğitiminin nasıl yansıtacağını ulusal ve uluslararası düzeyde inceleyerek yapılacak olan çalışmanın sonucu ile karşılaştırılmıştır. Çalışma, mevcut durumun değişmesi ve keşfedilmesi yön gösterecek bir temel sunacaktır. Ek olarak özel gereksinimli bireylerin hakları konusunda bütçeyi artıracak stratejiler, politikalar ve materyal iyileştirme projelerinin geliştirilmesine yardımcı olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Özel eğitim Öğretmen Adayı, Literatür, Anket, Özel gereksinim, Hak

Horticultural Therapy-Based Instructional Design for Individuals with Special Needs: An Interdisciplinary Approach

Şükriye IŞIN

*Master's Student, Bursa Uludağ University
Education of Individuals with Intellectual Disabilities Program, Türkiye
ORCID: 0009-0002-9182-2618
E-mail: sukriyeisin99@gmail.com*

Assoc. Prof. Dr. Derya GİRGIN

*Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye
ORCID: 0000-0002-6114-7925
E-mail: deryagirgin@comu.edu.tr*

Abstract

This study aims to present an interdisciplinary approach to the development of a horticultural therapy-based instructional design for individuals with special needs, as well as the preliminary findings of an ongoing research process. The problem addressed in this study involves the insufficient structuring of out-of-school learning environments in special education and the lack of integration of nature-based therapeutic horticultural practices into instructional processes. The purpose of the research is to examine the awareness and competencies of pre-service special education teachers in developing horticultural therapy-based instructional designs for individuals with mild autism spectrum disorder, mild intellectual disability, and specific learning difficulties. The conceptual framework of the study is grounded in horticultural therapy and learner-centered instructional design approaches. The research is conducted using a qualitative methodology with a phenomenological design, and semi-structured interviews are employed as the primary data collection tool. Although the workshop process has not yet been completed, this section presents preliminary observations obtained from an example garden design and a horticultural therapy-based instructional design developed by the researcher. The initial findings indicate that the designed model provides guidance for pre-service teachers and offers an inclusive structure for special needs groups by supporting social interaction, sensory regulation, motor skill development, and executive functioning. It has been observed that the design concretizes the learning process and structures interaction with nature as a pedagogical tool. Overall, the results suggest that horticultural therapy-based instructional design presents an applicable and adaptable model for special education settings.

Keywords: Horticultural Therapy, Instructional Design, Special Education, Interdisciplinary Approach.

Özel Gereksinimli Bireyler İçin Hortikültürel Terapi Temelli Öğretim Tasarımı: Disiplinler Arası Bir Yaklaşım

Şükriye IŞIN, Doç. Dr. Derya GİRGIN

Özet

Bu çalışma, özel gereksinimli bireyler için hortikültürel terapi temelli öğretim tasarımının geliştirilmesine yönelik disiplinler arası bir yaklaşımı ve devam eden araştırmanın ilk bulgularını sunmayı amaçlamaktadır. Problem durumu, özel eğitimde okul dışı öğrenme ortamlarının yeterince yapılandırılmaması ve doğa temelli iyileştirici hortikültürel terapinin öğretim süreçlerine entegre edilmesini kapsamaktadır. Araştırmanın amacı, özel eğitim öğretmen adaylarının hafif düzey otizm spektrum bozukluğu, hafif düzey zihinsel yetersizlik ve özel öğrenme güçlüğü bulunan bireyler için hortikültürel terapi temelli öğretim tasarımları geliştirme süreçlerine ilişkin farkındalıklarını ve yeterliklerini incelemektir. Çalışmanın kavramsal çerçevesi hortikültürel terapi ve birey merkezli öğretim tasarımı yaklaşımlarına dayanmaktadır. Araştırma, nitel yöntemle ve fenomenoloji deseniyle yürütülmekte olup veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış görüşme kullanılmıştır. Bu bölümde, henüz workshop süreci tamamlanmamış olmakla birlikte, araştırmacı tarafından geliştirilen örnek bahçe tasarımı ve hortikültürel terapi temelli öğretim tasarımı üzerinden elde edilen ilk gözlemler sunulmaktadır. İlk bulgular, hazırlanan tasarımın sosyal etkileşim, duyuşsal düzenleme, motor beceri gelişimi ve yürütücü işlevler alanlarında öğretmen adaylarına rehberlik edici ve özel gereksinim grupları için kapsayıcı bir yapı sunduğunu göstermektedir. Tasarımın, öğrenme sürecini somutlaştırdığı ve doğayla etkileşimi pedagojik bir araç olarak yapılandırdığı gözlemlenmiştir. Sonuç olarak, hortikültürel terapi temelli öğretim tasarımının özel eğitim ortamlarında uygulanabilir ve geliştirilebilir bir model sunduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hortikültürel Terapi, Öğretim Tasarımı, Özel Eğitim, Disiplinler Arası Yaklaşım.

The Role of Leisure Time in the Emergence and Prevention of Juvenile Delinquency in North Macedonia

Prof. Dr. Besa HAVZIU-ISMAILI
University of Tetovo, North Macedonia
ORCID: 0000-0002-7670-5889
E-mail: besa.havziu@unite.edu.mk

Assoc. Prof. Dr. Nazmije SHAQIRI
University of Tetovo, North Macedonia
ORCID: 0009-0004-0907-9568
E-mail: nazmije.shaqiri@unite.edu.mk

Abstract

This paper examines the dual role of leisure time in the context of juvenile delinquency in North Macedonia, highlighting its potential both as a risk factor and as a preventive resource. The primary objective is to explore how the quality and organization of leisure activities influence the emergence or prevention of delinquent behavior among adolescents. The study employs a mixed-methods design, integrating quantitative data collected from 480 high school students aged 14–18 with qualitative data obtained through semi-structured interviews with 15 minors referred to a correctional educational institution, as well as professional staff working in youth rehabilitation. The findings demonstrate that leisure time represents a significant determinant in the manifestation of delinquent tendencies. Engagement in structured, educational, and socially meaningful activities is associated with a lower probability of delinquent behavior, whereas unstructured or risky leisure patterns correlate with a higher likelihood of such conduct. These results underscore the importance of institutional policies and community-based initiatives that promote constructive leisure opportunities as a strategic component in preventing juvenile delinquency and enhancing youth well-being.

Keywords: juvenile delinquency, leisure time, prevention, youth development, social behavior

From Cultural Memory to Digital Culture: Keloğlan Tales and Artificial Intelligence

Res. Asst. Dr. Samet DOYKUN

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0001-8231-270X

E-mail: sametdoykun@comu.edu.tr

Abstract

Keloğlan is one of the most renowned heroes of Turkish folk narratives. With his intelligence, cunning, and humility, Keloğlan has secured a deep-rooted place in the cultural memory of the people, representing the educational, entertaining, and value-transmitting functions of folk tales. Today, with the use of artificial intelligence technologies in narrative production, the question arises as to how this traditional hero is reproduced and reinterpreted within digital culture. In this study, traditional Keloğlan tales are comparatively analyzed alongside Keloğlan tales generated by artificial intelligence (ChatGPT) in terms of structure and content. The analysis is based on Vladimir Propp's functional method of folktale morphology. The dataset consists of compiled traditional Keloğlan tales and sample tales produced through prompts given to ChatGPT. Findings reveal that AI-generated tales partially preserve the traditional narrative structure; however, instead of cultural motifs, they tend to incorporate universal and modern elements. It is observed that formulaic openings and closings are mostly absent in ChatGPT tales, and the narrator's tone is more neutral; in contrast, the plot is constructed in a linear and fluent manner. In conclusion, artificial intelligence transforms Keloğlan from a traditional product of collective memory into a digital fairy-tale hero. This transformation opens up new fields of discussion for folklore studies, necessitating a re-evaluation of the folktale in terms of authenticity, cultural continuity, and digital folklore.

Keywords: Keloğlan, Folktale, Traditional Narrative, Artificial Intelligence, Digital Folklore, Cultural Memory

Kültürel Bellekten Dijital Kültüre: Keloğlan Masalları ve Yapay Zekâ

Arş. Gör. Dr. Samet DOYKUN

Özet

Keloğlan, Türk halk anlatılarının en bilinen kahramanlarından biridir. Zekâsı, kurnazlığı ve alçakgönüllülüğüyle halkın kültürel belleğinde köklü bir yer edinen Keloğlan, masalların eğitici, eğlendirici ve toplumsal değer aktarımındaki işlevlerini temsil eden özgün bir figürdür. Günümüzde yapay zekâ teknolojilerinin anlatı üretiminde kullanılmaya başlanması, bu geleneksel kahramanın dijital kültürde nasıl yeniden üretildiği ve yorumlandığı sorusunu gündeme getirmektedir. Bu çalışmada, geleneksel Keloğlan masalları ile yapay zekâ (ChatGPT) tarafından üretilen Keloğlan masalları, yapı ve konu bakımından karşılaştırmalı olarak incelenmektedir. İnceleme, Vladimir Propp'un işlevsel masal çözümlemesi yöntemi temel alınarak gerçekleştirilmiştir. Veri setini, derlenmiş geleneksel Keloğlan masalları ile ChatGPT'ye verilen yönergeler sonucunda üretilen örnek masallar oluşturmaktadır. Analizler, yapay zekâ tarafından üretilen masalların geleneksel anlatı yapısını kısmen koruduğunu; ancak kültürel motifler yerine evrensel ve modern unsurlara yöneldiğini ortaya koymaktadır. ChatGPT masallarında kalıp giriş ve bitiş formüllerinin çoğunlukla bulunmadığı, anlatıcı üslubunun daha nötr olduğu; buna karşılık olay örgüsünün lineer ve akıcı biçimde kurgulandığı gözlenmiştir. Sonuç olarak, yapay zekâ Keloğlan'ı kolektif belleğin geleneksel bir ürünü olmaktan çıkararak dijital bir masal kahramanına dönüştürmektedir. Bu durum, folklor araştırmaları için yeni tartışma alanları açmakta; masalın otantiklik, kültürel süreklilik ve dijital folklor bağlamında yeniden değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Keloğlan, Masal, Geleneksel Anlatı, Yapay Zekâ, Dijital Folklor, Kültürel Bellek

Identification of the Problems Faced by Administrators Working in Special Education Preschools

Onur EROĞLU

School Vice-Principal, Kaya Çakır Kızılay Special Education Kindergarten, Türkiye

ORCID: 0009-0006-5013-5626

E-mail: onureroglu.oel@gmail.com

Asst. Prof. Dr. Güliz KAYMAKCI

Tokat Gaziosmanpaşa University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-3428-5214

E-mail: gulizkaymakci@gmail.com

Abstract

This research aims to identify the problems faced by administrators working in special education kindergartens and their proposed solutions. Using a phenomenological design from qualitative research methods, the study involved semi-structured interviews with 14 administrators selected through purposeful sampling, working in different provinces of Turkey during the 2025-2026 academic year. Data were analyzed using content analysis. The majority of participants had 1-10 years of administrative experience, and their undergraduate degrees were distributed among special education, preschool, and guidance programs; furthermore, the majority of graduate graduates were in the field of educational administration. The findings were grouped under five themes: deficiencies in knowledge of paid and non-specialized teachers in rough assessment and individual education plan preparation, inadequacies in problem behavior management, job conflicts between preschool and special education teachers, heterogeneous diagnosis-level differences, and inconsistencies in RAM (Regional Special Education Center) referrals. The most critical problem in teacher and staff management is the recruitment of special education teachers, with the inadequacy of special education competencies of preschool teachers and the discontinuity of temporarily assigned personnel creating significant difficulties. In student-parent relationships, it is noteworthy that parents whose children have recently been diagnosed experience difficulties in accepting the situation, have high expectations, and exert pressure on teachers. Parents with high anxiety levels need guidance services, but guidance services cannot be provided in special education kindergartens where student numbers are generally below 25. From a physical and structural perspective, multi-story buildings, lack of individual education/therapy rooms, insufficient materials, and architecture unsuitable for special education are significant problems. From an administrative standpoint, the timing of transportation tenders, the variability of transportation personnel, inadequate food and stationery allowances, and insufficient public awareness of the school type are other prominent findings. Among the administrators' suggestions are planning single-story buildings with special architectural designs, reducing class sizes, making guidance and psychological support services mandatory, making the employment of special education teachers more attractive, regulating transportation processes, and increasing materials/funding. This research indicates the need for in-service training to improve teacher quality in special education kindergartens, strengthening guidance support, and redesigning school buildings to be suitable for special education. Furthermore, increasing material and budget support, as well as standardizing service and personnel processes, can significantly improve both the quality of training and administrative operations.

Keywords: Special Education, School Administration, Special Education Preschool

Özel Eğitim Anaokullarında Görev Yapmakta Olan Yöneticilerin Karşılaştıkları Sorunların Belirlenmesi

Onur EROĞLU, Dr. Öğr. Üyesi Güliz KAYMAKCI

Özet

Bu araştırma, özel eğitim anaokullarında görev yapan yöneticilerin karşılaştıkları sorunları ve çözüm önerilerini belirlemeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik desenle yürütülen çalışmada, amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilen, 2025- 2026 Eğitim öğretim yılında ve Türkiye'nin farklı illerinde görev yapmakta olan 14 yönetici ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmış, veriler içerik analizi ile çözümlenmiştir. Katılımcıların çoğunluğu 1-10 yıl yöneticilik deneyimine sahip olup, lisans mezuniyetleri özel eğitim, okul öncesi ve rehberlik programları arasında dağılmaktadır; ayrıca yüksek lisans mezunlarının büyük bölümü eğitim yönetimi alanındadır. Bulgular, öğretim sürecinde ücretli ve alan dışı öğretmenlerin kaba değerlendirme ve bireysel eğitim planı hazırlamadaki bilgi eksiklikleri, problem davranış yönetimindeki yetersizlikleri, okul öncesi ve özel eğitim öğretmenleri arasında yaşanan görev çatışmaları, heterojen tanı-seviye farklılıkları ve RAM yönlendirmelerindeki uyumsuzluklar olmak üzere beş tema altında toplanmıştır. Öğretmen ve personel yönetiminde özel eğitim öğretmeni temini en kritik sorun olup, okul öncesi öğretmenlerinin özel eğitim yeterliklerinin yetersizliği ve geçici görevlendirilen personelin süreksizliği ciddi güçlükler yaratmaktadır. Öğrenci-veli ilişkilerinde, tanı süreci yeni olan velilerin kabullenme güçlüğü, yüksek beklentileri ve öğretmenlere yönelik baskıları, kaygı düzeyleri yüksek olan velilerin rehberlik süreçlerine ihtiyaç duydukları fakat öğrenci mevcutlarının genellikle 25'in altında olduğu özel eğitim anaokullarında rehberlik normunun açılmadığı dikkat çekmektedir. Fiziksel ve yapısal açıdan çok katlı binalar, bireysel eğitim/terapi odası eksikliği, materyal yetersizliği ve özel eğitime uygun olmayan mimari önemli sorunlardır. Yönetimsel açıdan servis ihalelerinin zamanlaması, servis personel değişkenliği, yemek ve kırtasiye ödeneklerinin yetersizliği ve okul türünün toplum tarafından yeterince bilinmemesi öne çıkan diğer bulgulardır. Yöneticilerin önerileri arasında tek katlı özel mimari binaların planlanması, sınıf mevcutlarının azaltılması, rehberlik ve psikolojik destek hizmetlerinin zorunlu hale getirilmesi, özel eğitim öğretmeni istihdamının cazip hale getirilmesi, servis süreçlerinin düzenlenmesi ve materyal/ödeneklerin artırılması yer almaktadır. Bu araştırma, özel eğitim anaokullarında öğretmen niteliğini artırmaya yönelik hizmet içi eğitimler, rehberlik desteğinin güçlendirilmesi, ve okul binalarının özel eğitime uygun şekilde yeniden planlanması, gerektiğini göstermektedir. Ayrıca, materyal ve bütçe desteğinin artırılması ile servis ve personel süreçlerinin standartlaştırılması hem eğitim niteliğini hem de yönetimsel işleyişi önemli ölçüde iyileştirebilir.

Anahtar kelimeler: Özel Eğitim, Okul yönetimi, Özel Eğitim Anaokulu

Primary Education Department Teacher Candidates' Awareness of Slow Food and Its Adaptation to Education

Tunay KARAKÖSE

Undergraduate Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye

ORCID: 0009-0005-4812-8294

E-mail: karakosetunay708@gmail.com

Prof. Dr. Bülent GÜVEN

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-8883-3028

E-mail: bulentg@comu.edu.tr

Abstract

The issue of healthy eating should be properly addressed during the primary education period. The education of prospective teachers will play a significant role in developing correct nutritional habits. The awareness training that prospective teachers receive during their training process and the changes in their situation are matters that need to be examined. The scarcity of research conducted on this subject increases the importance of this problem. Teachers should instill in their students qualities such as healthy eating and guidance towards healthy living. Furthermore, in the Turkish Century Education Model, one of the overarching values encompassing balanced and healthy nutrition within the Virtue-Value-Action Framework is considered to be 'Healthy Living' (MEB, 2024). The development of prospective teachers as individuals sensitive to local values is an important step for passing these values on to future generations. Slow Food is an international movement aiming for cultural sustainability and is based on volunteerism. Over the years, it has grown to over one hundred thousand members and supporters in 132 countries, embracing the principle of "clean, fair and healthy food for all" (1, 2025). It feels the need to raise consumer awareness about healthy eating and traditional foods. Traditional products reflect the culture, history, and lifestyle of the region to which they belong, and are differentiated from other regions by the traditional methods used in their production (Kuşat, 2012). The research will be conducted using a mixed-methods approach, combining qualitative and quantitative methods. Teacher candidates will undergo an awareness test before and after Slow Food training. Interviews will also be conducted with the candidates. The findings will be analyzed using qualitative data analysis techniques. This project is ongoing, and the findings and conclusions will be included in the full text.

Temel Eğitim Bölümü Öğretmen Adaylarının Slow Food Farkındalıkları ve Eğitime Uyarlanması

Tunay KARAKÖSE, Prof. Dr. Bülent GÜVEN

Özet

Sağlıklı beslenme konusu temel eğitim döneminde doğru değerlendirilmelidir. Öğretmen adaylarının eğitimi olması doğru beslenme alışkanlıklarının gelişmesinde önemli rol oynayacaktır. Öğretmen adayların yetişme sürecinde farkındalık eğitimi almaları ve durumlarındaki değişim, incelenmesi gereken bir husustur. Bu konuda gerçekleştirilen araştırmalarının sayısının azlığı, bu problemin önemini artırmaktadır. Öğretmenler öğrencilerine sağlıklı beslenme ve sağlıklı yaşamaya yönlendirme gibi nitelikleri kazandırmalıdır. Ayrıca Türkiye Yüzyılı Maarif Model’inde Erdem-Değer-Eylem Çerçevesi ‘nde dengeli ve sağlıklı beslenmeyi kapsayan çatı değerlerden biri de ‘Sağlıklı Yaşam’ (MEB, 2024) olarak ele alınmaktadır. Öğretmen adaylarının yerel değerlere duyarlı bireyler olarak yetişmesi, gelecek nesillere aktarılması için önemli bir adımdır. Slow Food, kültürel sürdürülebilirlik amaçlayan uluslararası bir harekettir ve gönüllülük esaslıdır. Yıllar içinde büyüyen 132 ülkede, “Herkes için temiz, adil ve sağlıklı gıda” ilkesini benimseyen yüz binin üzerindeki üye ve destekçiye ulaşmıştır (1, 2025). Tüketiciyi sağlıklı beslenme ve geleneksel yiyecekler hakkında bilinçlendirme gereksinimi duyar. Geleneksel ürünler ise, ait olduğu yörenin kültürünü, tarihini ve yaşam tarzını yansıtır ve bu ürünlerin üretim aşamasında kullanılan geleneksel yöntemlerle birlikte diğer yörelerden farklılaşan ürünlerdir (Kuşat, 2012). Araştırma, nitel ve nicel yöntemin bir arada kullanıldığı karma yöntemle gerçekleştirilecektir. Öğretmen adaylarına Slow Food eğitimi öncesi ve sonrası farkındalık testi uygulanacaktır. Adaylarla ayrıca görüşme gerçekleştirilecektir. Elde edilen bulgular, nitel veri analizi teknikleriyle incelenecektir. Bu proje devam etmekte olup bulgular ve sonuçlar tam metinde yer alacaktır.

Anahtar Kelimeler: Slow Food, Sağlıklı Beslenme, Öğretmen Adayları

Socio-Emotional Leadership and Emotion Management: Teachers' Views on the Role of School Principals in Educational Settings

Prof. Dr. Sibel GÜVEN

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0003-4550-7297

E-mail: s_guven@comu.edu.tr

Necibe DERELİ

Ph.D. Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye

ORCID: 0000-0002-6433-6895

E-mail: necibedereli@gmail.com

Burcu TOSUNOĞLU

Master's Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, Türkiye

ORCID: 0009-0008-6007-8068

E-mail: burcutosunoglu672@gmail.com

Abstract

In contemporary educational settings, leadership is no longer confined to administrative competence; emotional awareness, empathy, and social interaction have become integral dimensions of effective leadership. Within this context, socio-emotional leadership refers to the ability of leaders to recognize, regulate, and positively direct both their own emotions and those of others. School principals' competence in emotion management plays a crucial role in shaping teachers' motivation, school climate, and organizational commitment. However, studies examining this issue from the perspective of teachers remain limited in the Turkish context. This study aims to explore school principals' socio-emotional leadership characteristics based on teachers' perceptions. The research was conducted through a phenomenological design, one of the qualitative research methods. Data were collected from 23 teachers selected via purposive sampling using a structured interview form, and analyzed through content analysis. Findings revealed that teachers associate socio-emotional leadership with empathy, effective communication, emotional awareness, and conciliatory behaviors. Most participants emphasized that principals' emotional intelligence significantly affects the overall school atmosphere and that democratic, communicative leadership fosters a sense of trust. Conversely, some teachers reported deficiencies in principals' emotion management, leading to decreased motivation and weakened interpersonal relations. In conclusion, enhancing school principals' socio-emotional leadership skills contributes to the establishment of healthy interpersonal relations and the sustainability of a positive school climate in educational environments.

Keywords: Socio-emotional leadership, emotion management, school principals, teacher perceptions, educational settings

Sosyo-Duygusal Liderlik ve Duygu Yönetimi: Okul Müdürlerinin Eğitim Ortamındaki Rolüne İlişkin Öğretmen Görüşleri

Prof. Dr. Sibel GÜVEN, Necibe DERELİ, Burcu TOSUNOĞLU

Özet

Günümüz eğitim kurumlarında liderlik anlayışı yalnızca yönetsel becerilerle sınırlı kalmamakta; duygusal farkındalık, empati ve sosyal etkileşim temelli liderlik biçimleri önem kazanmaktadır. Bu bağlamda sosyo-duygusal liderlik, yöneticinin hem kendi duygularını hem de çevresindekilerin duygularını tanıma, yönetme ve yapıcı biçimde yönlendirme becerisine dayanan bir liderlik türü olarak tanımlanmaktadır. Okul müdürlerinin duygu yönetimi konusundaki yeterlilikleri, öğretmenlerin motivasyonu, okul iklimi ve kurumsal bağlılık üzerinde doğrudan etkili olabilmektedir. Ancak Türkiye’de bu konunun öğretmen algıları temelinde incelendiği çalışmalar sınırlıdır. Bu araştırmanın amacı, okul müdürlerinin sosyo-duygusal liderlik özelliklerini öğretmen görüşleri doğrultusunda değerlendirmektir. Çalışma, nitel araştırma desenlerinden olgubilim (fenomenoloji) yöntemiyle yürütülmüştür. Amaçlı örnekleme yoluyla belirlenen 23 öğretmenden yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla veri toplanmış; veriler içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Bulgular, öğretmenlerin sosyo-duygusal liderliği empati, etkili iletişim, duygusal farkındalık ve uzlaşmacı davranışlarla ilişkilendirdiğini göstermiştir. Katılımcıların çoğu müdürlerin duygusal zekâ düzeyinin okulun genel atmosferini etkilediğini; demokratik ve iletişime açık liderlik biçimlerinin güven ortamı oluşturduğunu belirtmiştir. Bununla birlikte, bazı öğretmenler müdürlerin duygu yönetiminde yetersizlik yaşadığını ve bunun motivasyon kaybına yol açtığını ifade etmiştir. Sonuç olarak, okul müdürlerinin sosyo-duygusal liderlik becerilerinin geliştirilmesi, eğitim ortamında sağlıklı ilişkiler kurulmasına ve olumlu okul ikliminin sürdürülebilirliğine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sosyo-duygusal liderlik, duygu yönetimi, okul müdürleri, öğretmen görüşleri, eğitim ortamı

A Study on the Use of Artificial Intelligence in Primary Schools

Assoc. Prof. Dr. Sümeýra AKKAYA

Inonu University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-9942-9848

E-mail: sumeyra.akkaya@inonu.edu.tr

Nisa Nur BATÇIOĞLU

Inonu University, Institute of Educational Sciences, Türkiye

ORCID: 0009-0007-2341-4766

E-mail: nisanurbatcioglu@gmail.com

Abstract

This study aims to examine the current state of artificial intelligence (AI) use at the elementary school level, its potential contributions, and the difficulties encountered. Despite the rapid introduction of AI into educational environments, its pedagogical, ethical, and practical effects in the elementary school context have not been sufficiently researched. The research was conducted using a mixed-method design with a qualitative emphasis. Within this scope, semi-structured face-to-face interviews were conducted with teachers in six different elementary schools; observations were made regarding the use of AI in the classroom; and data was also collected from students and parents. It was observed that AI tools provide significant convenience to teachers, particularly in individualized exercises, visually supported explanations, and assessment processes. However, teachers were found to have concerns about the reliability of AI, students' excessive dependence on technology, and data privacy. Students find AI-based applications enjoyable, but may experience difficulty concentrating without teacher guidance. In conclusion, while AI has the potential to make pedagogically meaningful contributions in elementary schools, it is evident that teacher training, content selection, ethical awareness, privacy, and age-appropriate design principles need to be strengthened for effective and safe use. These findings are expected to shed light on policies and practices regarding AI integration at an early age.

Keywords: Primary School, Artificial Intelligence, Mixed Method

İlkokulda Yapay Zekâ Kullanımına İlişkin Bir İnceleme

Doç. Dr. Sümeyra AKKAYA, Nisa Nur BATÇIOĞLU

Özet

Bu çalışma, ilkokul düzeyinde yapay zekâ (YZ) kullanımının mevcut durumunu, potansiyel katkılarını ve karşılaşılan güçlükleri incelemeyi amaçlamaktadır. YZ'nin hızla eğitim ortamlarına girmesine karşın ilkokul bağlamında pedagojik, etik ve uygulamaya dönük etkilerinin yeterince araştırılmamış olmasıdır. Araştırma, nitel yöntem ağırlıklı karma bir tasarım kullanarak yürütülmüştür. Bu kapsamda, 6 farklı ilkokulda öğretmenlerle yarı yapılandırılmış yüz yüze görüşmeler yapılmış; sınıf içi YZ kullanımına ilişkin gözlemler gerçekleştirilmiş; ayrıca öğrenci ve ebeveynlerden veri toplanmıştır. YZ araçlarının özellikle bireyselleştirilmiş alıştırmalar, görsel destekli anlatımlar ve değerlendirme süreçlerinde öğretmenlere önemli kolaylıklar sağladığı görülmektedir. Bununla birlikte öğretmenlerin YZ'nin güvenilirliği, öğrencilerin aşırı teknolojiye bağımlılığı ve veri gizliliğine ilişkin kaygılar taşıdığı görülmüştür. Öğrenciler YZ tabanlı uygulamaları eğlenceli bulmakta, ancak öğretmen yönlendirmesi olmadığında odaklanma gücünü yaşayabilmektedir. Sonuç olarak, YZ'nin ilkokulda pedagojik açıdan anlamlı katkılar sunma potansiyeli olmakla birlikte, etkili ve güvenli kullanım için öğretmen eğitimi, içerik seçimi, etik farkındalık, gizlilik ve yaşa uygun tasarım ilkelerinin güçlendirilmesi gerektiği görülmektedir. Bu bulguların, erken yaşlarda YZ entegrasyonuna yönelik politika ve uygulamalara ışık tutacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, Yapay Zekâ, Karma Yöntem

Artificial Intelligence in the Digital Economy: A Bibliometric Mapping and Future Research Directions

Fadli Agus Triansyah

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0000-0001-6156-2216

Corresponding Author E-mail : fadliagus@unimed.ac.id

Andi Cici Thania

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0009-0009-7857-557X

Marito Ritonga

*Department of Entrepreneurship, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan,
Indonesia*

ORCID: 0009-0002-0287-4054

Nela Permata Sari Lubis

Department of Economics, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan, Indonesia

ORCID: 0009-0001-6007-6803

Hafiz Irwandi

Department of Digital Business, Faculty of Economics, Universitas Negeri Medan, Indonesia

Abstract

The integration of Artificial Intelligence (AI) within the Digital Economy has transformed how value is created, distributed, and sustained across industries and societies. This study aims to provide a comprehensive bibliometric mapping of global research on AI and the digital economy, identifying trends in publication, influential contributors, thematic clusters, and emerging research directions. Using data retrieved from the Scopus database on November 3, 2025, a total of 1,328 documents were analyzed through a combination of Microsoft Excel, VOSviewer, and Publish or Perish software. The findings reveal an exponential increase in research output since 2017, driven by technological advancements and the accelerated digital transformation during the COVID-19 pandemic. China and the Russian Federation emerged as the most productive countries. At the same time, most publications were disseminated through conference proceedings and multidisciplinary outlets, reflecting the field's dynamic and collaborative nature. The keyword co-occurrence analysis identified four major thematic clusters: digital transformation and socioeconomic modernization, machine learning and intelligent systems, innovation and sustainability, and digital business ecosystems. Overall, this study provides a data-driven overview of how AI is shaping the digital economy and offers guidance for future research to emphasize sustainable, inclusive, and ethical digital transformation. The results contribute to the theoretical and practical understanding of AI's role as a catalyst for global digital economic development.

Keywords: Artificial Intelligence, Bibliometric, Digital Economy

Dijital Ekonomide Yapay Zeka: Bibliyometrik Haritalama ve Gelecek Araştırma Yönleri

Fadli Agus Triansyah, Andi Cici Thania, Marito Ritonga, Nela Permata Sari Lubis, Hafiz Irwandi

Özet

Yapay Zeka (AI) ile Dijital Ekonomi arasındaki entegrasyon, sektörler ve toplumlar genelinde değerin yaratılma, dağıtılma ve sürdürülme biçimini dönüştürmüştür. Bu çalışma, AI ve dijital ekonomi üzerine yapılan küresel araştırmaların kapsamlı bir bibliyometrik haritasını sunmayı, yayınlardaki eğilimleri, etkili katkıları, tematik kümeleri ve ortaya çıkan araştırma yönelimlerini belirlemeyi amaçlamaktadır. 3 Kasım 2025 tarihinde Scopus veritabanından alınan veriler kullanılarak, Microsoft Excel, VOSviewer ve Publish or Perish yazılımlarının bir kombinasyonu ile toplam 1.328 belge analiz edilmiştir. Bulgular, teknolojik gelişmeler ve COVID-19 pandemisi sırasında hızlanan dijital dönüşümün etkisiyle 2017'den bu yana araştırma çıktılarının katlanarak arttığını ortaya koymaktadır. Çin ve Rusya Federasyonu en üretken ülkeler olarak öne çıkmıştır. Aynı zamanda, yayınların çoğu konferans bildirileri ve çok disiplinli yayınlar aracılığıyla yaygınlaştırılmış olup, bu durum alanın dinamik ve işbirliğine dayalı doğasını yansıtmaktadır. Anahtar kelime eşzamanlılık analizi, dört ana tematik küme belirlemiştir: dijital dönüşüm ve sosyoekonomik modernizasyon, makine öğrenimi ve akıllı sistemler, inovasyon ve sürdürülebilirlik ve dijital iş ekosistemleri. Genel olarak, bu çalışma AI'nın dijital ekonomiyi nasıl şekillendirdiğine dair veriye dayalı bir genel bakış sunmakta ve sürdürülebilir, kapsayıcı ve etik dijital dönüşümü vurgulamak için gelecekteki araştırmalara rehberlik etmektedir. Sonuçlar, küresel dijital ekonomik kalkınmanın katalizörü olarak yapay zekanın rolünün teorik ve pratik olarak anlaşılmasına katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Bibliyometrik, Dijital Ekonomi

AIVORA: An Artificial Intelligence-Supported, Multiple-Literacy-Based Instructional Model

Akın SABİR

Ph.D. Student, Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0001-6990-5224

E-mail: akinsabir17@gmail.com

Prof. Dr. Bülent GÜVEN

Çanakkale Onsekiz Mart University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0002-8883-3028

E-mail: bulentg@comu.edu.tr

Abstract

This study was designed in response to the problem that, despite the rapidly increasing use of artificial intelligence (AI) in education, there are still only a limited number of holistic, AI-based models aimed at developing multiple literacy skills at the primary school level. The aim of the research is to develop the AIVORA (Artificial Intelligence for Versatile and Reflective Advancement) instructional model, which integrates nine literacy domains regarded as important in social studies teaching (information, digital, financial, visual, cultural, citizenship, data, sustainability, and art) under a common framework, and to examine the applicability of this model. Accordingly, the study seeks to answer the following questions: (i) How can the components of the AIVORA model be aligned with the multiple-literacy approach embedded in the 4th-grade social studies curriculum? (ii) What are teachers' and students' experiences and observations regarding the classroom implementation process of the model? (iii) How does the model affect students' academic achievement, social skills, and attitude development? The theoretical framework is built on the triangle of artificial intelligence–education–multiple literacy, together with the social-emotional learning skills, values, literacy skills, and differentiation principles set out in the *Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli* (Century of Türkiye Education Model). The ongoing doctoral research adopts a design-based approach; in the first phase, the literature and curriculum documents were examined through document analysis and AI- and literacy-focused studies were reviewed, while in the second phase, interviews were conducted with field experts and teachers to structure the phases of AIVORA and its sample lesson plan. Initial findings indicate that AIVORA aligns curriculum learning outcomes with the nine literacy domains in a holistic manner and that experts consider the dimensions of ethical use, digital inequality, and the inclusion of offline alternatives through a “Plan B” as critical. In conclusion, AIVORA offers an original theoretical and practical framework for AI-supported multiple literacy instruction in social studies and provides a systematic roadmap for future effectiveness-oriented experimental studies.

Keywords: AIVORA, artificial intelligence, social studies, multiple literacy

AIVORA: Yapay Zekâ Destekli Çoklu Okuryazarlık Temelli Bir Öğretim Modeli

Akın SABİR, Prof. Dr. Bülent GÜVEN

Özet

Bu çalışma, eğitimde yapay zekâ kullanımının hızla yaygınlaşmasına karşın, ilkökul düzeyinde çoklu okuryazarlık becerilerinin geliştirilmesine yönelik yapay zekâ temelli bütüncül modellerin sınırlı olması sorunundan hareketle tasarlanmıştır. Araştırmanın amacı, sosyal bilgiler öğretiminde önemli görülen dokuz okuryazarlık alanını (bilgi, dijital, finansal, görsel, kültür, vatandaşlık, veri, sürdürülebilirlik ve sanat) ortak bir çatı altında bütünleştiren AIVORA (Artificial Intelligence for Versatile and Reflective Advancement) öğretim modelini geliştirmek ve bu modelin uygulanabilirliğini incelemektir. Bu doğrultuda çalışmada şu sorulara yanıt aranmıştır: (i) AIVORA modelinin bileşenleri, 4. sınıf sosyal bilgiler öğretim programında yer alan çoklu okuryazarlık yaklaşımıyla nasıl uyumlandırılabilir? (ii) Modelin sınıf içi uygulama sürecine ilişkin öğretmen ve öğrencilerin deneyim ve gözlemleri nelerdir? (iii) Model, öğrencilerin akademik başarı, sosyal beceri ve tutum gelişimi üzerinde nasıl bir etki yaratmaktadır? Kuramsal çerçeve, yapay zekâ-egitim-çoklu okuryazarlık üçgeni ile Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nde yer alan sosyal-duygusal öğrenme becerileri, değerler, okuryazarlık becerileri ve farklılaştırma ilkeleri üzerine oturtulmuştur. Devam eden doktora araştırması tasarım temelli bir yaklaşım benimsemekte; ilk aşamada alanyazın ve öğretim programları doküman analiziyle incelenmiş, yapay zekâ ve okuryazarlık odaklı çalışmalar taranmış, ikinci aşamada alan uzmanları ve öğretmenlerle görüşmeler yürütülerek AIVORA'nın aşamaları ve örnek ders planı yapılandırılmıştır. İlk bulgular, AIVORA'nın program kazanımlarını dokuz okuryazarlık alanıyla bütünlüklü bir biçimde eşleştirdiğini ve uzmanların özellikle etik kullanım, dijital eşitsizlik ve çevrim dışı seçenekleri içeren "B Planı" boyutlarını kritik gördüklerini göstermektedir. Sonuç olarak AIVORA, sosyal bilgilerde yapay zekâ destekli çoklu okuryazarlık öğretimi için özgün bir kuramsal ve uygulamalı çerçeve sunmakta; gelecekte yürütülecek etkililik odaklı deneysel çalışmalara sistematik bir yol haritası sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: AIVORA, yapay zekâ, sosyal bilgiler, çoklu okuryazarlık

The Effect of 3D Printer–Supported Interactive Story Reading on Primary School Students’ Reading Attitudes ¹

Ökkeş ÇETİN

Undergraduate Student, Dokuz Eylül University, Türkiye

ORCID: 0009-0008-0896-3668

E-mail: okkes.2.cetin.7@gmail.com

Prof. Dr. Tuncay CANBULAT

Dokuz Eylül University, Faculty of Education, Türkiye

ORCID: 0000-0001-6616-1948

E-mail: tuncaycanbulat@gmail.com

Abstract

The rapid development of technological innovations in the 21st century has led to significant changes in the tools and instructional materials used in the learning process. The use of technological tools and instructional materials in schools contributes to the effective teaching of learning outcomes and is supported by the Ministry of National Education (MoNE, 2024). One of these effective tools is three-dimensional (3D) printing technology, which enables students to transform the concepts and objects they imagine or discuss across various domains into tangible products through technological support. In recent years, with the expanding use of 3D printing technologies (e.g., 3D printers, 3D pens), these technological tools have been integrated into classroom environments and utilized in instructional activities. This development has attracted the attention of educational researchers, resulting in an increase in studies investigating the effects of these tools on the teaching–learning process. The purpose of this study was to examine the effect of interactive story reading supported by three-dimensional (3D) printers and pens on primary school students’ reading attitudes. A one-group pretest–posttest quasi-experimental design was employed. The study group consisted of second-grade students attending a private primary school in the Buca district of İzmir during the 2025–2026 academic year. The participants were selected using criterion sampling, a purposive sampling method. The Reading Attitude Scale developed by McKenna and Kear (1990) and adapted into Turkish by Kocaarslan (2016) was used as the data collection instrument. The data were analyzed using a paired-samples t-test in SPSS 25. The findings indicated that there was no statistically significant change in students’ reading attitudes after the six-week intervention. The students reported positive perceptions regarding the use of both the 3D printer and the 3D pen and stated that they enjoyed the lessons. The absence of a significant change is consistent with the literature, which suggests that attitude change, particularly among children, may not occur within a short period. This study is expected to contribute to the literature on technology-supported interactive reading.

Keywords: Interactive reading, 3D pen, 3D printer, Primary school.

¹ Bu araştırma TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Desteği Programı kapsamında Lisans Öğrencisi Ökkeş ÇETİN yürütücülüğünde, Prof. Dr. Tuncay CANBULAT danışmanlığında tamamlanmıştır. Destekleri için TÜBİTAK’a teşekkür ederiz.

Üç Boyutlu (3D) Yazıcı Destekli Etkileşimli Hikâye Okumanın İlkokul Öğrencilerinin Okuma Tutumlarına Etkisi

Ökkeş ÇETİN, Prof. Dr. Tuncay CANBULAT

Özet

Teknolojik yeniliklerin 21. yüzyılda hızla gelişmesi, öğrenme sürecinde kullanılan araç-gereçlerin ve öğretim materyallerinin değişmesine yol açmıştır. Teknolojik araç-gereç ve öğretim materyallerinin okullarda kullanımı kazanımların etkin öğretilmesine katkıda bulunmakta ve MEB (Milli Eğitim Bakanlığı) tarafından da desteklenmektedir (MEB, 2024). Bu etkin araçlardan biri de teknoloji desteğiyle öğrencilerin hayallerinde yer alan ya da her alanda düşünüp, konuştukları kavram ve nesnelerin somut bir ürüne dönüşmesini sağlayan üç boyutlu baskı makineleridir. Son yıllarda 3D baskı teknolojisinin (3D yazıcı, 3D kalem vb.) kullanım alanının genişlemesi ile bu teknolojik ürünlerin sınıf ortamına taşınarak öğretim faaliyetlerinde kullanıldığı görülmektedir. Bu durum eğitim araştırmacılarının da ilgisini çekmiş; bu araçların kullanımının eğitim-öğretim sürecinde etkisinin olup olmadığına yönelik incelemelerde bir artış meydana gelmiştir. Bu araştırma üç boyutlu (3d) yazıcı ve kalem destekli etkileşimli hikaye okumanın ilkokul öğrencilerinin okuma tutumlarına etkisini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Tek grup ön test-sontest yarı deneysel desenin kullanıldığı araştırmada çalışma grubu, amaçlı örnekleme türlerinden ölçüt örnekleme göre 2025-2026 Eğitim-Öğretim yılında İzmir ili Buca ilçesinde bir özel ilkokulda öğrenim gören on altı 2. sınıf öğrencisinden oluşturulmuştur. Uygulamada kullanılacak veri toplama aracı; McKenna & Kear (1990) tarafından geliştirilen ve Kocaarslan (2016) tarafından uyarlanan Okuma Tutum ölçeği kullanılmıştır. Araştırma kapsamında verilerin analizinde SPSS 25 programı kullanılarak t-Testi analizi yapılmıştır. Elde edilen verilerin incelenmesi sonucunda öğrencilerin 6 haftalık etkinlikler sonucunda okuma tutumunda anlamlı bir değişim olmamıştır. Çocuklar etkileşimli okumada gerek 3D yazıcı gerekse de 3D kalemi kullanımı ile ilgili olumlu görüşlere sahip olup, derslerde eğlendiklerini belirtmişlerdir. Anlamlı bir değişimin oluşmaması bulgusu, özellikle çocukların tutumlarındaki değişimin kısa zaman içinde gerçekleşmeyeceği alan yazınıyla tutarlıdır. Araştırmanın teknoloji destekli etkileşimli okuma alanyazınına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Sözcükler: Etkileşimli okuma, 3D yazıcı, 3D kalem, ilkokul

Climate Change Education in Early Childhood: A Scientific Evaluation

Elif Cemre KAVALCI

Ph.D. Student, Erciyes University, Institute of Social Sciences

ORCID: 0009-0004-5525-4216

E-mail: ecemrekvlc@gmail.com

Abstract

The aim of this study is to examine the theoretical foundations and educational importance of climate change education in early childhood. Climate change is considered a multifaceted global problem that directly affects children's health, education, and living conditions. Early childhood is a critical developmental stage where the foundations of environmental awareness and sustainable behaviors are laid. In this study, the importance of climate education in early childhood is discussed within the framework of environmental education approaches, constructivist learning theory, and ecological systems theory. The literature review shows that play-based and nature-centered practices are effective in helping children understand environmental concepts. In conclusion, it is considered that systematically integrating climate change themes into preschool education programs will contribute to the development of lasting environmental attitudes in children. Climate change education in early childhood is considered a critical area where the foundations of sustainable behaviors are laid. UNICEF (2019) defines climate change as a global crisis threatening children's rights to health, education, and safety. Bronfenbrenner's ecological systems theory emphasizes that a child's development is shaped by the multifaceted interactions between family, school, and social environment (Bronfenbrenner, 1979). In this context, integrating environmental and climate-related issues into preschool education programs with a holistic approach increases the retention of learning. Play-based and nature-centered learning activities allow children to connect abstract environmental concepts with concrete experiences. UNESCO (2010) states that climate awareness gained at an early age is effective in creating long-term behavioral change. The effects of climate change on children's health are becoming increasingly visible. Air pollution and extreme weather events are reported to increase physical and psychosocial risks in children (Perera & Nadeau, 2022). This situation necessitates that educational programs be designed to support children's emotional resilience. Consequently, addressing climate change themes in early childhood education in a scientifically based and structured manner is considered an effective tool in achieving sustainable society goals.

Keywords: Early childhood education, climate change education, environmental awareness, sustainability.

Erken Çocukluk Döneminde İklim Değişikliği Eğitimi: Bilimsel Bir Değerlendirme

Elif Cemre KAVALCI

Özet

Bu çalışmanın amacı, erken çocukluk döneminde iklim değişikliği eğitiminin kuramsal temellerini ve eğitimsel önemini incelemektir. İklim değişikliği, çocukların sağlık, eğitim ve yaşam koşullarını doğrudan etkileyen çok boyutlu bir küresel sorun olarak ele alınmaktadır. Erken çocukluk dönemi, çevresel farkındalık ve sürdürülebilir davranışların temellerinin atıldığı kritik bir gelişim evresidir. Çalışmada çevresel eğitim yaklaşımı, yapılandırmacı öğrenme kuramı ve ekolojik sistemler kuramı çerçevesinde erken çocuklukta iklim eğitiminin önemi tartışılmıştır. Literatür incelemesi, oyun temelli ve doğa merkezli uygulamaların çocukların çevresel kavramları anlamlandırmasında etkili olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, okul öncesi eğitim programlarına iklim değişikliği temalarının sistematik biçimde entegre edilmesinin, çocuklarda kalıcı çevresel tutumlar geliştirilmesine katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir. Erken çocukluk döneminde iklim değişikliği eğitimi, sürdürülebilir davranışların temellerinin atıldığı kritik bir alan olarak değerlendirilmektedir. UNICEF (2019), iklim değişikliğini çocukların sağlık, eğitim ve güvenlik haklarını tehdit eden küresel bir kriz olarak tanımlamaktadır. Bronfenbrenner'in ekolojik sistemler kuramı, çocuğun gelişiminin aile, okul ve toplumsal çevre arasındaki çok katmanlı etkileşimler sonucunda şekillendiğini vurgulamaktadır (Bronfenbrenner, 1979). Bu bağlamda çevresel ve iklimle ilişkili konuların okul öncesi eğitim programlarına bütüncül bir yaklaşımla entegre edilmesi öğrenmenin kalıcılığını artırmaktadır. Oyun temelli ve doğa merkezli öğrenme etkinlikleri, çocukların soyut çevresel kavramları somut deneyimlerle ilişkilendirmelerine olanak tanımaktadır. UNESCO (2010), erken yaşlarda kazanılan iklim farkındalığının uzun vadeli davranış değişikliği yaratmada etkili olduğunu belirtmektedir. İklim değişikliğinin çocuk sağlığı üzerindeki etkileri giderek daha görünür hâle gelmektedir. Hava kirliliği ve aşırı iklim olaylarının çocuklarda fiziksel ve psikososyal riskleri artırdığı bildirilmektedir (Perera & Nadeau, 2022). Bu durum, eğitim programlarının çocukların duygusal dayanıklılıklarını da destekleyecek biçimde tasarlanmasını gerekli kılmaktadır. Sonuç olarak, erken çocukluk eğitiminde iklim değişikliği temalarının bilimsel temelli ve yapılandırılmış biçimde ele alınması, sürdürülebilir toplum hedeflerine ulaşmada etkili bir araç olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk, iklim değişikliği eğitimi, çevresel farkındalık, sürdürülebilirlik.

Diversity and Humanism: Caring for the Other Who is Different

Prof. Dr. Gonzalo Tamayo GIRALDO

Universidad de Manizales, Colombia

ORCID: 0000-0001-6989-3271

E-mail: gotamayo@umanizales.edu.co

Abstract

Human diversity and caring for others who are different is inherently a demand that various thinkers throughout history, such as Levinas, Duch, Boaventura, Arendt, Galeano, and Mistral, have taught us. Every question seems incomplete when we reflect on ourselves; it is even more imprecise when we ask about others, but it is most dramatic when we ask about someone who is radically different from ourselves. The ontology of questioning is at the foundation of all forms of knowledge. Without questions, there is no world; without a world, there are no questions. And all knowledge, as distinct from mere understanding, comes from within, from self-examination, from self-concern. Knowledge stems from lived experience, from the experience of the self, which is preceded by self-knowledge. Questioning oneself implies going beyond the initial gaze; it is unfolding the external encounter toward the conscious observation of the inner self. Questioning oneself is anticipating the world that is within reach of the initial gaze. To move from simply looking to observing one's own self-awareness is to anticipate the somewhat misguided path of a merely external existence. To go back and forth, that will be the question.

Keywords: otherness; diversity, care for humanity, self-awareness, radical difference

Cultivating Opportunities: Feasibility and Development of an Inclusive Self-Sustaining Farm for Down Syndrome Communities

Prof. Dr. Liliana Margarita Portilla de Arias

Universidad Tecnológica de Pereira, Colombia

ORCID: 0000-0002-1439-6371

E-mail: lilipor@utp.edu.co

Prof. Dr. Leonel Arias Montoya

Universidad Tecnológica de Pereira, Colombia

ORCID: 0000-0002-1485-4651

E-mail: leoarias@utp.edu.co

Abstract

This feasibility study evaluates the technical, economic, social, and operational viability of Granja Down, an inclusive agro-industrial and pedagogical project located in Pereira, Risaralda (Colombia), designed to promote the labor participation, autonomy, and social integration of individuals with Down syndrome. The proposed model articulates productive activities—specifically carrot cultivation and artisan bread production—with therapeutic, educational, and vocational components, addressing the structural barriers that historically limit this population's access to employment, functional training, and meaningful social participation. The research integrates market, technical, organizational, environmental, and financial analyses to determine the viability of implementing a comprehensive productive ecosystem supported by inclusive methodologies. Findings reveal that, although traditional financial indicators report low economic profitability (B/C ratio of 0.07), the project exhibits a high social return, strong territorial relevance, and the potential to generate collaborative networks with public institutions, private organizations, and civil society. These alliances position Granja Down as a strategic opportunity for long-term sustainability, scalability, and regional impact. Beyond its productive dimension, the project introduces a replicable model that strengthens social entrepreneurship and inclusive rural development. Its pedagogical structure enhances life skills, promotes psychosocial well-being, and fosters economic participation among individuals with intellectual disabilities. Given its capacity to integrate economic productivity with social innovation, Granja Down stands as a transformative benchmark for inclusive development strategies in Colombia and the broader Latin American context.

Keywords: Down syndrome, labor inclusion, social entrepreneurship, agro-industrial sustainability, inclusive development.

Academic Transhumance: Legitimated Hegemonic Narrative or Singular Optional Capacity?

Asst. Prof. Dr. Carlos Fernando Vega-Barona

Universidad Autónoma de Occidente, Universidad de Manizales

Cali y Manizales, Colombia

ORCID: 0000-0002-7649-2879

E-mail: cvega@uao.edu.co

E-mail: cfvega97077@umanizales.edu.co

Abstract

The concept of «*academic transhumance*» is a significant sign that connotes the trajectory, movement, and mobility of *subjects-in-information* within the context of national qualifications frameworks (NQFs). In this sense, «academic transhumant subjects» (*SuThAs* in Spanish) are those who move between different levels of educational systems, even between training programs that transcend institutional and territorial boundaries. As a sign of the present times, mobility processes have become increasingly recurrent among the post-Y2K generations, so supranational entities such as UNESCO, OECD and ILO have promoted guidelines for governments to adopt public policies that favor diverse educational possibilities under the slogan of "lifelong learning", allowing for social, labor and productive integration. However, beyond the adoption of public policies and the creation of jurisprudence and programs that make possible a "*legitimized hegemonic narrative*" that offers qualification paths to guarantee employability or contribute to human and social development based on education; from a counter-hegemonic perspective, it could also be considered that the network of educational trajectories of national education systems are a condition of possibility for *subjects-in-information* to become empowered and decide to realize their "*singular optional capacity*". Faced with such a dichotomy, seeking to interpret, understand and give meaning to «*academic transhumance*», it is appropriate to raise a discussion around the two extreme positions, to weigh the emerging tension and elucidate explanations and better understanding around this significant sign of the present time, questioning also whether, we should connote it as a legitimate hegemonic narrative or a singular optional capacity?

Keywords: National qualifications frameworks, educational mobility, educational trajectories, academic transhumance, academic transhumant subjects.

From Innovation to Evidence: Educaplay as a Playful Strategy in Research Methodology Courses

Asst. Prof. Dr. Ximena García Ocampo

Universidad de Manizales, Colombia

ORCID: 0000-0003-3091-5511

E-mail: xgarcia@umanizales.edu.co

Abstract

Teaching research methodology in higher education often faces low levels of student motivation and difficulties in connecting abstract concepts with practice. Gamification has positioned itself as an effective strategy for increasing engagement and promoting meaningful learning (Deterding et al., 2011). This study analyzes the impact of using Educaplay as a digital gaming tool in a sixth-semester evening university course on research methodology in the field of administrative sciences. A quantitative approach was implemented with a single-group quasi-experimental design, with pre- and post-intervention measurements, complemented by participation records. Over a 15-week cross-sectional period, interactive activities were integrated to reinforce concepts related to the research process sequence, research gaps, research questions, and methodological design. The results show increases in academic motivation and participation, as well as improvements in short-term content retention. The analysis suggests that playful dynamics facilitated the understanding of complex concepts and promoted a more participatory environment, even in evening contexts. These findings provide empirical evidence of Educaplay's potential as an innovative strategy for strengthening the teaching of subjects related to research methodology in higher education.

Keywords: Gamification, Educaplay, higher education, research methodology, academic motivation.

Trends in Transgender Inclusion Research in the Workplace: A Review

Lecturer Dr. Julio César Valencia-Martínez

University of Manizales, Colombia

ORCID: 0000-0002-8233-9491

E-mail: Jvalencia@umanizales.edu.co

Abstract

The inclusion of transgender people in the workplace is a topic of growing interest in the management and organizational literature, due to the relevance of promoting diverse and equitable workplaces. This article presents a systematic literature review on the inclusion of transgender people in the workplace, identifying trends and challenges for implementation in organizations. Through a methodological strategy based on the RSL protocol, 107 articles from the Scopus database were reviewed, showing that, despite progress in inclusion policies, significant barriers such as discrimination and lack of understanding on the part of organizational leaders persist. The findings suggest that an inclusive environment not only improves employee satisfaction and engagement but also fosters innovation. It highlights the commitment that human talent leaders must have and the need for continuous training at all organizational levels. This article concludes with recommendations to strengthen the inclusion of trans people emphasizing the relevance of developing unified theoretical frameworks to guide the understanding of the object of study in different latitudes, especially in Latin America.

Keywords: transgender inclusion; Workplace diversity; Antidiscrimination policies; Acceptance climate; Inclusive professional development.

User Perception of Admiarchi at the University of Caldas: Functionality and Efficiency

Lecturer Adíela Parra Marín

Undergraduate degree students in Business Administration, Colombia

E-mail: aparram104901@umanizales.edu.co

Lecturer Andrés Felipe Rincón Gómez

Undergraduate degree students in Business Administration, Colombia

E-mail: aparram104901@umanizales.edu.co

Abstract

This research describes users' perceptions of the efficiency and functionality of Admiarchi software and its impact on institutional document management at the University of Caldas during 2025. Using a qualitative approach, semi-structured interviews were conducted with administrative staff.

The incorporation of digital tools has expanded the scope of these processes, while also increasing their demands: it is not enough to simply store information; it is essential to ensure its timely retrieval, the traceability of its life cycle, and the reliability of records. The results identified perceptions of the system, its reliability, traceability, and contribution to document organization. However, limitations were recognized in the speed of the internet service and the visual environment of the software interface. It is concluded that the system fulfills its essential functions but requires technical adjustments. Improvements aimed at system optimization, continuous training, and user-centered design are proposed.

Keywords: Efficiency, Document management, Perception, Software functionality, Experience, Admiarchi

From Guilt to Joy: Perceptions of Students' Bodies beyond TEDx Talks in the English Classroom

Asst. Prof. Dr. Nancy Viviana GRANDE TRIVIÑO

Universidad de La Sabana, Colombia

ORCID: 0000-0003-2393-1345

E-mail: vivianagrandeud@gmail.com

Abstract

This presentation outlines the findings from one category of a two-year research project (2021-2023) involving nine eight-graders at a school in Chía, Colombia, as part of a doctoral thesis on the Formation of Diversity. It aims to reveal the underlying perceptions students expressed about their bodies, when asked to make a TEDx talk for a classroom project, designed under the principles of Project Based Learning (PBL) in an English Language Arts class (ELA). This presentation will succinctly describe the origins, methodology, and the TEDx Talk project, from script writing to presentation, and will subsequently focus on the key results from the diatopic hermeneutics analysis. This analysis addresses the cosmos students articulated in their TEDx Talks: cosmopolitical actions, cosmointerpretations, and bodies cosmofeelings, which will be elaborated upon in detail during this research presentation, as a means to show how beyond a classroom project to improve language skills, a TEDx Talk made students think deeply and explore their selves in depth for a personal reflection on what bodies mean to them.

Keywords: Bodies, cosmofeelings, diatopic hermeneutics, English classroom, TEDx Talks.